

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΥΠΟΘΕΣΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ κατά «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ»

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Αριθμός: 9 /2018

Α. ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ – ΔΙΑΔΙΚΟΙ – ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ – ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ

Το Διαιτητικό Δικαστήριο συγκροτήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 7 της υπ'αρ. 22.138/12.12.2003 Σύμβασης Μεταβίβασης, όπως αυτή κυρώθηκε με το άρθρο 52 του Ν. 3220/2004, από τους:

α) Κωνσταντίνο Μενουδάκο, Επίτιμο Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας και Πρόεδρο της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, κάτοικο [REDACTED] ο οποίος ορίστηκε Πρόεδρος – Επιδιαιτητής, αρχικά μεν, με την από 23-10-2017 "Γνωστοποίηση Ορισμού Επιδιαιτητή" των παρακάτω αναφερόμενων Διαιτητών και εν συνεχεία με την με αριθμό 313/1-11-2017 Πράξη του Προέδρου του Αρείου Πάγου, Βασιλείου Πέλλα, αποδεχθείς τον ορισμό του με την από 6-11-2017 σχετική Δήλωσή του,

β) Γεώργιο Χρυσικό, Επίτιμο Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, κάτοικο [REDACTED] ο οποίος ορίστηκε Διαιτητής του αιτούντος Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο στην προκειμένη υπόθεση εκπροσωπείται νομίμως από τους Υπουργούς Οικονομικών, Περιβάλλοντος & Ενέργειας, με την από 14-9-2017 "Αίτηση για διενέργεια διαιτησίας και ορισμό Διαιτητή", ο οποίος αποδέχθηκε το διορισμό του, και

γ) Βασίλειο Λυκούδη, Επίτιμο Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, κάτοικο [REDACTED] ο οποίος ορίστηκε Διαιτητής της καθής ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ» και δ.τ. «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε.», με την από 10-10-2017 "Εξώδικη Δήλωση – Γνωστοποίηση και Κοινοποίηση Ορισμού Διαιτητή", ο οποίος αποδέχθηκε το διορισμό του.

Διαιτητικό Δικαστήριο προέβη στην έκδοση της παρούσας απόφασης. Όλες οι αμειψιμότερω συνεδριάσεις έγιναν παρουσία και της γραμματέως αυτού.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ – ΟΡΙΣΜΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ

Το προσφεύγον στη Διαιτησία Ελληνικό Δημόσιο έχει υπογράψει με την εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ» και το διακριτικό τίτλο «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε.», την υπ' αρ. 22.138/12.12.2003 σύμβαση, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 52 του ν. 3220/2004 και εκπροσωπείται σύμφωνα με αυτή από τους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Η σύμβαση στο άρθρο 7 προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι κάθε διαφορά σχετική με την ερμηνεία ή/και εφαρμογή της θα επιλύεται με Διαιτησία εφαρμοζομένων των αντίστοιχων διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε κατά της ως άνω ανώνυμης εταιρίας την από 14.9.2017 αίτηση για διαιτητική επίλυση διαφοράς σύμφωνα με το ως άνω άρθρο 7 της προαναφερθείσας σύμβασης. Η υπό κρίση αίτηση επιδόθηκε νομότυπα στις 14.9.2017 στην καθής, όπως προκύπτει από την 7968B/14.9.2017 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Ελ. Κόκκαλη, στην οποία και έχει ενσωματωθεί.

Η αίτηση αυτή περιέχει συνοπτική περιγραφή του ιστορικού, της φύσης και του αντικειμένου της διαφοράς, την κρίσιμη διαιτητική συμφωνία, το εφαρμοστέο δίκαιο, τα αιτήματα του Ελληνικού Δημοσίου και τον ορισμό διαιτητή για λογαριασμό του προσφεύγοντος Δημοσίου, εν προκειμένω του Γεωργίου Χρυσικού, επίτιμου Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου.

Με την από 10.10.2017 Εξώδικη Δήλωση Γνωστοποίηση και Κοινοποίηση Ορισμού Διαιτητή, η οποία επιδόθηκε στο Ελληνικό Δημόσιο στις 12.10.2017, η καθής όρισε εκ μέρους της Διαιτητή τον Βασίλειο Λυκούδη, επίτιμο Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου.

Με την από 23.10.2017 «γνωστοποίηση ορισμού επιδιαιτητή», που απηύθυναν προς τα μέρη οι ως άνω δύο ορισθέντες διαιτητές, και η οποία περιήλθε σ'αυτά στις 24.10.2017, γνωστοποίησαν ότι επέλεξαν, ως επιδιαιτητή, τον Κωνσταντίνο Μενουδάκο, επίτιμο Πρόεδρο του Συμβουλίου Επικρατείας και Πρόεδρο της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και ότι για την επιλογή αυτή, σύμφωνα με την ως άνω σύμβαση,

απαιτείται η σύμφωνη γνώμη των μερών εντός 15 ημερών από το διορισμό τελευταίου διαιτητή.

Επειδή η ως άνω 15νθήμερη προθεσμία παρήλθε χωρίς να επιτευχθεί εντός αυτής συμφωνία των μερών ως προς το πρόσωπο του επιδιαιτητή, το Ελληνικό Δημόσιο ζήτησε με την από 30.10.2017 (υπ' αρ. γεν. πρωτ. 2385/30.10.2017) αίτησή του, σύμφωνα με τη διαιτητική ρήτρα της σύμβασης, τον ορισμό του επιδιαιτητή από τον κ. Πρόεδρο του Αρείου Πάγου.

Η καθής με την από 31.10.2017 Εξώδικη Δήλωση-Πρόσκληση προς τα ορισθέντα μέλη του Διαιτητικού Δικαστηρίου και τον επιλεγέντα από αυτούς επιδιαιτητή, κοινοποιηθείσα αυθημερόν στο Ελληνικό Δημόσιο και τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, προέβαλε ότι έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία συγκρότησης του Διαιτητικού Δικαστηρίου λόγω σιωπηρής αποδοχής της προαναφερθείσας από 23.10.2017 γνωστοποίησης ορισμού επιδιαιτητή και ζήτησε να συγκληθεί η πρώτη συνεδρίαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου για τον καθορισμό του διαδικαστικού χρονοδιαγράμματος της διαιτησίας. Για τον ίδιο λόγο, με την από 1.11.2017 Εξώδικη Δήλωση-Πρόσκληση προς τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, κοινοποιηθείσα αυθημερόν στο Ελληνικό Δημόσιο και τα ορισθέντα μέλη του Διαιτητικού Δικαστηρίου και τον επιλεγέντα από αυτούς επιδιαιτητή, ζήτησε να μην εξετασθεί ως αλυσιτελής η ανωτέρω αίτηση του Ελληνικού Δημοσίου για ορισμό επιδιαιτητή.

Ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, με την υπ' αρ. 313/1.11.2017 Πράξη του, όρισε ως επιδιαιτητή του υπό συγκρότηση Διαιτητικού Δικαστηρίου τον επιλεγέντα και από τους ορισθέντες από τα μέρη διαιτητές Κωνσταντίνο Μενουδάκο.

Γ. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ – ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ – ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗΣ – ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΚΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο από 16 Νοεμβρίου 2017 Πρακτικό 2 του Διαιτητικού Δικαστηρίου, η κατάθεση των προτάσεων καθώς και όλων των επικαλούμενων σχετικών αποδεικτικών εγγράφων και της προσθήκης – αντίκρουσης όπως και τυχόν συμπληρωματικών εγγράφων, συμπεριλαμβανομένων και των ενόρκων βεβαιώσεων, που θα αφορούν αποκλειστικά την αντίκρουση, χωρίς περαιτέρω προθεσμία για προβολή νέων αυτοτελών ισχυρισμών, ορίστηκε αντίστοιχα για την 18η Δεκεμβρίου 2017, ημέρα Δευτέρα και ώρα 14.00 και για την 22α Ιανουαρίου 2018, ημέρα Δευτέρα και ώρα 14.00, κατά τις οποίες έλαβε χώρα εμπρόθεσμα η κατάθεση των ως άνω δικογράφων με τα προσκομιζόμενα σχετικά έγγραφα από τους διαδίκους.

Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο από 20 Δεκεμβρίου 2017 Πρακτικό του Διαιτητικού Δικαστηρίου, η κατάθεση υπομνήματος εκ μέρους των διαδίκων μερών για την αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων ορίστηκε η 22α Ιανουαρίου 2018, ημέρα Δευτέρα και ώρα 14.00, ήδη ορισθείσα με το ως άνω Πρακτικό 2/16.11.2017 και για την κατάθεση προσθήκης – αντίκρουσης, κατά την οποία έλαβε χώρα εμπρόθεσμα η κατάθεσή του και σε ενιαίο έγγραφο με το δικόγραφο της προσθήκης - αντίκρουσης.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο για να καταλήξει στην κρίση του, που διατυπώνεται κατωτέρω στην παρούσα απόφαση, αφού μελέτησε τη δικογραφία και έλαβε υπόψη του την ένδικη αίτηση για διαιτησία, συνεκτίμησε τις εκατέρωθεν απόψεις των διαδίκων, τις καταθέσεις των εξετασθέντων μαρτύρων, τις ένορκες βεβαιώσεις που προσκομίστηκαν, καθώς και τα προσκομισθέντα σχετικά έγγραφα, τα οποία αναφέρονται αναλυτικά στις νομίμως και εμπροθέσμως υποβληθείσες προτάσεις, τις προσθήκες – αντικρούσεις με τις αξιολογήσεις των μαρτυρικών καταθέσεων καθώς και τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία, τόσο του αιτούντος Ελληνικού Δημοσίου όσο και της καθής η Αίτηση ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Ελληνικός Χρυσός ανώνυμη εταιρεία μεταλλείων & Βιομηχανίας Χρυσού» και δ.τ. «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε. ».

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Με την 22.138/12.12.2003 Σύμβαση Μεταβίβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου (αιτούντος) και της ανώνυμης εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ» (καθής), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 52 του ν. 3220/2004, συμφωνήθηκε η μεταβίβαση από το αιτούν στην καθής του συνόλου των στοιχείων του ενεργητικού της εταιρείας «TVX HELLAS A.E.», τα οποία το Ελληνικό Δημόσιο είχε αποκτήσει δυνάμει της 22.137/12.12.2003 Σύμβασης Εξωδικαστικού Συμβιβασμού μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των εταιρειών «TVX HELLAS A.E.» και «TVX GOLD INC» που κυρώθηκε με το άρθρο 51 του ν. 3220/2004. Με το άρθρο 7 της πιο πάνω Σύμβασης Μεταβίβασης με τον τίτλο «Εφαρμοστέο δίκαιο - Επίλυση διαφορών», το οποίο αποτελεί τη διαιτητική συμφωνία (ρήτρα) μεταξύ των μερών συνομολογήθηκαν τα εξής: «Οι υποχρεώσεις των συμβαλλομένων μερών ορίζονται στην παρούσα. Ακυρότητα μέρους δεν συνεπάγεται ακυρότητα του συνόλου της Σύμβασης, το οποίο παραμένει ισχυρό και δεσμευτικό για τα μέρη. Τα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση σε περίπτωση ακυρότητας ή πάσης φύσεως πλημμέλειας της παρούσας να αντικαταστήσουν το άκυρο μέρος με άλλο

έγκυρο αναπροσαρμόζοντας τη Σύμβαση, εφόσον απαιτείται, μετά από έγγραφο συμφωνία τους. Η παρούσα Σύμβαση περιλαμβάνει παραρτήματα που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της και ενιαίο σύνολο με αυτήν και ερμηνεύονται σύμφωνα με τις αρχές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών. Τα παραρτήματα αναφέρονται στο τέλος της παρούσας και αριθμούνται σύμφωνα με τις αναφορές που ορίζονται σε αυτήν. Τα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να προβαίνουν καλόπιστα σε κάθε εύλογα απαιτούμενη ενέργεια για τη συμβιβαστική επίλυση των διαφορών που προκύπτουν από την παρούσα σχετική με την ερμηνεία ή και εφαρμογή της. Κάθε διαφορά σχετική με την ερμηνεία ή/και εφαρμογή της παρούσας συμβάσεως θα επιλύεται με Διαιτησία εφαρμοζομένων των αντίστοιχων διατάξεων του Κ.Πολ.Δικ. Η υποβολή της διαφοράς σε διαιτησία γίνεται έγγραφα και περιέχει συνοπτική περιγραφή της διαφοράς και κοινοποιείται στο άλλο μέρος. Το έγγραφο υποβολής της διαφοράς σε διαιτησία περιέχει υποχρεωτικά τον ορισμό διαιτητού για λογαριασμό του προσφεύγοντος. Τα Μέρη διορίζουν από ένα μέλος του Δικαστηρίου. Ο Επιδιαιτητής επιλέγεται από τα μέλη του δικαστηρίου με κοινή συμφωνία των μερών εντός δεκαπέντε (15) ημερών από το διορισμό του τελευταίου διαιτητή. Εάν τα μέρη δεν συμφωνήσουν στο πρόσωπο του Επιδιαιτητή, αυτόν τον ορίζει ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κατόπιν αιτήσεως του ενός ή αμφοτέρων των μερών. Η διαιτησία διεξάγεται στην Αθήνα. Γλώσσα της διαιτησίας είναι η ελληνική. Η διαιτητική απόφαση λαμβάνεται κατά πλειοψηφία και οι διαιτητές οφείλουν να διεξάγουν την όλη διαδικασία με τη μέγιστη επιμέλεια και ταχύτητα. Η διαιτητική απόφαση είναι οριστική και αμετάκλητη και άμεσα εκτελεστή, δεν υπόκειται σε οποιοδήποτε τακτικό ή έκτακτο ένδικο μέσο και είναι δεσμευτική για τα μέρη. Η απόφαση εκδίδεται το συντομότερο δυνατό και πάντως όχι πέραν των τριών (3) μηνών από το διορισμό του Επιδιαιτητού. Στη διαιτητική απόφαση καθορίζονται οι δαπάνες της διαιτησίας και η κατανομή τους στα μέρη».

2. Το αιτούν Ελληνικό Δημόσιο με την κρινόμενη αίτηση για τη διενέργεια διαιτησίας και την ενσωματωμένη σ' αυτήν, όπως εκτιμάται, αναγνωριστική αγωγή, εκθέτει ότι κατά το άρθρο 3 της υπό κρίση Σύμβασης Μεταβίβασης το επενδυτικό σχέδιο της καθής έπρεπε να υποβληθεί εντός ορισμένης προθεσμίας, έπρεπε να είναι «πλήρες και άρτιο», έπρεπε να αφορά στην «κατασκευή - λειτουργία Εργοστασίου Μεταλλουργίας Χρυσού» και έπρεπε τέλος να συνοδεύεται από όλες τις μελέτες που κατά την κείμενη νομοθεσία είναι αναγκαίες προκειμένου να εκδοθούν οι προβλεπόμενες άδειες και εγκρίσεις, συγκεκριμένα δε δύο κατηγοριών: (i) περιβαλλοντικές άδειες και (ii) τεχνικές εγκρίσεις για το αντικείμενο του έργου. Ότι όπως σαφώς προκύπτει από την κυρωθείσα με νόμο υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης, από

το επενδυτικό σχέδιο της καθής, από τις περιβαλλοντικές μελέτες και άδειες έργου, από τις εγκρίσεις των τεχνικών μελετών του έργου, καθώς και από την υφιστάμενη σχετική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, δικαιοπρακτικό θεμέλιο, αντικείμενο και σκοπός της υπό κρίση Σύμβασης Μεταβίβασης αποτελεί η ανάπτυξη - εκμετάλλευση των Μεταλλείων Κασσάνδρας και η αξιοποίηση του εθνικού ορυκτού πλούτου μέσω καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας, συγκεκριμένα δε μέσω εγχώριας παραγωγής από Εργοστάσιο Μεταλλουργίας καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργυρού δηλαδή, κατασκευής (στη θέση Μαντέμ Λάκκος) εργοστασίου μεταλλουργίας, το οποίο θα τροφοδοτείται με συμπυκνώματα από τα μεταλλεία Ολυμπιάδας και Σκουριών (κατόπιν επεξεργασίας εμπλουτισμού) και θα παράγει καθαρό χρυσό, χαλκό και άργυρο. Η δε παραγωγή συμπυκνωμάτων από τα μεταλλεύματα των μεταλλείων Ολυμπιάδας και Σκουριών συνέχεται άρρηκτα με την τροφοδοσία του ανωτέρω εργοστασίου μεταλλουργίας και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Σύμβαση Μεταβίβασης δεν κάνει οποιαδήποτε αναφορά σε παραγωγή συμπυκνωμάτων, αλλά σε «δραστηριότητες εμπλουτισμού και μεταλλουργικής επεξεργασίας των μεταλλευμάτων προς εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και των μεταλλικών για την ανάπτυξη των Μεταλλείων Κασσάνδρας καθώς και την κατασκευή λειτουργία Εργοστασίου Μεταλλουργίας Χρυσού» (άρθρο 3.2). Ότι με τις από 10.2.2012 αποφάσεις έγκρισης τεχνικών μελετών των υποέργων «Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Ολυμπιάδας» και Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις «Σκουριών» του έργου «Μεταλλευτικές - Μεταλλουργικές Εγκαταστάσεις Μεταλλείων Κασσάνδρας» της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του Υ.Π.Ε.Κ.Α τέθηκε στην καθής η υποχρέωση να υποβάλει, εντός τριών (3) ετών το αργότερο, συγκεκριμένα προσαρτήματα των εν λόγω τεχνικών μελετών, μεταξύ των οποίων και το προσάρτημα «Τεχνική Μελέτη της Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού Χρυσού και Θεϊκού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» (εργοστάσιο μεταλλουργίας). Η εν λόγω τεχνική μελέτη θα έπρεπε να τεκμηριώνει με τις απαιτούμενες ειδικές μελέτες εφαρμογής όλη την καθετοποιημένη παραγωγική διαδικασία μέχρι του σταδίου της παραγωγής -ως τελικού προϊόντος της μεταλλουργικής διαδικασίας- καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου, δεδομένου ότι η έγκριση της τεχνικής αυτής μελέτης από τη Διοίκηση, όπως και των λοιπών προσαρτημάτων που ζητήθηκαν από την καθής, θα επέχει θέση οριστικής έγκρισης του επενδυτικού σχεδίου της καθής, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 της Σύμβασης Μεταβίβασης. Εντούτοις η τεχνική μελέτη του εργοστασίου μεταλλουργίας, όπως υποβλήθηκε με τα παραρτήματα της από

την καθής στις 22.12.2014, δεν περιέχει αποδεικτικά στοιχεία εφαρμογής της ολοκληρωμένης μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας, επί της οποίας ερείδεται ουσιαστικά η αδειοδότηση (τεχνική και περιβαλλοντική), η κατασκευή και η λειτουργία του εργοστασίου μεταλλουργίας, καταδεικνύοντας ipso facto πρόθεση της καθής να μην κατασκευάσει στην πληρότητα του το επίμαχο εργοστάσιο μεταλλουργίας για την παραγωγή, ως τελικών προϊόντων της καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας, χρυσού, αργύρου και χαλκού από συμπυκνώματα πυριτών και χαλκού - χρυσού, κατά παράβαση τόσο της εκ του άρθρου 3 της Σύμβασης Μεταβίβασης ρητής συμβατικής της υποχρέωσης, όσο και των όρων της οικείας ΑΕΠΟ (Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων). Ότι με το ανωτέρω περιεχόμενο, όπως περιγράφεται στην αίτηση, η «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεικού Οξέος Μαντέμ Λάκκου», που η καθής προσκόμισε στη Διοίκηση στις 22.12.2014 σε εκτέλεση των αποφάσεων έγκρισης των τεχνικών μελετών των υποέργων Σκουριών και Ολυμπιάδας (ως Προσάρτημα 5 και 6, αντίστοιχα), αποτελεί ipso facto μονομερή και ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης και συνιστά ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση του αντικειμένου και του σκοπού της. Ότι η υφιστάμενη και μακρά αντιδικία μεταξύ των μερών ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων αλλά και η μέχρι σήμερα μεταξύ τους επικοινωνία, δεν καταλείπουν περιθώριο καλόπιστης επίτευξης συμβιβαστικής επίλυσης των μεταξύ τους διαφορών που προκύπτουν από την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης και πρέπει η παρούσα διαφορά να επιλυθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο πιο πάνω το άρθρο 7 της Σύμβασης Μεταβίβασης, της διαιτησίας διεπομένης από τους κανόνες διαιτησίας του ΚΠολΔ με την επιφύλαξη των ειδικότερων προβλέψεων της συμφωνίας διαιτησίας. Κατ' ακολουθίαν τούτων το Ελληνικό Δημόσιο ζητεί το Διαιτητικό Δικαστήριο: "Α. Να αναγνωρίσει ότι η πλήρης και ολοκληρωμένη κατασκευή από μέρους της καθής εργοστασίου (μεταλλουργικής μονάδας) παραγωγής χρυσού, χαλκού και αργύρου στη θέση Μαντέμ Λάκκος και η παραγωγή καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου ως τελικών εμπορεύσιμων προϊόντων της καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας του ως άνω εργοστασίου (μεταλλουργικής μονάδας) εμπίπτουν στο δικαιοπρακτικό θεμέλιο της Σύμβασης Μεταβίβασης και συνιστούν επιμέρους υποχρεώσεις της καθής κατά τα άρθρα 1 και 3 (3.2) της Σύμβασης Μεταβίβασης. Β. Να αναγνωρίσει ότι η από 22.12.2014 «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεικού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» (εργοστασίου μεταλλουργίας),

όπως υποβλήθηκε από την καθής, αποτελεί ipso facto μονομερή εκ μέρους της τροποποίηση του υποβληθέντος από την ίδια επενδυτικού σχεδίου, ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης και συνιστά ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση του αντικειμένου και του σκοπού της. Γ. Να αναγνωρίσει ότι, σε κάθε περίπτωση, η παραγωγή από την καθής από το εργοστάσιο μεταλλουργίας στη θέση Μαντέμ Λάκκος οποιουδήποτε άλλου προϊόντος ως τελικού, πέραν των εμπορεύσιμων καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου, αποτελεί μονομερή εκ μέρους της καθής τροποποίηση του υποβληθέντος από την ίδια επενδυτικού σχεδίου ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης και συνιστά ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση του αντικειμένου και του σκοπού της".

3. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση, η οποία αφορά επίλυση της μεταξύ των διάδικων διαφοράς που προκύπτει από την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης, παραδεκτώς φέρεται ενώπιον του παρόντος Διαιτητικού Δικαστηρίου προς εκδίκαση, μετά την νόμιμη συγκρότησή του, σύμφωνα με το άρθρο 7 της με αρ. 22.138/12.12.2003 σύμβασης, η οποία που κυρώθηκε με το άρθρο 52 του ν. 3220/2004, και το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι κάθε διαφορά σχετική με την ερμηνεία ή/και εφαρμογή της θα επιλύεται με Διαιτησία εφαρμοζομένων των αντιστοιχούν διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με την επιφύλαξη των ειδικότερων προβλέψεων της συμφωνίας διαιτησίας.

4. **Ιστορικό της διαφοράς.** Κατά τα εκτιθέμενα από το αιτούν Ελληνικό Δημόσιο πραγματικά περιστατικά, κατά το μέρος που δεν αμφισβητούνται από την καθής και προκύπτουν, άλλωστε, και από τα προσκομιζόμενα και επικαλούμενα από τους διαδίκους έγγραφα, το ιστορικό της κρινόμενης υπόθεσης έχει ως εξής: Με την 22.138/12.12.2003 Σύμβαση Μεταβίβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου (αιτούντος) και της ανώνυμης εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ» (καθής), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 52 του ν. 3220/2004, συμφωνήθηκε η μεταβίβαση από το αιτούν στην καθής του συνόλου των στοιχείων του ενεργητικού της εταιρείας «TVX HELLAS A.E.», τα οποία το Ελληνικό Δημόσιο είχε αποκτήσει δυνάμει της 22.137/12.12.2003 Σύμβασης Εξωδικαστικού Συμβιβασμού μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των εταιρειών «TVX HELLAS A.E.» και «TVX GOLD INC» που κυρώθηκε

με το άρθρο 51 του ν. 3220/2004. Με την 22.138/12.12.2003 Σύμβαση Μεταβίβασης η καθής ανέλαβε μια σειρά υποχρεώσεων, όπως αυτές καταγράφονται στο άρθρο 3 της σύμβασης, το οποίο έχει ως εξής: " 3.1. Παράλληλα με την εκπόνηση του επενδυτικού σχεδίου σύμφωνα με την παράγραφο 3.2. του παρόντος, η Αγοράστρια υποχρεούται να προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες και ιδίως: α) να εκτελεί το σύνολο των απαιτούμενων εργασιών και διαδικασιών για την προστασία του περιβάλλοντος και τη συντήρηση των υπογείων έργων, λιμνών, τελμάτων και φραγμάτων των Μεταλλείων Κασσάνδρας σύμφωνα με τις υπ' αριθμ. πρωτ. Δ8-Φ7.49.13/οικ.53/7.01.2003, Δ8-Γ/Φ.12.7/1059/ΓΔΦΠ265/ 29.01.2003, Δ8-Φ.7.49.13/οικ. 11177/3327/27.6.2003 εντολές του Υπουργού Ανάπτυξης και 2111/30.10.2003 της ΕΜΒΕ ή τις τυχόν τροποποιήσεις τους, οι οποίες προσαρτώνται ως παράρτημα στην παρούσα μέχρι την παρέλευση των κατά την παρ. 3.3. της παρούσας προθεσμίας για την έκδοση των απαιτούμενων αδειών και εγκρίσεων. β) να κάνει έναρξη όλων των προπαρασκευαστικών ενεργειών σε επί μέρους Μεταλλεία ή τμήματα τους για τα οποία δεν έχουν ακυρωθεί ή με δικαστική απόφαση ανασταλεί οι άδειες λειτουργίας τους και οι σχετικές εγκρίσεις, ώστε να καταστεί δυνατή, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος που πάντως δεν θα υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες, η έναρξη της παραγωγικής τους δραστηριότητας. Στο πλαίσιο της σταδιακής αυτής επαναλειτουργίας των Μεταλλείων Κασσάνδρας προσλαμβάνει το αναγκαίο κάθε φορά προσωπικό μεταξύ του οποίου και πρώην απασχολούμενους στα Μεταλλεία Κασσάνδρας. Επίσης η Αγοράστρια δικαιούται να προβαίνει στις κατά νόμο προβλεπόμενες ενέργειες, για την έκδοση νέων αδειών και εγκρίσεων για τα εν λόγω Μεταλλεία, συντάσσοντας και υποβάλλοντας με δική της ευθύνη τις αναγκαίες για το σκοπό αυτό μελέτες, εάν εκτιμά ότι αυτό είναι αναγκαίο. Επίσης δικαιούται να διενεργεί χωρίς νέες άδειες γεωτεχνικές και μεταλλευτικές έρευνες εντός των ορίων των μεταβιβαζομένων παραχωρήσεων και μισθώσεων μεταλλείων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Μεταλλευτικού Κώδικα και του Κ.Μ.Λ.Ε.. 3.2. Παράλληλα με τις ανωτέρω υποχρεώσεις, η Αγοράστρια αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκπονήσει πλήρες και άρτιο επενδυτικό σχέδιο το αργότερο εντός είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου που κυρώνει την παρούσα σύμβαση για την ανάπτυξη των Μεταλλείων Κασσάνδρας καθώς και την κατασκευή - λειτουργία Εργοστασίου Μεταλλουργίας Χρυσού, συνοδευόμενο από όλες τις προβλεπόμενες από την κείμενη νομοθεσία μελέτες που είναι αναγκαίες για την έκδοση όλων των σχετικών αδειών και εγκρίσεων. 3.3 Το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξετάσει το υποβληθέν κατά τα

οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο επενδυτικό σχέδιο εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών και να εκδώσει όλες τις απαιτούμενες άδειες και εγκρίσεις το αργότερο εντός προθεσμίας δέκα (10) μηνών. 3.4 Το επενδυτικό σχέδιο, όπως θα εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές, θεωρείται παράρτημα της παρούσας και αναπόσπαστο μέρος της και θα δεσμεύει τα μέρη σύμφωνα με τους όρους της έγκρισης και της υπαγωγής στις διατάξεις του Ν. 2601/1998, όπως θα ισχύει.

3.5. Η Αγοράστρια υποχρεούται να πραγματοποιήσει το εγκριθέν επενδυτικό σχέδιο με έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας του το αργότερο εντός των προθεσμιών που θα καθορισθούν από τις διοικητικές άδειες και εγκρίσεις που θα λάβει». Όπως προκύπτει από το άρθρο αυτό και ιδιαίτερα από τον με αρ.3.2 όρο, το επενδυτικό σχέδιο της καθής έπρεπε να υποβληθεί εντός ορισμένης προθεσμίας, έπρεπε να είναι «πλήρες και άρτιο», έπρεπε να αφορά στην «κατασκευή - λειτουργία Εργοστασίου Μεταλλουργίας Χρυσού» και έπρεπε τέλος να συνοδεύεται από όλες τις μελέτες που κατά την κείμενη νομοθεσία είναι αναγκαίες προκειμένου να εκδοθούν οι προβλεπόμενες άδειες και εγκρίσεις, συγκεκριμένα δε δύο κατηγοριών: (ι) περιβαλλοντικές άδειες και (ιι) τεχνικές εγκρίσεις για το αντικείμενο του έργου. Στις 27.1.2006 η καθής υπέβαλε προς το Δημόσιο «Επενδυτικό Σχέδιο Ανάπτυξης των Μεταλλείων Κασσάνδρας» το οποίο περιελάμβανε τα εξής έργα: «Έργο Στρατωνίου», «Έργο Ολυμπιάδας», «Έργο Σκουριών» και «Λιμενικές Εγκαταστάσεις Στρατωνίου». Μεταξύ των άλλων, το επενδυτικό σχέδιο της καθής προέβλεψε την κατασκευή - λειτουργία εργοστασίου μεταλλουργίας στη θέση Μαντέμ Λάκκος, στο οποίο θα περιλαμβάνεται και Μονάδα Πολυτίμων Μετάλλων (ΜΠΜ), με σκοπό την παραγωγή, μέσω καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας, καθαρών πολύτιμων μετάλλων, το οποίο η αρμόδια Δ/ση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του Υπουργείου Ανάπτυξης εξέφρασε με έγγραφό της κατ' αρχήν θετική άποψη με ορισμένες παρατηρήσεις (αρ. πρωτ. Δ8-Α/Φ7.49.13/οικ.6837/1477/ 27.3.2006), ενώ Επιτροπή που συγκροτήθηκε αρμοδίως με σκοπό την αξιολόγηση του επενδυτικού σχεδίου με το από 25.4.2007 πόρισμα, με το οποίο διατύπωσε τις παρατηρήσεις της, έκρινε ότι η επένδυση είναι εξαιρετικά συμφέρουσα τόσο για την τοπική όσο και την εθνική οικονομία υπό το πρίσμα των εθνικών στόχων για ανάπτυξη μεταλλευτικής βιομηχανίας και την επίτευξη μέγιστης προστιθέμενης αξίας στα τελικά προϊόντα και εξέφρασε ομοίως θετική γνώμη. Ακολούθως, εκπονήθηκε και υποβλήθηκε από την καθής το 2010 Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) των μεταλλευτικών και μεταλλουργικών εγκαταστάσεων της στη Χαλκιδική στην οποία, μεταξύ άλλων, περιελήφθησαν προβλέψεις σχετικά με το νέο εργοστάσιο

μεταλλουργίας στη θέση Μαντέμ Λάκκος και την παραγωγή σε αυτό, μέσω καθετοποιημένης διαδικασίας, ράβδων χρυσού και αργύρου και πλακών χαλκού. Μετά τη διατύπωση παρατηρήσεων από τη Δ/ση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών υποβλήθηκε αναθεωρημένο επενδυτικό σχέδιο, συνοδευόμενο από τεχνική μελέτη. Τελικά η περιβαλλοντική αδειοδότηση ολοκληρώθηκε με την έκδοση της υπ' αρ. πρωτ. οικ. 201745/26.7.2011 κ.υ.α., με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για τα έργα: α. «Μεταλλευτικές - Μεταλλουργικές Εγκαταστάσεις Μεταλλείων Κασσάνδρας» και β. «Απομάκρυνση, Καθαρισμός & Αποκατάσταση Χώρου Απόθεσης Παλαιών Τελμάτων Ολυμπιάδας» της εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ ΑΕΜΒΧ» στο νομό Χαλκιδικής. Το επενδυτικό σχέδιο αφορά στην εκμετάλλευση των κοιτασμάτων Ολυμπιάδας, Σκουριών και Μαύρων Πετρών των Μεταλλείων Κασσάνδρας με στόχο την παραγωγή συμπτυκνωμάτων μολύβδου, ψευδαργύρου, πυριτών και χαλκού/χρυσού, ταυτόχρονα με την παραγωγή μεταλλικού χρυσού, χαλκού και αργύρου μέσα από καθετοποιημένη διαδικασία εξαγωγής μετάλλων, καθώς και στην αποκατάσταση των χώρων απόθεσης παλαιών τελμάτων της Ολυμπιάδας. Η επένδυση εκλαμβάνεται ως ενιαία και αδιαίρετη και συνίσταται σε επεμβάσεις σε υφιστάμενες και νέες μεταλλευτικές εγκαταστάσεις, καθώς και σε μέτρα περιβαλλοντικής αποκατάστασης προγενέστερων εκμεταλλεύσεων. Το έργο, στο οποίο αφορά το επενδυτικό σχέδιο της καθής και η παρούσα διαφορά, συνίσταται στα εξής πέντε (5) υποέργα: (i) Υποέργο Ολυμπιάδας: Ανάπτυξη υφισταμένου μεταλλείου χρυσοφόρου κοιτάσματος με υπόγεια εκμετάλλευση, επαναλειτουργία του υφισταμένου εργοστασίου εμπλουτισμού για περιορισμένο χρονικό διάστημα, κατασκευή σήραγγας προσπέλασης που θα συνδέει το υπόγειο μεταλλείο με τις εγκαταστάσεις του Μαντέμ Λάκκου, κατά προτεραιότητα αποκατάσταση χώρου απόθεσης παλαιών τελμάτων και λοιπά συνοδευτικά έργα. (ii) Υποέργο Σκουριών: Εκμετάλλευση νέου χρυσοφόρου - χαλκούχου κοιτάσματος με συνδυασμό επιφανειακής και υπόγειας εκμετάλλευσης, κατασκευή εργοστασίου εμπλουτισμού, δημιουργία χώρων απόθεσης αδρανών εξορυκτικών αποβλήτων και λοιπά συνοδευτικά έργα. (iii) Υποέργο Μαύρων Πετρών - Μαντέμ Λάκκου: Ανάπτυξη υφισταμένου μεταλλείου με υπόγεια εκμετάλλευση, υφιστάμενο εργοστάσιο εμπλουτισμού που θα λειτουργήσει για περιορισμένο χρονικό διάστημα, νέο εργοστάσιο εμπλουτισμού, εγκατάσταση απόθεσης στερεών αποβλήτων στον χείμαρρο Κοκκινόλακκα και λοιπά συνοδευτικά έργα. (iv) Υποέργο Μεταλλουργίας Μαντέμ Λάκκου: Κατασκευή εργοστασίου μεταλλουργίας για την παραγωγή χρυσού, χαλκού και αργύρου. (v) Υποέργο επέκτασης λιμενικών

Εγκαταστάσεων Στρατωνίου. Η καθής υπέβαλε εντός της συμβατικής προθεσμίας των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών το αρχικό επενδυτικό σχέδιο συνοδευόμενο από βασικές μελέτες, σχέδιο το οποίο εξετάστηκε από τη Διοίκηση εντός της συμβατικής προθεσμίας των δύο (2) μηνών και αξιολογήθηκε κατ' αρχήν θετικά με συγκεκριμένες επισημάνσεις ως προς απαιτούμενες συμπληρώσεις. Κατόπιν συμμόρφωσης της καθής με τις εν λόγω επισημάνσεις της Διοίκησης, ενεργοποιήθηκε ο σχετικό όρος περί έναρξης της διοικητικής διαδικασίας αδειοδότησης του έργου (περιβαλλοντικές άδειες και τεχνικές εγκρίσεις). Ως προϋπόθεση για την αξιοποίηση των παραγόμενων συμπυκνωμάτων πυριτών Ολυμπιάδας και χαλκού - χρυσού Σκουριών στο νέο Εργοστάσιο Μεταλλουργίας, τίθεται η εφαρμογή της πυρομεταλλουργικής μεθόδου ακαριαίας τήξης, αποκλειόμενης της χρήσης κυανίου ή ενώσεων του κατά τη λειτουργία της μεταλλουργίας, ενώ υπήρξε πρόβλεψη τα πιο πάνω υποέργα να αναπτυχθούν σε ειδικώς προσδιορισμένες διαδοχικές φάσεις. Μετά την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων του έργου «Μεταλλευτικές Μεταλλουργικές Εγκαταστάσεις Μεταλλείων Κασσάνδρας» με την υπ' αρ. 201745/26.7.2011 κοινή υπουργική απόφαση (ΑΕΠΟ), η Διεύθυνση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών με έγγραφό της, ζήτησε από την καθής να υποβάλει προς έγκριση αναθεωρημένο επενδυτικό σχέδιο, συνοδευόμενο από τεχνική μελέτη κατ' άρθρο 4 του Κ.Μ.Λ.Ε. Ακολούθως η καθής υπέβαλε στη Διοίκηση τον Αύγουστο του 2011 προς έγκριση δύο (2) τεχνικές μελέτες εκμετάλλευσης (άρθρων 4 και 101 του Κ.Μ.Λ.Ε.) για τις μεταλλευτικές εγκαταστάσεις Ολυμπιάδας και Σκουριών, αντίστοιχα, τις οποίες στη συνέχεια συμπλήρωσε, διόρθωσε και υπέβαλε εκ νέου το Δεκέμβριο του 2011 κατόπιν των παρατηρήσεων της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών. Με τις υπ' αρ. πρωτ. Δ8-Α/Φ.7.49.13/ 30258ΠΕ/ 5159ΠΕ/ 10.2.2012 και Δ8-Α/Φ.7.49.13/2809/349/10.2.2012 αποφάσεις που υπογράφει, με εντολή του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του Υπουργείου, εγκρίθηκαν, κατά τις διατάξεις της μεταλλευτικής νομοθεσίας (Μεταλλευτικός Κώδικας και Κ.Μ.Λ.Ε.) οι τεχνικές μελέτες των υποέργων «Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Ολυμπιάδας» και «Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Σκουριών» του ανωτέρω έργου, αντίστοιχα. Με την πιο πάνω απόφαση έγκρισης της Τεχνικής Μελέτης των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας προβλέφθηκαν, ως «ειδικοί όροι», οι οποίοι θα πρέπει να πληρωθούν ως προς τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας της «Μονάδας Μεταλλουργίας Χαλκού,

Χρυσού και Θεϊκού Οξέως», δηλ. του εργοστασίου μεταλλουργίας, και της επεξεργασίας του συμποκνώματος πυριτών, που περιγράφεται γενικά στη συνημμένη μελέτη, να εξειδικευθεί και συμπληρωθεί σε επίπεδο μελέτης εφαρμογής (engineering). Προς τούτο: α. Να εκτελεσθεί πρόγραμμα δοκιμών σε κατάλληλη ημιβιομηχανική μονάδα επί τόπου του έργου, β. Να υποβληθούν στην αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ προς έγκριση, ως Προσάρτημα 6 του όρου Γ3 της παρούσας, οι ειδικές μελέτες που θα αφορούν κάθε μία από τις μοναδιαίες διεργασίες που συνιστούν την ολοκληρωμένη μεταλλουργική μέθοδο επεξεργασίας. Οι εν λόγω μελέτες να εκπονηθούν απολύτως σύμφωνα με τα έχοντας υπόψη υπό στοιχεία 6 και 7, που κοινοποιήθηκαν στην εταιρία και να βασιστούν επί των αποτελεσμάτων του προγράμματος δοκιμών. Η γενική κατεύθυνση να είναι η αντιμετώπιση των ζητημάτων: β.1. της συντομότερης δυνατής έναρξης της Φάσης Λειτουργίας Β' με στόχο τη μεγιστοποίηση των εγχώρια επεξεργαζόμενων συμποκνωμάτων, β.2. της αναλογίας των τεχνικών μέσων αξιοποίησης με τη σπουδαιότητα των κοιτασμάτων Ολυμπιάδας και Σκουριών (Αρ. 60 ΜΚ), β.3. της περιεκτικότητας σε ανεπιθύμητα συστατικά της τροφοδοσίας της μεταλλουργίας σε σχέση με την κατανομή τους στα ενδιάμεσα προϊόντα, παραπροϊόντα, προϊόντα και απόβλητα της μεταλλουργίας με γνώμονα πρωτίστως την ασφάλεια του εργασιακού περιβάλλοντος και β.4. της εύρυθμης λειτουργίας της ακολουθούσας την τήξη (downstream) παραγωγικής διαδικασίας, με κριτήρια τη δυνατότητα παραγωγής τελικών προϊόντων, την ποιότητα και εμπορευσιμότητα των προϊόντων αυτών». Αντίστοιχοι όροι και υποχρεώσεις περιελήφθησαν και στην απόφαση έγκρισης της Τεχνικής Μελέτης των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Σκουριών, στον όρο Β.6. αυτής Επιπλέον τέθηκε ως όρος (υπό Γ.3) η υποβολή προς έγκριση, εντός τριών ετών, των προσαρτημάτων των λοιπών τμημάτων και των δύο ως άνω υποέργων Ολυμπιάδας και Σκουριών μεταξύ των οποίων και οι αντίστοιχες Τεχνικές Μελέτες ως Προσάρτημα 6 και 5, αντίστοιχα. Με τις ίδιες αποφάσεις ορίστηκε ότι η έγκριση του συνόλου των προσαρτημάτων και τεχνικών μελετών όλων των υποέργων, που συνιστούν το επενδυτικό σχέδιο των Μεταλλείων Κασσάνδρας της υπ' αρ. 22138/12.12.2003 σύμβασης μεταξύ της καθής και του Δημοσίου θα επέχει θέση οριστικής έγκρισης του αναθεωρημένου επενδυτικού σχεδίου των Μεταλλείων Κασσάνδρας. Στη συνέχεια με την με αρ. πρωτ. 23506/22.12.2014 αίτηση η καθής υπέβαλε προς τη Διοίκηση το Προσάρτημα (με αριθμούς 5 και 6 των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Σκουριών και Ολυμπιάδας, αντίστοιχα), με

τίτλος «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεϊκού Οξέος Μαντέμ Λάκκου συνοδευόμενο από 9 παραρτήματα, πίνακες και σχέδια. Η ως άνω Τεχνική Μελέτη της Μεταλλουργικής Μονάδας κρίθηκε μη σύμφωνη με τους προαναφερόμενους όρους Β.9. και Β.6. των αποφάσεων έγκρισης των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, αντίστοιχα, ιδίως εκ του γεγονότος ότι δεν έχει εκτελεστεί πρόγραμμα δοκιμών, σε κατάλληλη ημιβιομηχανική κλίμακα, επί τόπου του έργου. Με την αιτιολογία αυτή ο Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας αρνήθηκε να εγκρίνει το Προσάρτημα της Τεχνικής Μελέτης της Μεταλλουργικής Μονάδας Μαντέμ Λάκκου με την υπ' αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.5.1.6/οικ.175135/1047/28.4.2015 απόφαση, στην οποία αναφέρεται επιπροσθέτως ότι δεν κρίθηκε σκόπιμη «η ενδεδειγμένη και ακριβής επεξεργασία όλων των υποβληθέντων στοιχείων και ειδικότερα αυτών που αναφέρονται στη μεθοδολογία επεξεργασίας των συμπυκνωμάτων Ολυμπιάδας και Σκουριών για την παραγωγή τελικών προϊόντων. Περαιτέρω με την απόφαση αυτή επισημαίνονται «ενδεικτικά και όχι εξαντλητικά» ορισμένες ελλείψεις, κατά την άποψη της διοίκησης, του φακέλου και κλήθηκε η καθής να υποβάλει εκ νέου εντός προθεσμίας 45 ημερών το εν λόγω Προσάρτημα τεχνικής μελέτης αφού προηγουμένως συμπληρώσει και διορθώσει το περιεχόμενο αυτού σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο εν λόγω έγγραφο και περαιτέρω να υποβάλλει εγγράφως τις απόψεις της επί της προόδου υλοποίησης του έργου και ιδίως επί της προόδου κατασκευής και λειτουργίας του εργοστασίου μεταλλουργίας χαλκού-χρυσού και θεικού οξέος, υποχρέωση προς την οποία, κατά τη Διοίκηση, η εταιρεία δεν ανταποκρίθηκε ως όφειλε, παρά τη χορήγηση πρόσθετης προθεσμίας τριών (3) ετών με ειδικό όρο των αποφάσεων έγκρισης των Τεχνικών Μελετών των ως άνω Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων (Ολυμπιάδας και Σκουριών). Με την υπ' αρ. 3191/2015 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ε' Τμήματος), που εκδόθηκε επί της αίτησης ακύρωσης της καθής κατά της ως άνω υπ' αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.5.1.6/οικ.175135/1047/28.4.2015 απόφασης, κρίθηκε ότι η πιο πάνω αιτιολογία της απόρριψης της Τεχνικής Μελέτης της Μεταλλουργικής Μονάδας (μη εκτέλεση δοκιμών σε κατάλληλη ημιβιομηχανική μονάδα επί τόπου του έργου) ήταν αόριστη διότι δεν εξειδικεύθηκε η πλημμέλεια που αποδόθηκε στο πρόγραμμα δοκιμών που είχε εκτελέσει η αιτούσα και πλημμελής, διότι δεν αιτιολογήθηκε ο λόγος για τον οποίο απορρίφθηκαν ως μη αξιόπιστα τα πορίσματα των δοκιμών ως προς την εφαρμοσιμότητα της μεταλλουργικής μεθόδου στο συγκεκριμένο μίγμα τροφοδοσίας. Με την απόφαση αυτή το Δικαστήριο αποφάνθηκε περαιτέρω

ότι μόνο το γεγονός ότι οι δοκιμές δεν διενεργήθηκαν επί τόπου δεν αρκεί για την απόρριψη των δοκιμών. Συνακόλουθα, η ως άνω υπουργική απόφαση ακυρώθηκε και η υπόθεση αναπέμφθηκε στη Διοίκηση για νέα, νόμιμη κρίση. Κατόπιν τούτων και σε συμμόρφωση με την πιο πάνω ακυρωτική απόφαση, η Διοίκηση προέβη σε νέα εξέταση της υπόθεσης, στο πλαίσιο της οποίας η Τεχνική Μελέτη της Μεταλλουργικής Μονάδας κρίθηκε εκ νέου από τη Διοίκηση, κατά την τεχνική κρίση της, ως ανεπαρκής και ανακριβής για τους λόγους, που αναλυτικά αναφέρονται στην με αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.10ΤΜ.6/180239/2659/5.7.2016 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Με την εν λόγω απόφαση η μελέτη επιστράφηκε εκ νέου στην καθής σύμφωνα με το άρθρο 102 Κ.Μ.Λ.Ε. και της τέθηκε νέα προθεσμία δύο (2) μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης προκειμένου να τη συμπληρώσει / διορθώσει κατά τα αναφερόμενα στην απόφαση. Όπως προκύπτει από τα αναφερόμενα στην ως άνω υπ' αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.10ΤΜ.6/180239/2659/5.7.2016 απόφαση, ένας από τους λόγους, για τους οποίους η Τεχνική Μελέτη της Μεταλλουργικής Μονάδας κρίθηκε από τη Διοίκηση ως ανεπαρκής είναι ότι η καθής δεν υπέβαλε τα τελικά στάδια παραγωγής καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου στη διαδικασία της απόδειξης της βιομηχανικής εφαρμογής μέσω του προγράμματος των πραγματοποιηθεισών δοκιμών, μολονότι όφειλε να πράξει τούτο με βάση τους όρους Β.9. και Β.6. των αποφάσεων έγκρισης των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, αντίστοιχα. Ειδικότερα, κατά τη Διοίκηση, ενώ στο κυρίως κείμενο της εν λόγω Τεχνικής Μελέτης της Μεταλλουργικής Μονάδας γίνεται αναφορά στη διαδικασία παραγωγής των τελικών προϊόντων καθαρού χαλκού, καθαρού χρυσού και καθαρού αργύρου, από τα παραρτήματα αυτής, που συνοβλήθηκαν ως αποτελέσματα των πραγματοποιηθεισών δοκιμών, απουσιάζει οποιαδήποτε τεχνική περιγραφή και τεχνική απόδειξη εφαρμογής του τελικού σταδίου και παραγωγικού στόχου της μεταλλουργικής διαδικασίας, δηλαδή της παραγωγής τελικών προϊόντων καθαρών μετάλλων. Αντίθετα, αποτυπώνεται βάσει δοκιμών η μεταλλουργική διαδικασία μόνο έως προηγούμενο της παραγωγής καθαρών μετάλλων στάδιο και παρουσιάζεται ως τελικό στάδιο της διαδικασίας παραγωγής η εκχύλιση μάτας με τελικό προϊόν το υπόλειμμα εκχύλισης μάτας. Συνακόλουθα, κατά την τεχνική κρίση της Διοίκησης, που αποτυπώθηκε στην ως άνω απόφαση, η Τεχνική Μελέτη της Μεταλλουργικής Μονάδας, όπως υποβλήθηκε από την καθής με τα συγκεκριμένα παραρτήματα, δεν παρέχει επαρκή στοιχεία ως προς την τελική παραγωγή αργού και καθαρού μεταλλικού χαλκού, καθαρού μεταλλικού αργύρου και καθαρού μεταλλικού χρυσού, καθώς και ως προς την

αντιμετώπιση του ζητήματος της εύρυθμης λειτουργίας της ακολουθούσας την (downstream) παραγωγικής διαδικασίας. Με την ίδια, δε, απόφαση (βλ. σελ. 12, 2η παραγρ.), διαπιστώθηκε ότι «έχει τροποποιηθεί το εγκεκριμένο διάγραμμα ροής του επενδυτικού σχεδίου με την αφαίρεση των σταδίων επεξεργασίας converting της μάτας σε αργό χαλκό, χύτευσης ανόδων χαλκού, ηλεκτροκάθαρσης, παραγωγής ηλεκτρολυτικού χαλκού και παραγωγής μεταλλικών προϊόντων καθαρού χρυσού και αργύρου από την ηλεκτρολυτική λάσπη». Με το πέρας της ως άνω δίμηνης προθεσμίας στις 9.9.2016, η καθής κατέθεσε την από 9.9.2016 αίτηση θεραπείας κατά της υπ' αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/ Α/Φ.10ΤΜ.6/ 180239/ 2659/ 5.7.2016 απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, με την οποία, μεταξύ άλλων, αμφισβήτησε ότι σύμφωνα με τους όρους Β9. και Β6. των αποφάσεων έγκρισης των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, αντίστοιχα, όφειλε να διενεργήσει δοκιμές και να υποβάλει τεχνική μελέτη, ερειδομένη στα αποτελέσματα των δοκιμών, για το σύνολο της προταθείσας μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας. Με την υπ' αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.10.ΤΜ.6/182906/3369/2.11.2016 απόφαση του ιδίου Υπουργού η αίτηση θεραπείας απορρίφθηκε με την αιτιολογία, μεταξύ των άλλων, ότι με τους όρους Β9. και Β6. των αποφάσεων έγκρισης των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, αντίστοιχα, τέθηκε σαφώς η υποχρέωση να υποβάλει η καθής ειδικές μελέτες που θα αφορούν κάθε μια από τις μοναδιαίες διεργασίες που συνιστούν την ολοκληρωμένη μεταλλουργική μέθοδο επεξεργασίας και θα βασίζονται στα αποτελέσματα του προγράμματος δοκιμών. Ήδη εκκρεμεί ενώπιον του ΣτΕ αίτηση ακυρώσεως της καθής κατά της τελευταίας αυτής απορριπτικής απόφασης.

5. Αντικείμενο της δίκης. Το Δημόσιο διευκρινίζοντας το Β' αίτημά του στο από 18/12/2017 Υπόμνημά του, επισημαίνει στην παρ. 41 (σελ. 18): «Στο ίδιο πλαίσιο, το Δημόσιο ζητεί από το Δικαστήριο Σας να διαγνώσει την IPSO FACTO αντίθεση της Τεχνικής Μελέτης της Μεταλλουργικής Μονάδας στο Μαντέμ Λάκκο προς το δικαιοπρακτικό θεμέλιο της σύμβασης (όπως αναλυτικώς θα εκτεθεί κατωτέρω), προς τη συμφωνία των μερών και προς τις υποχρεώσεις που ανέλαβε η καθής, διότι η μελέτη αυτή, όπως υποβλήθηκε από την καθής με τα παραρτήματα της (δηλ. κατά το μέρος της που αποτυπώνει βάσει δοκιμών τη μεταλλουργική διαδικασία μόνο έως προηγούμενο της παραγωγής καθαρών μετάλλων στάδιο), δεν ανταποκρίνεται στο επενδυτικό σχέδιο που η ίδια η καθής υπέβαλε ..... Η Τεχνική Μελέτη, όπως υποβλήθηκε ανταποκρίνεται, αντιθέτως, σε επενδυτικό σχέδιο που δεν

περιλαμβάνει την παραγωγή καθαρών μετάλλων ως τελικών προϊόντων παραγωγικής διαδικασίας του Εργοστασίου Μεταλλουργίας και συνιστά ανατροπή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση, ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση του αντικειμένου και του σκοπού της». Επίσης στο ίδιο από 18/12/2017 Υπόμνημα του Δημοσίου (αρ. 80) αναφέρεται ότι : «Από όλα όσα προεκτέθηκαν προκύπτει επίσης, ότι το αχθέν προς επίλυση ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου ζήτημα της κατασκευής και λειτουργίας Μονάδας Μεταλλουργίας Μαντέμ Λάκκου χωρίς τις Εγκαταστάσεις Ανάκτησης Μετάλλων, κατά τροποποίηση του επενδυτικού σχεδίου της καθής και κατά παράβαση της υπ' αρ. 22.138/2003 σύμβασης και των όρων της οικείας ΑΕΠΟ, ζήτημα το οποίο αναδεικνύεται από την Τεχνική Μελέτη της Μεταλλουργικής Μονάδας, η οποία υποβλήθηκε με την υπ' αρ. πρωτ. 23506/22.12.2014 αίτηση της καθής, είναι εντελώς διάφορο του ζητήματος α) της τεχνικής επάρκειας/ανεπάρκειας ή ακρίβειας/ανακρίβειας των στοιχείων της τεχνικής αυτής μελέτης, β) των τεχνικών επίσης λόγων για τους οποίους αυτή επεστράφη με την υπ' αρ.πρωτ. ΔΜΕΒΟ/ Α/Φ.10ΤΜ.6/ 180239/2659/ 5.7.2016 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας (βλ. ανωτέρω παρ. 30) και γ) των λόγων για τους οποίους απορρίφθηκε με την υπ' αρ. πρωτ.ΔΜΕΒΟ/ Α/Φ.10.ΤΜ.6/ 182906/3369/2.11.2016 απόφαση του ίδιου Υπουργού η από 9.9.2016 αίτηση θεραπείας της καθής». Ομοίως ο πληρεξούσιος του Αιτούντος οριοθετεί το αντικείμενο της δίκης, (βλ. Πρακτικό με αρ. 5 σελ. 13 επ. ως εξής: «.....το θέμα, η διαφορά η οποία έχει αχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου σχετίζεται με το θεμέλιο της σύμβασης που υπογράφηκε το 2004 μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Ελληνικός Χρυσός και κυρώθηκε με το νόμο 3220/2004. Το θεμέλιο αυτό είναι η αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου των μεταλλείων Κασσάνδρας και η εκμετάλλευση των πλουσίων κοιτασμάτων των μεταλλείων σε πολύτιμα μέταλλα, ιδίως χρυσό, στόχο τον οποίο διαχρονικά είχε το Ελληνικό Κράτος». Αυτός δε ο ισχυρισμός του πληρεξουσίου αναπτύχθηκε και στο Πρακτικό με αρ. 5 σελ. 13 επ., 16 επ.). Επίσης ο ίδιος ο πληρεξούσιος του αιτούντος ισχυρίστηκε ότι: «Εδώ είμαστε ένα στάδιο πριν, τι είδους επένδυση θα υλοποιηθεί. Διότι η τεχνική αυτή μελέτη, το ξαναλέω, επιτρέπει διπλή ανάγνωση. Η καλή περίπτωση είναι να είσαι απλώς ανεπαρκής και ανακριβής, οπότε θα συμπληρώσεις την ανεπάρκεια και την ανακρίβεια και θα προχωρήσουμε, η κακή περίπτωση είναι να έχεις ένα άλλο επενδυτικό σχέδιο το οποίο παρουσιάζεις, και παρουσιάζεις ένα επενδυτικό σχέδιο το οποίο δεν είναι αυτό το οποίο κατέθεσες και το οποίο σου εγκρίθηκε. Διότι το επενδυτικό

... που έχει καταθέσει είναι για εργοστάσιο μεταλλουργίας χρυσού, για παραγωγή καθαρών μετάλλων. Βλέπουμε εδώ, μέσω της τεχνικής έκθεσης που υποβάλλεται, εμμέσως πλην σαφώς, ένα άλλο εργοστάσιο μεταλλουργίας. Φανταστείτε να εγκριθεί αυτή η μελέτη, έτσι όπως έχει υποβληθεί, να προχωρήσει η Ελληνικός Χρυσός σε ένα εργοστάσιο μεταλλουργίας χρυσού, το οποίο θα έχει ταμπέλα Εργοστάσιο Μεταλλουργίας Χρυσού. Τι θα παράγει; Τη μάτα... Αυτό, λοιπόν, καλύτερα να το έχουμε λυμένο πριν προχωρήσουμε σε τεχνική συζήτηση» (βλ. Πρακτικό με αρ. 5 Σελ. 23-24). Περαιτέρω ο ίδιος αναφέρει: «Μπορεί από μόνος του ο Ελληνικός Χρυσός να λέει, εγώ θα έχω αυτό το εργοστάσιο; Διότι εδώ φαίνεται να μας λέει αυτό και αυτό είναι πολύ βασικό. Δηλαδή, το φέρε μου μία μελέτη που θα έχει ειδικές μελέτες για τις μοναδιαίες διεργασίες και γιατί δεν μου τις έφερες και αν γίνονται ή αν δεν γίνονται, είναι μία συζήτηση που θα γίνει μετά, αφού θα έχουμε καταλήξει και οι δύο ότι το προϊόν μας θα είναι τα καθαρά μέταλλα και θα συμφωνούμε σε αυτό. Εδώ φαίνεται ότι δεν συμφωνούμε. Φαίνεται ότι άλλο αντιλαμβάνεται η Ελληνικός Χρυσός ως συμβατική της υποχρέωση για εργοστάσιο μεταλλουργίας χρυσού από αυτό που λέει και το επενδυτικό της σχέδιο. Γι' αυτό έχουμε έρθει ενώπιον σας» (βλ. Πρακτικό με αρ. 5 Σελ. 25). «Αλλά το Υπουργείο θέλει να ξέρει, με τη δύναμη μίας δικαστικής κρίσης, εάν η επένδυση αυτή, είναι αυτή για την οποία έχουμε συμφωνήσει, ή έχει τροποποιηθεί» (βλ. Πρακτικό με αρ. 5, Σελ. 28). Ακόμη ο Πληρεξούσιος του Ελληνικού Δημοσίου δήλωσε προς το Δικαστήριο: «Άρα λοιπόν, εμείς εδώ, ενώπιον σας, δεν έχουμε έρθει να κάνουμε τη δίκη που θα γίνει στο ΣτΕ και αφορά αν τεχνικώς είναι επαρκής ή ανεπαρκής η μελέτη που υποβλήθηκε και επεστράφη. Θα γίνει η δίκη στο ΣτΕ, από ότι είδα στις προτάσεις έχει προσδιοριστεί και δικάσιμος. Εδώ ήρθαμε να διαπιστώσουμε εάν το επενδυτικό σχέδιο έχει τροποποιηθεί ή όχι και αν αυτή η μελέτη, έτσι όπως υποβλήθηκε, σηματοδοτεί τροποποίηση του επενδυτικού σχεδίου» (βλ. Πρακτικό με αρ. 5, Σελ. 30).

6. Από τα πιο πάνω είναι προφανές ότι το Ελληνικό Δημόσιο οριοθετεί την κρινόμενη υπόθεση κατά τρόπο που αυτή να διαφοροποιείται πλήρως από την εκκρεμούσα ενώπιον του ΣτΕ δίκη. Έτσι, ενώ στην κρινόμενη αίτησή του το Ελληνικό Δημόσιο ισχυρίζεται ότι "η από 22.12.2014 «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεικού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» (εργοστασίου μεταλλουργίας), όπως υποβλήθηκε από την καθής, αποτελεί IPSO FACTO μονομερή εκ μέρους της τροποποίηση του υποβληθέντος από την ίδια επενδυτικού σχεδίου, ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης

και συνιστά ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση του αντικείμενου και του σκοπού της" (B αίτημα), ταυτόχρονα ισχυρίζεται ότι το αντικείμενο της παρούσας δίκης δεν αφορά "την έρευνα της τεχνικής επάρκειας/ ανεπάρκειας ή ακρίβειας/ ανακρίβειας των στοιχείων της τεχνικής αυτής μελέτης, β) των τεχνικών επίσης λόγων για τους οποίους αυτή επεστράφη με την με υπ' αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/ Φ.10ΤΜ.6/ 180239/ 2659/5.7.2016 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας (βλ. ανωτέρω παρ. 30) και γ) των λόγων για τους οποίους απορρίφθηκε με την υπ' αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/ Α/Φ.10.ΤΜ.6/ 182906/3369/2.11.2016 απόφαση του ιδίου Υπουργού η από 9.9.2016 αίτηση θεραπείας της καθής». Ωστόσο ο διαλαμβανόμενος στο προαναφερόμενο Β αίτημά του Ελληνικού Δημοσίου ισχυρισμός ότι η από 22.12.2014 Τεχνική Μελέτη με τα παραρτήματα της "όπως υποβλήθηκε από την καθής, αποτελεί IPSO FACTO μονομερή εκ μέρους της τροποποίηση του υποβληθέντος από την ίδια επενδυτικού σχεδίου και ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων κλπ", στηρίζεται, όπως εκτίθεται στην αίτηση (αρ.28) στο ότι δεν περιέχει αποδεικτικά στοιχεία εφαρμογής της ολοκληρωμένης μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας του εργοστασίου μεταλλουργίας και ειδικότερα: "Δεν υποβλήθηκαν τα τελικά στάδια παραγωγής καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου στη διαδικασία της απόδειξης μέσω δοκιμών και δεν περιελήφθησαν στην επικαιροποιημένη προμελέτη της εταιρείας που πραγματοποίησε τις δοκιμές. Η καθετοποιημένη παραγωγική διαδικασία δεν αποτυπώνεται στα παραρτήματα της τεχνικής μελέτης μεταλλουργικής μονάδας στην πληρότητα της, ήτοι μέχρι του σταδίου της παραγωγής -ως τελικού προϊόντος της μεταλλουργικής διαδικασίας- μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου. Αντιθέτως, στην ανωτέρω επικαιροποιημένη προμελέτη ρητώς αναφέρεται ότι: «Το υπόλειμμα εκχύλισης μάτας θα είναι το τελικό προϊόν της διαδικασίας». Από τις παραδοχές, το περιεχόμενο και τα συμπεράσματα της ίδιας επικαιροποιημένης προμελέτης έχουν απαλειφθεί όλα τα στάδια της ακολουθούσας την τήξη (downstream) παραγωγικής διαδικασίας μετά από την εκχύλιση της μάτας. Έχει μάλιστα τροποποιηθεί το εγκεκριμένο διάγραμμα ροής του επενδυτικού σχεδίου με την αφαίρεση των σταδίων, που περιγράφουν την παραγωγή από το εργοστάσιο (Μεταλλουργική Μονάδα) στη θέση Μαντέμ Λάκκος καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου».

7. Συνεπώς, μετά τις γενόμενες με τις προτάσεις του Ελληνικού Δημοσίου διευκρινήσεις, για το αντικείμενο της παρούσης δίκης και το αληθές περιεχόμενο του Β αιτήματος, πρέπει να εκτιμηθεί ότι, το Ελληνικό Δημόσιο αιτείται πλέον να αναγνωρισθεί ανεξάρτητα από την, τυχόν επάρκεια ή τις

ελλείψεις από 22.12.2014 Τεχνικής Μελέτης, που δεν ερευνώνται στην παρούσα δίκη, ότι από την όλη συμπεριφορά της καθής, όπως αυτή εκφράζεται και στο περιεχόμενο της Τεχνικής αυτής Μελέτης και των παραρτημάτων της, προκύπτει ότι ο Ελληνικός Χρυσός, έχει διαφορετικό επενδυτικό σχέδιο από εκείνο που συμφωνήθηκε, δηλαδή τη δημιουργία εργοστασίου παραγωγής εκχυλισμένης μάτας και όχι εργοστασίου παραγωγής καθαρών μετάλλων, κατά ανεπίτρεπτη τροποποίηση του υποβληθέντος από τον ίδιο επενδυτικού σχεδίου και ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών και ότι αυτό συνιστά ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση του αντικειμένου και του σκοπού της. Πλέον συγκεκριμένα, η ipso facto απόδειξη της "μονομερούς τροποποίησης" του υποβληθέντος από την καθής επενδυτικού σχεδίου και της "ανεπίτρεπτης μεταβολής" των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών αποτελεί, κατά τη κρινόμενη αίτηση, η υποβολή της "από 22.12.2014 «Τεχνικής Μελέτης Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεϊκού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» (εργοστασίου μεταλλουργίας), όπως υποβλήθηκε". Μετά δε τις γινόμενες από το Ελληνικό Δημόσιο διευκρινήσεις η διατύπωση "όπως υποβλήθηκε" προδήλως εξυπονοεί την από 7.11.2014 επικαιροποιημένη τεχνική μελέτη της εταιρείας Outotec που συνυποβλήθηκε "ως αναπόσπαστο τμήμα" της από 22.12.2014 Τεχνικής Μελέτης, "από την οποία απουσιάζει οποιαδήποτε μνεία σε εγκαταστάσεις ανάκτησης μετάλλων" και στο παρουσιαζόμενο διάγραμμα της υδρομεταλλουργικής διαδικασίας του εργοστασίου μεταλλουργίας "ως τελικό προϊόν εμφανίζεται προϊόν μάτας" όπως το αιτούν αναφέρει. Η δε μνεία δε στην αίτηση των παραλείψεων εκείνων που αποδεικνύουν ότι η επίμαχη Τεχνική Μελέτη "δεν περιέχει αποδεικτικά στοιχεία εφαρμογής της ολοκληρωμένης μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας του εργοστασίου μεταλλουργίας" (παρ.28) γίνεται προφανώς ως επίκληση γεγονότων που αποδεικνύουν, κατά το αιτούν, την επικαλούμενη συμπεριφορά της καθής (δηλαδή η μη υποβολή σταδίων καθαρών μετάλλων μέσω δοκιμών, η αναφορά στην επικαιροποιημένη προμελέτη ότι: «το υπόλειμμα εκχύλισης μάτας θα είναι το τελικό προϊόν της διαδικασίας» και η απάλειψη από την ίδια την προμελέτη όλων των σταδίων της ακολουθούσας τήξης (downstream) παραγωγικής διαδικασίας μετά από την εκχύλιση της μάτας), ανεξάρτητα αν τα περιστατικά αυτά συνιστούν ελλείψεις της από 22.12.2014 Τεχνικής Μελέτης που πλήττουν την επάρκειά της και ανεξάρτητα από τους τεχνικούς λόγους για τους οποίους αυτή επεστράφη και τους λόγους για τους οποίους απορρίφθηκε η από 9.9.2016 αίτηση θεραπείας της καθής.

8. Οτιδήποτε συνιστά περιεχόμενο μιας σύμβασης δεν μπορεί συγχρόνως, να συνιστά δικαιοπρακτικό θεμέλιο στο οποίο στηρίζεται η σύμβαση (βλ. συναφώς Σταθόπουλο Γενικό Ενοχικό Δίκαιο, 4η έκδ. 2004, § 22 αρ. 17 σελ. 1234· Π. Φίλιο Ενοχικό Δίκαιο Γενικό Μέρος, 4η έκδ. 2007, § 271 Α 2 σελ. 540-). Συνεπώς η υποχρέωση παραγωγής καθαρών μετάλλων δεν συνιστά, κατά κυριολεξία δικαιοπρακτικό θεμέλιο της Σύμβασης, αλλά όρο της Σύμβασης και μάλιστα sine qua non όρο αυτής, κατά την αίτηση. Επίσης ζήτημα μονομερούς «τροποποίησης» της Σύμβασης, δεν τίθεται. Μια σύμβαση τροποποιείται μόνο με την κοινή συμφωνία των μερών (ΑΚ 361) και την τήρηση του τυχόν απαιτούμενου τύπου (βλ. εν προκειμένω Άρθρο 8 § 1 Σύμβασης). Στην προκειμένη περίπτωση, το μόνο ζήτημα που τίθεται είναι - ενδεχομένως- ζήτημα παράβασης της σύμβασης. Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι το Β' Αίτημα του Δημοσίου αφορά αποκλειστικά την ισχυριζόμενη από αυτό παράβαση της μελλοντικής υποχρέωσης του Ελληνικού Χρυσού για παραγωγή καθαρών μετάλλων. Δηλαδή, αντικείμενο της δίκης είναι ότι ο Ελληνικός Χρυσός, με την επίκληση της Τεχνικής Μελέτης που υπέβαλε στις 22/12/2014, αλλά και με την αναρτημένη στην ιστοσελίδα της μητρικής εταιρίας της καθής Eldorado με ημερομηνία 14 Ιουλίου 2011 Τεχνική Έκθεση, που θα αναφερθεί στη συνέχεια (αρ.11) αποδεικνύει την πρόθεση της να μην παράξει καθαρά μέταλλα και, ως εκ τούτου, παραβιάζει την υποχρέωση παραγωγής καθαρών μετάλλων, που απορρέει από τη Σύμβαση η οποία τη συνδέει με το αιτούν Δημόσιο.

9. Έννομο συμφέρον. Από τη διάταξη του άρθρου 70 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι αναγνωριστική αγωγή μπορεί να ασκηθεί σε κάθε περίπτωση, κατά την οποία ο ενάγων έχει έννομο συμφέρον να αναγνωρισθεί η ύπαρξη (θετική αναγνωριστική αγωγή) ή η ανυπαρξία (αρνητική αναγνωριστική αγωγή) κάποιας έννομης σχέσης, η οποία τελεί σε αβεβαιότητα. Ως έννομη σχέση νοείται η βιοτική σχέση προσώπου προς άλλο πρόσωπο ή πράγμα, η οποία ρυθμίζεται από την έννομη τάξη. Δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αναγνωριστικής αγωγής, γιατί δεν αποτελούν έννομες σχέσεις, η βεβαίωση απλών πραγματικών γεγονότων ή προϋποθέσεων δικαιώματος ή αξίωσης (ΑΠ 134/2015, ΑΠ1158/2014, 492/2010, ΑΠ 224/2007, ΑΠ 1192/2007, ΑΠ 927/2002, ΑΠ 941/1997, ΑΠ 1582/1979 κ.ά.), εκτός αν τα απλά πραγματικά γεγονότα ή οι νομικές έννοιες συνδέονται με συγκεκριμένη έννομη σχέση που αναφέρεται στην αγωγή και προτείνονται σε συνδυασμό με αυτή. Επίσης από τη διάταξη του άρθρου 70 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι έννομο συμφέρον για την άσκηση αναγνωριστικής αγωγής, υφίσταται και όταν η προκαλούμενη με την αγωγή αυτή δικαστική απόφαση

είναι σε θέση να διαλευκάνει την αμφισβητούμενη ύπαρξη ή ανυπαρξία της έννομης σχέσης, να άρει τη σχετική αβεβαιότητα και να αποτρέψει σχετικές μ' αυτή παρούσες ή μέλλουσες δικαστικές διενέξεις και μάλιστα οριστικά, με τη δύναμη του δεδिकाσμένου, που θα παραχθεί από την εκδοθησόμενη απόφαση (βλ. ΑΠ 134/2015, 508/2013, 492/2010, 1192/2007, 224/2007, 941/1997, κ.α.).

10. Στην προκειμένη περίπτωση η καθής με τις έγγραφες προτάσεις της επικαλείται έλλειψη εννόμου συμφέροντος ισχυριζόμενη ότι τα αιτήματα της υπό κρίση αίτησης είναι «απαράδεκτα ως αντικείμενα αναγνωριστικής διαιτητικής αγωγής», διότι με αυτά (με αριθμό 31Α και 31 Γ) «το αιτούν Δημόσιο ζητά την ερμηνεία της Σύμβασης χωρίς καθορισμό των προσαιπτόμενων από το δίκαιο συνεπειών». Επιπλέον δε με το με αριθμό Β αίτημα του «το αιτούν Δημόσιο ζητά τη διαπίστωση πραγματικών ή νομικών καταστάσεων χωρίς (και πάλι) καθορισμό των προσαιπτόμενων από το δίκαιο συνεπειών». Ο ισχυρισμός είναι αβάσιμος. Τα αιτήματα του Ελληνικού Δημοσίου πρέπει να συνεκτιμηθούν αλληλοσυμπληρούμενα, διότι τα Α και Γ αιτήματα συνδέονται με το Β. Συνεπώς πρέπει να εκτιμηθεί ότι το αιτούν ζητεί την αναγνώριση των αιτημάτων Α και Γ, διότι, όπως εκθέτει στο Β αίτημά του, η καθής με την από 22.12.2014 Τεχνική Μελέτη, "όπως υποβλήθηκε", προέβη "ipso facto στην μονομερή εκ μέρους της τροποποίηση του υποβληθέντος από την ίδια επενδυτικού σχεδίου και σε ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών κλπ", περιστατικό που θεμελιώνει και το έννομο συμφέρον του αιτούντος για την υποβολή των εξεταζομένων αιτημάτων. Από την εκτίμηση αυτή προκύπτει ότι αντικείμενο της δικαιοδοτικής διάγνωσης, δεν αποτελεί η αναγνώριση (βεβαίωση) αυτοτελώς του απλού πραγματικού γεγονότος ότι έχει τροποποιηθεί το εγκεκριμένο διάγραμμα ροής του επενδυτικού σχεδίου και συνακόλουθα το επενδυτικό σχέδιο της καθής με την αφαίρεση των σταδίων που περιγράφουν την παραγωγή από το εργοστάσιο μεταλλουργίας καθαρών μετάλλων, δηλαδή, πραγματικού γεγονότος που αποτελεί αντικείμενο δικονομικής απόδειξης και όχι διάγνωσης, αλλά τούτο συνδέεται με έννομη σχέση, δηλαδή με την υποχρέωση της καθής να κατασκευάσει εργοστάσιο μεταλλουργίας χρυσού, από το οποίο θα παράγονται, ως τελικά προϊόντα της παραγωγικής διαδικασίας, καθαρά μέταλλα χαλκού, χρυσού και αργύρου και όχι άλλα ενδιάμεσα προϊόντα, όπως η μάτα, υποχρέωση η οποία, κατά το αιτούν, αμφισβητήθηκε από την καθής. Εξ άλλου, με το άρθρο 7 της υπ' αρ. 22.138/12.12.2003 σύμβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της καθής εκδηλώνεται η πρόθεση των συμβαλλόμενων μερών για υποβολή σε διαιτησία κάθε διαφοράς σχετικής με την ερμηνεία ή και την εφαρμογή της σύμβασης.

Στις διαφορές αυτές περιλαμβάνονται και εκείνες που ανακύπτουν από την ερμηνεία και εφαρμογή των κρίσιμων διατάξεων των παραγράφων 3.2.-3.5. του άρθρου 3 της σύμβασης. Επομένως από το περιεχόμενο και το σύνολο των αιτημάτων του Ελληνικού Δημοσίου, όπως περιελήφθησαν στην από 14.9.2017 αίτηση του και αναπτύχθηκαν με το από 18.12.2017 υπόμνημα του και όπως αυτά εκτιμώνται από το Δικαστήριο, προκύπτει ότι το Ελληνικό Δημόσιο έχει υποβάλει νόμιμα και παραδεκτά αίτημα περί αναγνώρισης έννομης σχέσης αυτού με την καθής και τα περί αντιθέτου προβαλλόμενα από την καθής είναι απορριπτέα.

11. Ισχυρισμοί του Ελληνικού Δημοσίου. Το αιτούν υποστηρίζει ότι με βάση τους ως άνω όρους Β.9 και Β.6. των αποφάσεων έγκρισης των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, το Δημόσιο έθεσε στην καθής, ως προϋπόθεση για την ολοκλήρωση της τεχνικής (κατά τον Κ.Μ.Α.Ε.) αδειοδότησης του έργου, την υποχρέωση να εξειδικεύσει και να συμπληρώσει τη διαδικασία της μεταλλουργικής επεξεργασίας με τη σύνταξη μελέτης «σε επίπεδο εφαρμογής» (και όχι με μελέτη σε, απλώς, θεωρητικό επίπεδο), η οποία θα αποτύπωνε όλα τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά της εγκατάστασης και θα τεκμηριώνει την εφαρμογή στο σύνολο της (έως την παραγωγή των καθαρών μετάλλων, ως τελικών προϊόντων) της μεταλλουργικής μεθόδου επεξεργασίας, στην οποία ουσιαστικά στηρίζεται η αδειοδότηση της κατασκευής και λειτουργίας του εργοστασίου μεταλλουργίας. Καθορίστηκαν δε, ρητά με τις ως άνω εγκριτικές αποφάσεις, οι όροι υπό τους οποίους θα συνέβαινε τούτο (δηλ. θα τεκμηριώνονταν η βιομηχανική εφαρμογή), ήτοι εφόσον: α. εκτελούνταν πρόγραμμα δοκιμών και β. συντάσσονταν ειδικές μελέτες, βάσει των αποτελεσμάτων του προγράμματος δοκιμών, που θα αφορούσαν κάθε μία από τις μοναδιαίες διεργασίες, που συνιστούν την ολοκληρωμένη μεταλλουργική μέθοδο επεξεργασίας. Οι υποχρεώσεις αυτές της καθής ήταν, κατά το Ελληνικό Δημόσιο, εύλογες, δεδομένου ότι η ολοκλήρωση της περιβαλλοντικής και τεχνικής (κατά τον Κ.Μ.Α.Ε.) αδειοδότησης του έργου συνδέεται με την οριστική έγκριση του επενδυτικού σχεδίου της καθής από το αντισυμβαλλόμενο της Ελληνικό Δημόσιο. Πλην όμως, όπως αναφέρει το αιτούν, στις υποχρεώσεις αυτές, ιδίως δε όσον αφορά την υποχρέωση εκτέλεσης δοκιμών και την, επί τη βάση των δοκιμών αυτών εκπόνηση ειδικών μελετών, ιδίως για τις μοναδιαίες διεργασίες της ακολουθούσας την ακαριαία τήξη παραγωγικής διαδικασίας, με κριτήρια τη δυνατότητα παραγωγής τελικών προϊόντων καθαρών μετάλλων χαλκού, χρυσού και αργύρου και την ποιότητα και εμπορευσιμότητα των προϊόντων αυτών, δεν

αναταποκρίθηκε μέχρι σήμερα η καθής. Ειδικότερα, η επίμαχη Τεχνική Μελέτη της Μεταλλουργικής Μονάδας, την οποία υπέβαλε η καθής με την υπ' αρ. πρωτ. 23506/22.12.2014 αίτηση ως αποτελούσα εξειδίκευση και συμπλήρωση σε επίπεδο μελέτης εφαρμογής των υποβληθεισών κατά το έτος 2011 τεχνικών μελετών για τη μεταλλουργική επεξεργασία του συμπυκνώματος χρυσοφόρων πυριτών Ολυμπιάδας και του συμπυκνώματος χαλκού - χρυσοού Σκουριών, ειδικά για το θεμελιώδες ζήτημα της Μονάδας Ανάκτησης Μετάλλων του εργοστασίου μεταλλουργίας, επαναλαμβάνει την αρχικώς υποβληθείσα Τεχνική Μελέτη των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας, την οποία υποτίθεται ότι συμπληρώνει και εξειδικεύει. Για δε τη Μονάδα Ανάκτησης Μετάλλων, που αναφέρει η Τεχνική Μελέτη των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας του 2011 ουδεμία δοκιμή πραγματοποιήθηκε είτε συνυποβλήθηκε και ουδεμία ειδική μελέτη εκπονήθηκε είτε συνυποβλήθηκε για τις μοναδιαίες διεργασίες της ακολουθούσας την ακαριαία τήξη παραγωγικής διαδικασίας, με κριτήρια τη δυνατότητα παραγωγής τελικών προϊόντων καθαρών μετάλλων χαλκού, χρυσοού και αργύρου και την ποιότητα και εμπορευσιμότητα των προϊόντων αυτών. Αντιθέτως, με την Τεχνική Μελέτη της Μεταλλουργικής Μονάδας που υποβλήθηκε το 2014, συνυποβλήθηκε ως αναπόσπαστο τμήμα αυτής και η από 7.11.2014 μελέτη της εταιρείας Outotec (Παράρτημα 9), από την οποία απουσιάζει οποιαδήποτε μνεία σε Εγκαταστάσεις Ανάκτησης Μετάλλων. Περαιτέρω το Ελληνικό Δημόσιο εκθέτει εκτενώς την, κατ'αυτόν, αντισυμβατική συμπεριφορά της καθής, η οποία παραβιάζοντας τους ως άνω όρους Β.9 και Β.6. των αποφάσεων έγκρισης των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, -"ουδεμία πραγματοποίησε μέχρι σήμερα δοκιμή για κάθε μία από τις μοναδιαίες διεργασίες που συνιστούν την ολοκληρωμένη μεταλλουργική μέθοδο επεξεργασίας, ιδίως αυτές που αφορούν την ακολουθούσα την ακαριαία τήξη παραγωγική διαδικασία, με κριτήρια τη δυνατότητα παραγωγής τελικών προϊόντων καθαρών μετάλλων χαλκού, χρυσοού και αργύρου και την ποιότητα και εμπορευσιμότητα των προϊόντων αυτών ούτε, βεβαίως, εκπόνησε αντίστοιχες μελέτες, αλλά, με τα παραρτήματα που συνοδεύουν ως τεκμηρίωση την υποβληθείσα το 2014 Τεχνική Μελέτη της Μεταλλουργικής Μονάδας, εμφανίζεται η παραγωγική διαδικασία του εργοστασίου μεταλλουργίας να εξικνείται μέχρι του σημείου παραγωγής ως τελικού προϊόντος του υπολείμματος της εκχύλισης της μάτας, σημείο μέχρι το οποίο αποκλειστικά, πραγματοποιήθηκαν οι δοκιμές, υπολογίστηκε το σχετικό κόστος της όλης επένδυσης και σχεδιάστηκε η παραγωγή τελικών προϊόντων". Το Ελληνικό Δημόσιο ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η καθής απαλείφει, μέσω της

υποβληθείσας ως Παράρτημα 9 επικαιροποίησης προμελέτης, όλα τα στάδια της ακολουθούσας την τήξη παραγωγικής διαδικασίας μετά από την εκχύλιση της μάτας και εμφανίζει το διάγραμμα ροής της μεταλλουργικής διαδικασίας του εργοστασίου μεταλλουργίας χωρίς κανένα στάδιο για την παραγωγή καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου, συμπεριφορά η οποία αποδεικνύει την τροποποίηση του επενδυτικού σχεδίου το οποίο υπέβαλε η καθής και έχει κατ' αρχήν εγκριθεί από το Ελληνικό Δημόσιο ως προς το θεμελιώδες ζήτημα της Μονάδας Ανάκτησης Μετάλλων του εργοστασίου μεταλλουργίας. Με αυτά τα δεδομένα, υποστηρίζει το αιτούν, "πέρα από το ζήτημα της ανεπάρκειας ή ανακρίβειας των στοιχείων της υποβληθείσας με την υπ' αρ. πρωτ. 23506/22.12.2014 αίτηση Τεχνικής Μελέτης της Μεταλλουργικής Μονάδας, ζήτημα για το οποίο έχει ήδη αποφανθεί ως μόνος αρμόδιος ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας με τις αμέσως ανωτέρω αναφερθείσες αποφάσεις του, η ανωτέρω Τεχνική Μελέτη, έτσι όπως υποβλήθηκε, εγείρει και μείζον ζήτημα τροποποίησης από την καθής του επενδυτικού σχεδίου της και συνακόλουθα ευθείας και σαφούς παράβασης των διατάξεων του άρθρου 3 της υπ' αρ. 22.138/2003 σύμβασης, διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαιώση του αντικειμένου και του σκοπού της. "

12. Πρόσθετη απόδειξη της τροποποίησης από την καθής του επενδυτικού σχεδίου της κατά παράβαση των συμφωνηθέντων με το Ελληνικό Δημόσιο, ώστε να μην κατασκευασθεί στην πληρότητα του το επίμαχο εργοστάσιο μεταλλουργίας, αποτελεί, κατά το αιτούν, "και η αναρτημένη μέχρι σήμερα στην ιστοσελίδα της Eldorado (μητρικής εταιρίας της καθής) με ημερομηνία 14 Ιουλίου 2011 Τεχνική Έκθεση με τίτλο « Technical Report on the Olympias Proiect Au Pb Zn Ag Deposit Northem Greece », όπου μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι: " Η πρόθεση είναι να κατασκευαστεί εργοστάσιο χρυσού παρόλο που η τεχνολογική διαδικασία που θα χρησιμοποιηθεί θα εξαρτηθεί από συνεχή τεχνική και οικονομική αξιολόγηση. Όταν το εργοστάσιο χρυσού τεθεί σε λειτουργία, το οποίο θα βρίσκεται επίσης στο Στρατώνι, το υλικό του πυρίτη θα μεταποιηθεί σε μάτα χαλκού/ χρυσού προς πώληση" και επιπλέον περιέχεται περιγραφή του έργου και των εργασιών δοκιμών της εταιρείας Outotec και αναφέρεται, σε σχέση με τη λύση της μεθόδου της ακαριαίας τήξης, ότι "Μετά από πρόσθετες εργασίες δοκιμών και συζητήσεις με την Ελληνικός Χρυσός η διαδικασία αναπτύχθηκε περαιτέρω από την αρχική ιδέα, με κυριότερες αλλαγές:..... Την κατάργηση της Μονάδας Πολύτιμων Μετάλλων έτσι ώστε το τελικό προϊόν να είναι ένα χρυσοφόρο συμπύκνωμα χαλκού που προέρχεται από τη μάτα της καμίνου

ακαριαίας τήξης..... Υπό την παραδοχή ότι οι δοκιμές θα αποδείξουν ότι διαδικασία είναι τεχνικά βιώσιμη και παρέχει τα απαιτούμενα κριτήρια σχεδιασμού διεργασιών, τότε θα είναι δυνατή η εκπόνηση βασικών μελετών εφαρμογής (basic engineering) και ακριβούς κοστολόγησης για την σύνταξη αξιόπιστης και πειστικής μελέτης σκοπιμότητας (bankable feasibility study). Αυτό στη συνέχεια θα επιτρέψει την λήψη επενδυτικής απόφασης και, εάν αυτή είναι θετική, θα ολοκληρωθεί ο λεπτομερής σχεδιασμός της διαδικασίας και θα πραγματοποιηθεί η υλοποίηση του έργου. Συμπερασματικά, κατά το Ελληνικό Δημόσιο, από το περιεχόμενο της εν λόγω τεχνικής έκθεσης, η οποία είναι η μόνη δημόσια αναρτημένη, μέχρι και σήμερα, από τη μητρική εταιρεία της καθής τεχνική έκθεση, χωρίς ουδέποτε να έχει υποβληθεί στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, συνάγεται ότι ήδη από τον Ιούλιο του 2011, η καθής έχει επιφέρει αλλαγές στο επενδυτικό σχέδιο της, μεταξύ των οποίων η εξάλειψη της Μονάδας Πολυτίμων Μετάλλων, έτσι ώστε το τελικό προϊόν να είναι ένα χρυσοφόρο συμπύκνωμα χαλκού που προέρχεται από τη μάτα της καμίνου ακαριαίας τήξης.

13. Ισχυρισμοί της καθής. Ένσταση δεδिकाσμένου. Κατά το άρθρο 50 § 5 του Π.Δ/τος 18/1989 (που κωδικοποίησε το ν.δ./μα 170/1973 περί του Συμβουλίου της Επικρατείας) "οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας Ολομέλειας και Τμημάτων, ακυρωτικές και απορριπτικές, αποτελούν μεταξύ των διαδικών δεδिकाσμένο, που ισχύει ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής σε κάθε υπόθεση ή διαφορά, κατά την οποία προέχει, το διοικητικής φύσεως ζήτημα, που κρίθηκε από το δικαστήριο". Το δεδिकाσμένο που απορρέει από τις ακυρωτικές αποφάσεις του δεν αφορά μόνο τη νομική ύπαρξη της διοικητικής πράξης, της οποίας είχε ζητηθεί η ακύρωση και η οποία με την ακυρωτική απόφαση καταργείται από τότε που εκδόθηκε και θεωρείται εφεξής ως ουδέποτε εκδοθείσα ,αλλά καλύπτει και τα κριθέντα από το Δικαστήριο διοικητικής φύσεως ζητήματα. Ως κριθέν δε ζήτημα νοείται κάθε ζήτημα, το οποίο συναρτάται προς το γενόμενο δεκτό από την απόφαση συμπέρασμα και αποτελεί αναγκαίο τούτου έρεισμα, όχι όμως και περιστατικά, αφηγηματικώς αναφερόμενα, τα οποία δεν είναι αναγκαία για την συναγωγή του συμπεράσματος της αποφάσεως που διατυπώνεται στο διατακτικό (βλ. ολομ.ΣτΕ 217/2016 Σκ. 15η ΝΟΜΟΣ· ΣτΕ 1042/2016 Σκ. 8η-9η ΝΟΜΟΣ· ΣτΕ 1113/2014 Σκ. 8η-9η ΝΟΜΟΣ· ΣτΕ 3997/2014 Σκ. 5η ΝΟΜΟΣ· ΣτΕ 1113/2014 Σκ. 8η ΝΟΜΟΣ· ΣτΕ 2658/2011 Σκ. 3η ΝΟΜΟΣ). Αυτό δε το δεδिकाσμένο καλύπτει και ζητήματα διοικητικής φύσης, που κρίθηκαν παρεμπιπτόντως, ακόμη και όταν στην ακυρωτική απόφαση δεν υπάρχει ρητή σκέψη γι' αυτά, εφόσον όμως τα τελευταία συνδέονται άρρηκτα με το κύριο

ζήτημα, κατά τρόπο ώστε η διαμόρφωση της τελικής γι' αυτό κρίσης να προϋποθέτει κατά λογική αναγκαιότητα την προηγούμενη κρίση και των ζητημάτων αυτών» (βλ. ΣτΕ 4376/2015, ΣτΕ 3970/2014 ΝΟΜΟΣ· ΣτΕ 2615/2013 ΔΕΕ 20014, 92· ΣτΕ 2103/2000 ΝΟΜΟΣ). Θεωρούνται δε διοικητικής φύσης ζητήματα, τα πραγματικά και νομικά ζητήματα, που ρυθμίζονται από κανόνες του διοικητικού δικαίου και αναφέρονται στη μείζονα ή στην ελάσσονα πρόταση του συλλογισμού της απόφασης (βλ. ad hoc ολομ.ΣτΕ 217/2016 ΝΟΜΟΣ πρβλ. και ΣτΕ 3033/1998 ΝΟΜΟΣ). Το δεδικασμένο εξάλλου που απορρέει από τις αποφάσεις του ΣτΕ, και στην έκταση που το δεδικασμένο αυτό ισχύει, δεσμεύει οποιαδήποτε «δικαστική ή άλλη αρχή σε κάθε υπόθεση ή διαφορά, κατά την οποία προέχει, το διοικητικής φύσεως ζήτημα, που κρίθηκε από το δικαστήριο (άρθρο 50 § 5 π.δ. 18/1989 -κωδικ. ν.δ. 170/1973 περί του ΣτΕ). Επομένως, γεννάται δεδικασμένο και για τα πολιτικά δικαστήρια, μόνον όμως ως προς τα διοικητικής φύσης ζητήματα που κρίθηκαν από το ΣτΕ κυρίως ή παρεμπιπτόντως προκειμένου να θεμελιώσει την κρίση του για το κύρος της διοικητικής πράξης (ολ ΑΠ 39/1988 ΝΟΜΟΣ). Αντιθέτως το δεδικασμένο των αποφάσεων του ΣτΕ δεν δεσμεύει τα πολιτικά δικαστήρια ως προς τις ιδιωτικές διαφορές που εξετάστηκαν παρεμπιπτόντως, για τις οποίες δικαιοδοσία έχουν τα πολιτικά δικαστήρια, σύμφωνα με το άρθρο 1 και 2 ΚΠολΔ (ΑΠ 552/2002 ΝΟΜΟΣ).

14. Η καθής με τις από 18-12-2017 προτάσεις της προβάλλει ότι οι ισχυρισμοί του αιτούντος κατά τους οποίους η υποβληθείσα στις 22.12.2014 Τεχνική Μελέτη της Μονάδας Μεταλλουργίας Μαντέμ Λάκκου δεν «τεκμηριώνει ... όλη την καθετοποιημένη παραγωγική διαδικασία μέχρι του σταδίου της παραγωγής ως τελικού προϊόντος ... καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου» (αρ. 26 Αίτησης Διαιτησίας) και δεν «περιέχει αποδεικτικά στοιχεία εφαρμογής της ολοκληρωμένης μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας, επί της οποίας ερείδεται ουσιαστικά η αδειοδότηση (τεχνική και περιβαλλοντική), η κατασκευή και η λειτουργία εργοστασίου μεταλλουργίας» (αρ. 27 Αίτησης Διαιτησίας) καθώς και ότι «δεν υποβλήθηκαν τα τελικά στάδια παραγωγής καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου στη διαδικασία της απόδειξης μέσω δοκιμών και δεν περιελήφθησαν στην επικαιροποιημένη προμελέτη της εταιρείας που πραγματοποίησε τις δοκιμές» (αρ. 28 Αίτησης Διαιτησίας), είναι δικονομικώς απαράδεκτοι, διότι παραβιάζουν το δεδικασμένο της ΣτΕ 3191/2015. Συγκεκριμένα, η καθής ισχυρίζεται ότι το ΣτΕ έκρινε (ΣτΕ 3191/2015, Σκ. 16η) ότι από «τα πορίσματα των δοκιμών αυτών ... προέκυψε η εφαρμοσιμότητα της μεταλλουργικής μεθόδου με πολύ καλά αποτελέσματα και υψηλή ανάκτηση».

Επίσης υποστηρίζει ότι η ανωτέρω εφαρμοσιμότητα της μεταλλουργικής μεθόδου κρίθηκε από το ΣτΕ επί τη βάσει της ίδιας από 22.12.2014 Τεχνικής Μελέτης και: α) Με αναφορά στο σύνολο της παραγωγικής διαδικασίας, δηλαδή και ως προς τη διαδικασία που ακολουθείται μετά την τήξη του μεταλλεύματος (βλ. ΣτΕ 3191/2015 Σκ. 15η, όπου ρητώς προκύπτει ότι πρόκριμα της ακυρωτέας διοικητικής παράλειψης ήταν η «ολοκληρωμένη μεταλλουργική μέθοδος αλλά και η «εύρυθμη λειτουργία της ακολουθούσας την τήξη παραγωγικής διαδικασίας με κριτήρια την παραγωγή ποιοτικών και εμπορεύσιμων προϊόντων»), (βλ. Σχετ. αρ. 2, Σελ. 16) β) με βάση την εδώ επίμαχη Προμελέτη της εταιρείας Outotec, η οποία είχε υποβληθεί ως Παράρτημα του Προσαρτήματος Τεχνικής Μελέτης Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεικού Οξέος Μαντέμ Λάκκου (βλ. ΣτΕ 3191/2015 Σκ. 16η: «όλα τα στοιχεία τεκμηρίωσης (...) παρατέθηκαν ως Παραρτήματα της τεχνικής μελέτης στην αγγλική γλώσσα, όσα προέρχονταν από την Outotec»), (βλ. Σχετ. αρ. 2, Σελ. 17), ...και γ) Με αυτονόητο αντικείμενο παραγωγικής διαδικασίας την παραγωγή καθαρού χρυσού, χαλκού και αργύρου.....". Επίσης, κατά την καθής, την ανωτέρω τελεσίδικη κρίση του Δικαστηρίου αποδέχθηκε ως δεσμευτική και η ολΣτΕ 217/2016 με τις εκτιθέμενες από την καθής παραδοχές της. Επιπλέον η καθής προβάλλει ότι οι ισχυρισμοί του αιτούντος, στο μέτρο που υπολαμβάνουν ότι αυτή υποχρεούνταν να υποβάλει στο αιτούν μια αναλυτικότερη Τεχνική Μελέτη από την ήδη υποβληθείσα το επικαλούμενο από αυτήν δεδουλευμένο, παραβιάζει το εκ της ΣτΕ 3191/2015 απορρέον δεδουλευμένο, και διότι το ΣτΕ έκρινε με την απόφασή του αυτή ότι η Εταιρία υπέβαλε το σύνολο των ειδικών τεχνικών μελετών για επιμέρους διεργασίες, που απαιτούνται σε αυτό το στάδιο,

15. Όπως έχει διευκρινιστεί στο από 18.12.2017 υπόμνημα του Ελληνικού Δημοσίου και επαναλαμβάνεται με το υποβληθέν από 22-1-2018 υπόμνημά του, "τούτο δεν θέτει με την υπό κρίση αίτηση, ούτε ευθέως, ούτε ως πρόκριμα, το διοικητικής φύσης ζήτημα της ανεπάρκειας ή μη ή της ανακρίβειας ή μη της Τεχνικής Μελέτης της Μεταλλουργικής Μονάδας, ζήτημα επί του οποίου μόνα αρμόδια να αποφανθούν είναι όργανα της Διοίκησης, η δε σχετική κρίση τους ελέγχεται στο πλαίσιο ακυρωτικού ελέγχου από το ΣτΕ. Το Ελληνικό Δημόσιο θέτει ενώπιον του Δικαστηρίου Σας σειρά πραγματικών γεγονότων, που συνιστούν συμπεριφορά της καθής και συγκεκριμένα το ότι, στο πλαίσιο ειλημμένης επενδυτικής απόφασης, τουλάχιστον από το 2011, περί μη παραγωγής καθαρών μετάλλων (σχετική η από 14.7.2011 Τεχνική Έκθεση, βλ. αναλυτικά κατωτέρω υπό IV.B), δοκίμασε και μελέτησε, βάσει των δοκιμών αυτών, ένα εργοστάσιο μεταλλουργίας που

θα παράγει εκχυλισμένη μάτα και όχι ένα εργοστάσιο μεταλλουργίας που θα παράγει καθαρά μέταλλα (οι Εγκαταστάσεις Ανάκτησης Μετάλλων περιελήφθησαν μόνο στο κυρίως κείμενο της Τεχνικής Μελέτης της Μεταλλουργικής Μονάδας και μόνο ως θεωρητική περιγραφή). Θέτει, δε, προς διάγνωση το ζήτημα ότι η συμπεριφορά αυτή της καθής συνιστά τροποποίηση του κατ' αρχάς εγκεκριμένου επενδυτικού σχεδίου της επίμαχης σύμβασης και έρχεται σε αντίθεση με τη συμβατική υποχρέωση της για κατασκευή ολοκληρωμένου εργοστασίου για την παραγωγή καθαρών μετάλλων. Επομένως, ήδη για το λόγο αυτό δεν μπορεί να νοηθεί δέσμευση από κρίσεις ακυρωτικής δίκης επί διοικητικής φύσης ζητημάτων". Ενόψει της δηλώσεως αυτής του αιτούντος, αλλά και του αντικειμένου της δίκης, όπως προσδιορίζεται με την αίτηση κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, το επίμαχο θέμα αν η υποβληθείσα στις 22.12.2014 Τεχνική Μελέτη της Μονάδας Μεταλλουργίας Μαντέμ Λάκκου τεκμηριώνει ή όχι "... όλη την κατετοποιημένη παραγωγική διαδικασία μέχρι του σταδίου της παραγωγής ως τελικού προϊόντος ... καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου» (αρ. 26 Αίτησης Διαιτησίας) και αν περιέχει ή όχι «αποδεικτικά στοιχεία εφαρμογής της ολοκληρωμένης μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας", δεν αποτελεί αντικείμενο προς έρευνα στην παρούσα δίκη. Η δε αναφορά στην υπό κρίση αίτηση σε παραλείψεις, οι οποίες, κατά το αιτούν, αποδεικνύουν ότι η επίμαχη Τεχνική Μελέτη " δεν περιέχει αποδεικτικά στοιχεία εφαρμογής της ολοκληρωμένης μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας του εργοστασίου μεταλλουργίας" (παρ.28) γίνεται ως επίκληση πραγματικών περιστατικών που αποδεικνύουν, κατά τον αιτούντα, την επικαλούμενη συμπεριφορά της καθής, με την έννοια που έχει ήδη αναπτυχθεί πιο πάνω (παρ.7) σε σχέση με το αντικείμενο της παρούσης δίκης. Έτι περαιτέρω κατά την πιο κάτω αναπτυσσόμενη πλειοψηφούσα άποψη, η υποβληθείσα από 22.12.2014 Τεχνική Μελέτη, ανεξάρτητα από την πληρότητά της ή τις ελλείψεις της δεν αποδεικνύει και μάλιστα ipso facto ότι η καθής, κατά παράβαση των συμφωνηθέντων μετέβαλε τον επενδυτικό της σχέδιο. Ενόψει των ανωτέρω, το αντικείμενο της παρούσης δίκης δεν εμπίπτει στα, κυρίως ή παρεμπιπτόντως, κριθέντα από την με αριθμό 3191/2016 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και ως εκ τούτου καμία δεσμευτική ενέργεια, θετική ή αρνητική, δεν απορρέει από την ανωτέρω απόφαση, με την οποία κρίθηκε ως αόριστη και πλημμελής η αιτιολογική βάση της άρνησης της Διοίκησης, που περιέχεται στην με αριθμ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.5,1,6/Οικ. 175135/1047/28.4.2015 απόφασης του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, να εγκρίνει την τεχνική

μελέτη του επίμαχου προσαρτήματος και ότι μόνο το γεγονός ότι δεν έχει εκτελεστεί πρόγραμμα δοκιμών στον τόπο του έργου δεν αρκούσε για την απόρριψη των δοκιμών και την άρνηση έγκρισης του προσαρτήματος της μελέτης.

16. Η καθής, εκτός από τον περί δεδικασμένου ισχυρισμό της, σχετικά με την κατά το αιτούν υποχρέωσή της να υποβάλει μια, αναλυτικότερη από την ήδη υποβληθείσα, Τεχνική Μελέτη επιπέδου λεπτομερούς σχεδιασμού βάσει των όρων Β.9 και Β.6 των εγκριτικών αποφάσεων των μεταλλευτικών εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, προβάλλει περαιτέρω ότι με την υποβληθείσα από 22.12.2014 «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεουκού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» έχει ικανοποιήσει στο ακέραιο αυτές τις νόμιμες και συμβατικές υποχρεώσεις της και ότι η μελέτη αυτή συντάχθηκε σε πλήρη συμφωνία με τις προδιαγραφές των άρθρων 4 και 101 του Κ.Μ.Α.Ε. και πληροί όλες τις απαιτήσεις των όρων Β.9 και Β.6 των εγκριτικών αποφάσεων των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, αντίστοιχα, και ειδικότερα ότι η περιγραφή της μεταλλουργικής διαδικασίας μετά την εκχύλιση της μάτας που περιέχεται στο κυρίως κείμενο της υποβληθείσας το 2014 «Τεχνικής Μελέτης Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεουκού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» (βλ. σχετ. Δημοσίου 18, σελ. 60-67), υπηρετεί πληρέστατα και πέραν πάσης αμφιβολίας τους σκοπούς μιας μελέτης σε επίπεδο βασικού σχεδιασμού (basic engineering), δηλαδή μιας τεχνικής μελέτης σύμφωνης με τις προδιαγραφές του άρθρου 101 του Κ.Μ.Α.Ε. Προβάλλει επίσης, ότι την υποβολή τεχνικής έκθεσης σε επίπεδο λεπτομερούς σχεδιασμού (detailed engineering) απαιτεί ο νομοθέτης με το άρθρο 103 Κ.Μ.Α.Ε. στο τελικό στάδιο κατασκευής του έργου και εγκατάστασης του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού, και σε καμιά περίπτωση στο πρώτο επίδικο στάδιο της τεχνικής αδειοδότησης, που ρυθμίζεται στην πραγματικότητα από το άρθρο 101 Κ.Μ.Α.Ε., στο οποίο αντιστοιχεί πλήρως η επίδικη, υποβληθείσα από την καθής, Τεχνική Μελέτη, ως μελέτη επιπέδου βασικού σχεδιασμού (basic engineering).

Το Ελληνικό Δημόσιο αντικρούει τον ισχυρισμό αυτόν ως αβάσιμο, αφού, όπως υποστηρίζει, "τέτοια προηγούμενη μελέτη βασικού σχεδιασμού, ώστε από τα στοιχεία της να μπορούσε να εκπονηθεί η Τεχνική Μελέτη που υποβλήθηκε από την καθής το 2014, δεν υπάρχει." και αυτό αποδεικνύεται και από προσκομισθείσα από την καθής (σχετικό 22) έκθεση του τεχνικού συμβούλου της καθής καθηγητού Μιχάλη Βλαχόπουλου αλλά και τις καταθέσεις των μαρτύρων Δ. Πάνια και Ι.Β.Κοιο, οι οποίοι

καταθέτουν ότι είναι αναγκαία η προηγούμενη εκπόνηση μελέτης επιπέδου βασικού σχεδιασμού, ώστε με τα στοιχεία της μελέτης αυτής να δύναται να εκπονηθεί η Τεχνική Μελέτη του Έργου, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 101 του Κ.Μ.Α.Ε. Το ίδιο προκύπτει και από την κατάθεση του μάρτυρα του αιτούντος Ι. Ζαφειράτου αλλά και από την από 5.9.2016 έκθεση της ίδιας της Outotec που προσκομίζεται από το αιτούν σε μετάφραση. Ισχυρίζεται επίσης το Ελληνικό Δημόσιο ότι είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός της καθής ότι το Ελληνικό Δημόσιο εσφαλμένα ερμηνεύει τον όρο που έθεσε στην αντίδικο με τις εγκριτικές αποφάσεις των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, να εξειδικευθούν και συμπληρωθούν οι εν λόγω τεχνικές μελέτες αναφορικά με τη μεταλλουργία σε επίπεδο μελέτης εφαρμογής (engineering), ως υποχρέωση εκπόνησης μελέτης λεπτομερούς σχεδιασμού (detailed engineering), ο οποίος εκτός του ότι είναι υπέρμετρα δαπανηρός, απαιτείται να εκπονηθεί σύμφωνα με το άρθρο 103 Κ.Μ.Α.Ε. στο τελικό στάδιο κατασκευής του έργου και εγκατάστασης του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού, και όχι στο στάδιο της τεχνικής αδειοδότησης, που ρυθμίζεται στην πραγματικότητα από το άρθρο 101 Κ.Μ.Α.Ε., στο οποίο αντιστοιχεί πλήρως η επίδικη, υποβληθείσα από την καθής Τεχνική Μελέτη. Το αβάσιμο του ισχυρισμού προκύπτει κατά το αιτούν από την ίδια τη διατύπωση των όρων Β.9 και Β.6 των εγκριτικών αποφάσεων των Τεχνικών Μελετών Ολυμπιάδας και Σκουριών και από το ότι, ανεξάρτητα από την ερμηνεία που δίδουν τα μέρη στον όρο «μελέτη εφαρμογής», δεν είναι δυνατόν να μην αντιλήφθηκε η καθής ότι αυτό που της ζητήθηκε με τους όρους αυτούς ήταν να εκπονήσει μια μελέτη για το εργοστάσιο μεταλλουργίας, τουλάχιστον μεγαλύτερης λεπτομέρειας και ανώτερου επιπέδου από αυτή που είχε ήδη εκπονήσει και υποβάλλει το 2011, ενόψει της σημασίας της μεταλλουργικής μονάδας για το όλο έργο και τη δυνατότητα της Διοίκησης να εγκρίνει οριστικά το επενδυτικό σχέδιο της καθής. Προς απόδειξη του αβασίμου του ισχυρισμού αυτού το αιτούν επικαλείται τις εκτενείς, ως προς το σημείο αυτό, καταθέσεις των μαρτύρων Ε. Γκώγκου και Ι. Ζαφειράτου. Οι εν λόγω μάρτυρες αναλύουν τους λόγους για τους οποίους "η Διοίκηση έκρινε ότι ήταν αναγκαίες (οι ειδικές μελέτες) προκειμένου να πειστεί ότι βιομηχανικά εφαρμόζεται η μέθοδος, πριν εγκρίνει ουσιαστικά το επενδυτικό σχέδιο. Ο λόγος, δηλαδή, που οδήγησε τη Διοίκηση από το 2012 ακόμα να υποχρεώσει την εταιρεία να συντάξει ειδικές μελέτες, λεπτομερέστερες από ό,τι συνήθως. Επιπλέον το αιτούν υποστηρίζει ότι "παρά τα όσα αντίθετα ισχυρίζεται η καθής, η επιβολή των ανωτέρω όρων, υπήρξε απολύτως σύμφωνη με τον Κ.Μ.Α.Ε.", καθόσον με τη διάταξη αυτή "παρέχεται η

προανατότητα στη Διοίκηση να ζητήσει τη σύνταξη ειδικών μελετών με περιεχόμενο που η ίδια κρίνει απαραίτητο ενόψει των ειδικών συνθηκών, τη συνδρομή των οποίων έχει επίσης διαπιστώσει". Την άποψη δε αυτή επιβεβαίωσαν οι εξετασθέντες μάρτυρες του, όχι όμως και της καθής.

Είναι προφανές ότι, όπως υποστηρίζει το αιτούν, "αλυσιτελώς και απαραδέκτως προβάλλονται οι ανωτέρω ισχυρισμοί στο πλαίσιο της παρούσας διαιτητικής δίκης " κατά το μέρος που αναφέρονται στο ζήτημα αν η 22.12.2014 Τεχνική Μελέτη συντάχθηκε σε πλήρη συμφωνία με τις προδιαγραφές των άρθρων 4 και 101 του Κ.Μ.Λ.Ε. και πληροί όλες τις απαιτήσεις των όρων Β.9 και Β.6 των εγκριτικών αποφάσεων των Τεχνικών Μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών, αντίστοιχα. Όλα τα ανωτέρω ζητήματα και οι σχετικοί ισχυρισμοί της καθής, όπως και το αιτούν ρητώς αναφέρει στις προτάσεις και στο υπόμνημα που κατέθεσε, σχετίζονται με την επάρκεια/ανεπάρκεια ή ακρίβεια/ανακρίβεια των στοιχείων της τεχνικής αυτής μελέτης με βάση τις προβλέψεις του Κ.Μ.Λ.Ε. και των όρων Β.9 και Β.6 των εγκριτικών αποφάσεων των μεταλλευτικών εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών και τους λόγους για τους οποίους η μελέτη αυτή επεστράφη στην καθής, καθώς και με τους λόγους για τους οποίους απορρίφθηκε η ως άνω αίτηση θεραπείας της καθής με τις ανωτέρω αναφερόμενες αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και δεν έχουν καμία σχέση με το αντικείμενο της προκείμενης δίκης. Τα ζητήματα αυτά και οι σχετικοί ισχυρισμοί της καθής θα αποτελέσουν αντικείμενο της ενώπιον του ΣτΕ εκκρεμούσης ακυρωτικής δίκης κατά των προαναφερθεισών υπουργικών αποφάσεων και δεν συνδέονται με την παρούσα διαιτητική δίκη. Κρίσιμο ζήτημα προς έρευνα στην παρούσα υπόθεση είναι εάν στο επενδυτικό σχέδιο της καθής περιλαμβάνεται ή όχι μονάδα μεταλλουργίας για την επεξεργασία των κοιτασμάτων της Κασσάνδρας με στόχο την παραγωγή καθαρών μετάλλων. Επομένως, χωρίς να ερευνάται η ως άνω επάρκεια /ανεπάρκεια ή ακρίβεια/ανακρίβεια των στοιχείων της τεχνικής αυτής μελέτης και εν γένει οι λόγοι για τους οποίους εκκρεμεί η υπόθεση ενώπιον του ΣτΕ, το Διαιτητικό Δικαστήριο πρέπει να ερευνησει κατ' ουσία συμπεριφορές της καθής από τις οποίες να προκύπτει μεταβολή ή όχι του ένδικου επενδυτικού της σχεδίου, όπως το αντικείμενο της δίκης έχει προσδιοριστεί πιο πάνω (αρ.5,6). Με αυτήν την έννοια θα ερευνηθεί και η βασιμότητα των εκτιμημένων στην αγωγή παραλείψεων που αποδεικνύουν, κατά το αιτούν, ότι η επίμαχη Τεχνική μελέτη δεν περιέχει τα αναφερόμενα σ' αυτή αποδεικτικά στοιχεία (βλ. ανωτ.αρ.6).

17. **Ουσιαστική έρευνα της αιτήσεως - αγωγής.** Από προσκομιζόμενα και επικαλούμενα από τους διαδίκους με τις προτάσεις τους και την Προσθήκη-Αντίκρουση, αποδεικτικά μέσα μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα παρακάτω, χωρίς όμως να έχει παραλειφθεί κανένα από αυτά κατά την ουσιαστική εκτίμησή τους, και ειδικότερα από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, που περιέχονται απομαγνητοφωνημένες στα πρακτικά αυτού του Δικαστηρίου, από τις νομίμως προσκομιζόμενες από αμφοτέρους τους διαδίκους τεχνικές εκθέσεις και τις με αριθμούς 3001/15.12.2017, 3121/19.1.2018 και 3122/19.1.2018 ένορκες βεβαιώσεις των Β. Γαζέα, Ν. Παλασιώπη και Ι. Πασπαλιάρη, αντίστοιχα, που λήφθηκαν νομοτύπως ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αθηνών Π. Κορομάντζου, από όλα τα εκατέρωθεν προσκομιζόμενα και επικαλούμενα από τους διαδίκους έγγραφα (τα ξενόγλωσσα, εφόσον προσκομίζονται νομίμως μεταφρασμένα στην ελληνική από τους διαδίκους), σε συνδυασμό με το σύνολο των ισχυρισμών τους (οι προσκομιζόμενες από τους διαδίκους γνωμοδοτήσεις, που συντάχθηκαν με αίτησή τους, εκτιμώνται ελευθέρως, κατ' άρθ. 390 ΚΠολΔ), αποδείχθηκε ότι η καθής έχει πράγματι τη συμβατική υποχρέωση να παράξει, σύμφωνα με τις εκάστοτε βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, καθαρό χαλκό, χρυσό και άργυρο ως τελικά εμπορεύσιμα προϊόντα της καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας του εργοστασίου στη θέση Μαντέμ Λάκκος, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει η Σύμβαση Μεταβίβασης και σύμφωνα με τα όσα αιτείται το Ελληνικά Δημόσιο με το με αριθμ. Α υποβληθέν αίτημα της Αγωγής Διαιτησίας. Αποδείχθηκε περαιτέρω ότι, εφόσον μετά την ολοκλήρωση της κατασκευής του εργοστασίου μεταλλουργίας στη θέση Μαντέμ Λάκκος αυτό παράγει οποιοσδήποτε άλλο προϊόν πέραν των ανωτέρω, αυτό θα συνιστά ενέργεια για μονομερή εκ μέρους της καθής τροποποίηση του υποβληθέντος από την ίδια επενδυτικού σχεδίου και παράβαση του άρθρου 3 της ένδικης Σύμβασης. Συνεπώς, πρέπει να γίνουν δεκτά τα Α και Γ αιτήματα, όπως το περιεχόμενο αυτών εκτιμήθηκε από το Δικαστήριο. Και ναι μεν η καθής ουδέποτε αμφισβήτησε ότι "η πλήρης και ολοκληρωμένη κατασκευή από μέρους της καθής εργοστασίου (μεταλλουργικής μονάδας) παραγωγής χρυσού, χαλκού και αργύρου στη θέση Μαντέμ Λάκκος και η παραγωγή καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου ως τελικών εμπορεύσιμων προϊόντων της καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας του ως άνω εργοστασίου (μεταλλουργικής μονάδας) συνιστούν επιμέρους υποχρεώσεις της καθής κατά τα άρθρα 1 και 3 (3.2) της Σύμβασης Μεταβίβασης" και ότι "η παραγωγή από την καθής από το εργοστάσιο μεταλλουργίας στη θέση Μαντέμ Λάκκος οποιουδήποτε άλλου

προϊόντος ως τελικού, πέραν των εμπορεύσιμων καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου, αποτελεί ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης και συνιστά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, το αιτούν Ελληνικό Δημόσιο, όμως, έχει έννομο συμφέρον, σύμφωνα και με όσα έχουν αναπτυχθεί πιο πάνω (παρ.5), να ζητήσει, κατά τη διάταξη του άρθρου 70 του ΚΠολΔ, την αναγνώριση των πιο πάνω υποχρεώσεων της καθής, προκειμένου να διαλευκανθεί η αμφισβητούμενη, όπως το αιτούν υποστηρίζει, ύπαρξη ή ανυπαρξία της ισχυριζόμενης έννομης σχέσης, και να αρθεί η σχετική αβεβαιότητα, για παραγωγή από την καθής από το εργοστάσιο μεταλλουργίας στη θέση Μαντέμ Λάκκος τελικού προϊόντος εμπορεύσιμων καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου. Η αβεβαιότητα αυτή, ανεξαρτήτως αν τα περαστικά που την στηρίζουν ήταν βάσιμα - και για τα οποία θα γίνει λόγος στη συνέχεια- προκλήθηκε από το γεγονός ότι η Προμελέτη 2014 της Outotec συντάχθηκε με αναφορά στην εκχύλιση μάτας ως τελικού προϊόντος παραγωγής και στη συνέχιση της ανάρτησης στην ιστοσελίδα της μητρικής εταιρίας Eldorado Gold της από 14/7/2011 Τεχνική Έκθεση. Η αμφιβολία αυτή, έστω και αν η καθής ουδέποτε αμφισβήτησε τις υποχρεώσεις της αυτές, αρκεί για να στηρίζει το έννομο συμφέρον του αιτούντος για την άσκηση της κρινόμενης αναγνωριστικής αγωγής, ανεξαρτήτως του ζητήματος της βασιμότητας ή μη του Β αιτήματος, το οποίο εξετάζεται σε επόμενες σκέψεις.

18. Περίπτωση παράβασης σύμβασης συντρέχει και με την οριστική και σοβαρή δήλωση του οφειλέτη να μη εκπληρώσει την παροχή πριν αυτή καταστεί ληξιπρόθεσμη. Δηλαδή περίπτωση εκ των προτέρων παράβασης μιας παροχής, συντρέχει όταν δημιουργείται η «βεβαιότητα», η «πεποίθηση» ότι ο οφειλέτης δεν θα εκπληρώσει την παροχή. (βλ. σχ. Ζέπος Ενοχικόν Δίκαιον Γενικό Μέρος, 2η έκδ. 1955, σελ. 594 υπό γ', Χρ. Φίλιο Ενοχικό Δίκαιο Γενικό Μέρος, 4η έκδ. 2007, § 137 Γ σελ. 295. Απ. Γεωργιάδης Ενοχικό Δίκαιο Γενικό Μέρος, 2η έκδ. 2015, § 26 αρ. 9: Κουμάνης σε Γεωργιάδη ΣΕΑΚ, τ. Ι 2010, άρθρ. 335-348 εισαγ. παρατ. αρ. 41). Στην κρινόμενη υπόθεση το αιτούν Ελληνικό Δημόσιο υποστηρίζει ότι συντρέχει η εν λόγω περίπτωση παράβασης της σύμβασης, επικαλούμενο ότι η καθής παρέβη εκ των προτέρων την μελλοντική της υποχρέωση να κατασκευάσει το οφειλόμενο εργοστάσιο μεταλλουργίας και να παράγει τα τελικά προϊόντα του καθαρού χρυσού, αργύρου και χαλκού, της παραβίασεως αυτής αποδεικνυόμενης εκ των πραγμάτων, από αυτό το ίδιο το γεγονός (ipso facto), από την "από 22.12.2014 «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεϊκού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» (εργοστασίου

μεταλλουργίας), όπως υποβλήθηκε από την καθής". Ο ισχυρισμός αυτός δεν αποδείχθηκε ότι είναι βάσιμος. Από την από 22.12.2014 «Τεχνική Μελέτη "όπως υποβλήθηκε", με την έννοια που έγινε δεκτή πιο πάνω, δεν αποδεικνύεται αμέσως ή εμμέσως η επικαλούμενη πρόθεση της καθής, όχι μόνο με απόλυτη βεβαιότητα, που να δικαιολογεί εύλογη πεποίθηση, όπως απαιτείται για τη νομική βασιμότητα του ισχυρισμού, αλλά ούτε ως πιθανολογούμενη πρόθεση. Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η εν λόγω Τεχνική Μελέτη είχε τις ελλείψεις που επικαλείται το αιτούν και η τεκμηρίωσή της εξαντλείται στην παραγωγή μάτας και όχι καθαρού χρυσού (προμελέτη Outotec), δεν συνάγεται αυτονοήτως το συμπέρασμα ότι αυτή προέβη με την ενέργεια αυτή σε τροποποίηση του επενδυτικού της σχεδίου κατά τον επικαλούμενο από το αιτούν τρόπο, και ότι η καθής δεν θα εκπληρώσει τα μελλοντικά της συμβατική υποχρέωση για την κατασκευή του εργοστασίου και την παρασκευή των συμφωνηθέντων τελικών προϊόντων, δηλαδή τη παραγωγή καθαρού χρυσού, χαλκού και αργύρου, ενόψει και των λοιπών προσκομιζόμενων από τους διαδίκους αποδεικτικών και ανταποδεικτικών στοιχείων. Αντίθετα προέκυψε από το σύνολο των ενεργειών της καθής ότι αυτή αποβλέπει στην παραγωγή των ανωτέρω καθαρών μετάλλων και αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός και μόνο ότι η Προμελέτη 2014 της Outotec συντάχθηκε με αναφορά στην εκχύλιση μάτας ως τελικού προϊόντος παραγωγής. Πράγματι, όπως δεν αμφισβητείται, ρητή πρόβλεψη της Σύμβασης για την κατάρτιση της επίμαχης (από 7.11.2014) Προμελέτης ήταν ότι «το τελικό προϊόν της διαδικασίας θα είναι το υπόλειμμα εκχύλισης μάτας». Τούτο αποφασίστηκε από κοινού μεταξύ της καθής και της Outotec για τον λόγο ότι, δυνάμει των δοκιμών που διενεργήθηκαν, ήταν απολύτως σαφές και αδιαμφισβήτητο, κατά τους ισχυρισμούς της καθής, χωρίς να προκύπτει από την διαδικασία κάτι διαφορετικό, κατά τη γενικώς ισχύουσα επιστημονική γνώση και πρακτική, ότι από το συγκεκριμένο, υψηλής ποιότητας, υπόλειμμα εκχύλισης μάτας θα μπορούσε να παραχθεί εξίσου υψηλής ποιότητας και καθαρότητας χρυσός, χαλκός και άργυρος και ότι το ποιοτικό υπόλειμμα εκχύλισης μάτας θα μπορούσε να υποστεί επεξεργασία για την παραγωγή χαλκού, χρυσού και αργύρου με τη χρήση μιας σειράς διεργασιών ευρέως διαθέσιμων και εφαρμοστέων στη βιομηχανία χαλκού, ώστε να παρασκευασθεί εμπορεύσιμος και καθαρός χρυσός, χαλκός και άργυρος. Όπως άλλωστε προκύπτει και από την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από 5.9.2016 Τεχνική Έκθεσης της Outotec, (σελ. 9) "οι ακολουθούσες την τήξη (downstream) λειτουργίες για την τελική παραγωγή καθόδου χαλκού και καθαρού μεταλλικού χρυσού και αργύρου είναι συνήθεις βιομηχανικές

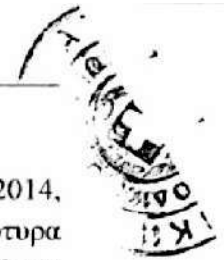
πρακτικές και δεν χρειάζονται περαιτέρω απόδειξη για τον σχεδιασμό, την κατασκευή και την έναρξη λειτουργίας τους» (βλ. Σχετ. αρ. 25, Σελ 9), δηλαδή η μεταλλουργική αυτή κατεργασία σχεδιάζεται με βάση τυποποιημένα μοντέλα του παρόχου της τεχνολογίας, εν προκειμένω της Outotec. Αυτός δε ήταν και ο λόγος, για τον οποίο, κατά την καθής, το τυποποιημένο αυτό στάδιο της παραγωγής τελικών προϊόντων εξαιρέθηκε από το αντικείμενο της επίμαχης Προμελέτης 2014 της Outotec. Λάκκου» (εργοστασίου μεταλλουργίας). Εξάλλου η καθής δεν κατέθεσε μόνο την από 7/11/2014 Προμελέτη της Outotec με περιγραφή τελικού αντικειμένου την μάτα χρυσού, προκειμένου να λάβει την απαιτούμενη για την εφαρμογή του Επενδυτικού Σχεδίου έγκριση. Αντιθέτως, η συγκεκριμένη Προμελέτη αποτελεί ένα –μόνον- από πολλαπλά στοιχεία τεκμηρίωσης της Κύριας Τεχνικής Μελέτης από 22.12.2014, η οποία, περιλαμβάνει όλα τα στάδια μέχρι την παραγωγή καθαρών μετάλλων (χρυσού, αργύρου και χαλκού). Επίσης όλα τα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας μέχρι την παραγωγή καθαρού χρυσού, αργύρου και χαλκού περιλαμβάνονται στην Προμελέτη της Outotec του 2005, η οποία υποβλήθηκε ως παράρτημα 1 της Τεχνικής Μελέτης της 22.12.2014. Η Προμελέτη της Outotec του 2014 κατατέθηκε ως παράρτημα 9 της Τεχνικής Μελέτης της 22.12.2014 προκειμένου να αποδείξει το τμήμα εκ του συνόλου της παραγωγικής δραστηριότητας που ήταν το επιστημονικώς αμφισβητούμενο, ότι δηλαδή με την επιλεγείσα downstream διαδικασία παραγωγής μετάλλων δημιουργείται μάτα τέτοιας καθαρότητας, ώστε η περαιτέρω παραγωγή καθαρού χρυσού, χαλκού και αργύρου να είναι επιστημονικώς αδιαμφισβήτητη, ενώ τα υπόλοιπα στάδια περιγράφονταν ήδη στην Προμελέτη της Outotec του έτους 2005 που συνυποβλήθηκε με την από 22/12/2014 Τεχνική Μελέτη. Έτσι η καθής καταθέτοντας την από 22/12/2014 «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεικού Οξέος Μαντέμ Λάκκου.» (εργοστασίου μεταλλουργίας), με τα συνοδευτικά αυτής Παραρτήματα έπραξε αυτό με την πεποίθηση ότι τεκμηριώνεται πλήρως η καθετοποιημένη παραγωγική διαδικασία μέχρι την παραγωγή καθαρών μετάλλων (χρυσού, χαλκού και αργύρου) ως πλήρως συνάδουσα τόσο με το σύνολο των επιμέρους προβλέψεων των ανωτέρω ειδικών όρων Β9 και Β6, που έθεσε το Ελληνικό Δημόσιο, την με αριθμό, Δ8-Α/Φ.7.49.13/30258ΠΕ/5159ΠΕ/10.2.2012 Απόφασης Έγκρισης Τεχνικής Μελέτης Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας, και με την με αριθμ. Δ8-Α/Φ.7 49.13/2809/349/ 10.2,2012 Απόφασης Έγκρισης Τεχνικής Μελέτης Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Σκουριών, αντίστοιχα, που προέβλεψαν ότι «Όσον αφορά στη μεταλλουργική επεξεργασία του συμπυκνώματος, που περιγράφεται γενικά στη συνημμένη

μελέτη, να εξειδικευθεί και συμπληρωθεί σε επίπεδο μελέτης εφαρμογής (engineering)». Κατά δε την περαιτέρω γνώμη του Διαιτητή Β. Λυκούδη, η κατά τον προαναφερθέντα τρόπο πλήρης τεκμηρίωσης της καθετοποιημένης παραγωγική διαδικασία μέχρι την παραγωγή καθαρών μετάλλων (χρυσού, χαλκού και αργύρου) αξιολογείται ως πλήρως συνάδουσα τόσο με το σύνολο των επιμέρους προβλέψεων των ανωτέρω ειδικών όρων Β6 και Β9, που έθεσε το Ελληνικό Δημόσιο, όσο και με τις ισχύουσες διατάξεις της μεταλλευτικής νομοθεσίας. Σε κάθε περίπτωση οι εκτιθέμενες στην παράγραφο αυτή απόψεις της πλειοψηφίας του Δικαστηρίου γίνονται δεκτές μόνο κατά το μέρος που δικαιολογούν τους λόγους που δόθηκε η εντολή από την καθής προς την Outotec με το πιο πάνω περιεχόμενο, και στην έκταση που η συμπεριφορά αυτή της καθής δεν υποδηλώνει πρόθεση της να μη προβεί στην παραγωγή καθαρού χρυσού, χαλκού και αργύρου, ανεξάρτητα από περιεχόμενο που θα έπρεπε να είχε για την πληρότητα της, κατά τη σύμβαση και το νόμο η από 22.12.2014 «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεικού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» (εργοστασίου μεταλλουργίας). Επίσης την ίδια έννοια έχει και η αναφορά ότι η Κύρια Τεχνική Μελέτη από 22.12.2014, περιλαμβάνει όλα τα στάδια μέχρι την παραγωγή καθαρών μετάλλων (χρυσού, αργύρου και χαλκού), ότι δηλαδή προκύπτει εξ αυτής πρόθεσης της καθής για παραγωγή καθαρών μετάλλων, ανεξάρτητα από την πληρότητα της. Το γεγονός ότι η καθής ουδέποτε αμφισβήτησε την συμβατική της υποχρέωση να προβεί στην παραγωγή καθαρού χρυσού, χαλκού και αργύρου, βεβαίωσε με δήλωσή του ενώπιον του Δικαστηρίου ο Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρίας Δημήτριος Δημητριάδης. Ειδικότερα αυτός δήλωσε ότι "Ουδέποτε ο Ελληνικός Χρυσός ΑΕ αντέληφθη την από 12-12-2003 σύμβαση μεταβίβασης με το Ελληνικό Δημόσιο, το από 27-1-2006 επενδυτικό σχέδιο και τις ακολούθως υποβληθείσες μελέτες και συνοδευτικά έγγραφα, ως αποβλέποντα σε οτιδήποτε διαφορετικό ή λιγότερο από την παραγωγή καθαρών μετάλλων ως τελικών προϊόντων. Για τους παραπάνω λόγους επίσης, ουδέποτε η Ελληνικός Χρυσός ΑΕ έπραξε οτιδήποτε αφίστατο από τον παραπάνω στόχο και εντεύθεν ουδέποτε παραβίασε την από 12-12-2003 σύμβαση μεταβίβασης με το Ελληνικό Δημόσιο. Εντεύθεν, χωρίς να συνομολογούμε ούτε κατά ελάχιστον τους ισχυρισμούς του Ελληνικού Δημοσίου σε σχέση με τις αποδιδόμενες συμβατικές παραβάσεις, δηλώνουμε ότι θεωρούμε αυτονόητη την ανωτέρω δέσμευση μας προς υλοποίηση της μεταλλουργικής μονάδας για παραγωγή καθαρών μετάλλων ως τελικών προϊόντων και την εν γένει υλοποίηση του επενδυτικού μας σχεδίου πάντοτε στο πλαίσιο των αρχών της βιώσιμης ανάπτυξης της μεταλλείας και

προστασίας του περιβάλλοντος, σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές" (βλ. Πρακτικό με αριθμό 6 Σελ. 5 επ.), δήλωση που υποβλήθηκε επανειλημμένα από την καθής (βλ. Πρακτικό με αριθμό 5 Σελ. 31, 32, 34, 38). Ρητή επίσης δήλωση περιέχεται στην από 9.9.2016 αίτηση θεραπείας της καθής κατά της υπ' αριθμ. ΔΜΕΒΟ/Α/ Φ.10ΤΜ.6/ 180239/2659/ 5.7.2016 απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας όπου στη σελ. 5 της εν λόγω αίτησης θεραπείας δηλώνεται ότι : «Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι σκοπός του μείζονος επενδυτικού σχεδίου των Μεταλλείων Κασσάνδρας, σύμφωνα άλλωστε και με τη ΜΠΕ και την Α.Ε.Π.Ο. του έργου, είναι η παραγωγή τελικών καθαρών μετάλλων, χρυσού, χαλκού και αργύρου. Τον σκοπό αυτό υπηρετεί με απόλυτη συνέπεια το υποβληθέν Προσάρτημα Τεχνικής Μελέτης για τη Μονάδα Μεταλλουργίας». Η πρόθεση της καθής για παραγωγή τελικών καθαρών μετάλλων, χρυσού, χαλκού και αργύρου προκύπτει και από την ένορκη μαρτυρική κατάθεση του εξουσιοδοτημένου να εκπροσωπήσει τη φινλανδική εταιρία Outotec Likka Kojo, ο οποίος μεταξύ άλλων κατέθεσε ότι "Ο στόχος λοιπόν, από αρχή, από όσο γνωρίζω, της εταιρίας ήταν να δημιουργήσει μία ράβδο χρυσού καθαρού...». Περαιτέρω ο ίδιος μάρτυρας βεβαιώνει τους ισχυρισμούς της καθής για τους λόγους που επικαιροποιημένη προμελέτη της Outotec από 7/11/2014 αναφέρεται στη μάτα ως τελικό προϊόν Ειδικότερα ο μάρτυρας αυτός κατ' επανάληψη καταθέτει, πλην άλλων, ότι η προμελέτη αυτή ", ήταν μέρος ενός πολύ μεγαλύτερου project, το οποίο έχει ήδη περιγραφεί στη μελέτη του 2005 και ότι από τις δοκιμές είχε ήδη καταστεί πλέον σαφές ότι ήδη από την αρχική αυτή διεργασία που είχαμε δοκιμάσει το 2005 λειτουργούσε και δεν χρειαζόταν για το υπόλοιπο της διαδικασίας, το οποίο είναι τετριμμένη μεταλλουργία να κάνουμε κάτι περαιτέρω, αυτό ήταν ήδη γνωστό» και ότι δεν διεύρυναν τη μελέτη , "για να εξοικονομήσουμε και χρήματα και χρόνο στον πελάτη μας," Επισημαίνει δε ότι τα tests της τήξης του 2012 "απέδειξαν ακριβώς και την ποιότητα πλέον του υλικού, της μάτας, που ήταν πολύ καλύτερη από τα συνήθη συμπυκνώματα, με την έννοια ότι εμπεριείχαν πολύ περισσότερο χρυσό και άργυρο απ' ό,τι συνήθως» (βλ. Πρακτικό με αρ. 6 Σελ. 35) και ότι η μελέτη της Outotec «προσδιορίζεται και περιορίζεται μόνο στο συγκεκριμένο αυτό κομμάτι, διότι μόνο αυτό το κρίσιμο σημείο χρειαζόταν τις δοκιμές. Όλα τα υπόλοιπα τμήματα της διαδικασίας θεωρούνται τετριμμένα και μπορεί οποιοσδήποτε μεταλλουργός-μηχανολόγος να προβεί σε αυτά και να μπορέσει να παράξει μεταλλικό, μέταλλο χαλκού, αργύρου και χρυσού» (βλ. Πρακτικό με αρ. 6 ιδιαίτερα σελ. 24,27,28,35,41,49,51 κ.α). Επίσης ο καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου ειδικός στη Μεταλλουργία Πάνιας, ο

οποίος μελέτησε προσεκτικά τον φάκελο της επίδικης, από 22/12/2014, Τεχνικής Μελέτης, δήλωσε επανευλημμένα κατά την εξέταση του, ως μάρτυρα ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι από την εν λόγω Τεχνική Μελέτη προκύπτει ξεκάθαρα η πρόθεση της Εταιρείας να παράξει καθαρό χρυσό, άργυρο και χαλκό. Εξάλλου δεν προκύπτει κάτι αντίθετο από τις καταθέσεις των μαρτύρων του Ελληνικού Δημοσίου, που εξετάστηκαν ενόρκως, οι καταθέσεις των οποίων εστιάζονται κυρίως στη μη συμμόρφωση της καθής στις υποχρεώσεις της και στις υποδείξεις της Διοίκησης προκειμένου το Δημόσιο να εξασφαλίσει οπωσδήποτε ότι το έργο θα ολοκληρωθεί (δοκιμές και ειδικές μελέτες για κάθε μοναδιαία διεργασία σύμφωνα με τον όρο Β9 ή Β6 κλπ), χωρίς όμως να βεβαιώνουν κατά τρόπο πειστικό ότι η καθής δε θα κατασκεύαζε το επίμαχο εργοστάσιο. Ειδικότερα οι μάρτυρες αυτοί καταθέτουν μεν ότι η καθής δεν συμμορφώθηκε στις εν λόγω υποχρεώσεις της, πλην όμως στο ερώτημα αν αυτό το γεγονός οδηγεί με βεβαιότητα στο συμπέρασμα ότι η καθής, χωρίς τίποτε άλλο, σκέπτεται να μην κάνει το επίμαχο εργοστάσιο, η μάρτυρας Ε. Γκώγκου απάντησε ότι " Μου δίνει το δικαίωμα να σκεφτώ ότι υπάρχει και αυτή η ανάγνωση" και ότι "Δεν μπορώ να ξέρω τους στόχους μίας εταιρίας, δεν μπορώ να το ξέρω..." Από το σύνολο δε των εκτιμημένων από τους εν λόγω μάρτυρες προκύπτει ότι αυτοί οδηγούνται στη σκέψη ότι η καθής δεν είχε πρόθεση της Εταιρείας να παράξει ως τελικό προϊόν καθαρό χρυσό, άργυρο και χαλκό από το γεγονός και μόνο ότι παρέβη τις επικαλούμενες από αιτούν υποχρεώσεις της. Όμως, ενόψει και των λοιπών αποδείξεων, κατά τη κρατήσασα άποψη, το γεγονός αυτό και αληθές υποτιθέμενο, όπως προαναφέρθηκε, δεν οδηγεί στο υποστηριζόμενο από τους μάρτυρες συμπέρασμα. Ουδέποτε, άλλωστε κατά το παρελθόν το Δημόσιο στην μακροχρόνια αντιδικία του με την καθής αμφισβήτησε την πρόθεση της καθής να προβεί στη κατασκευή του επίμαχου εργοστασίου για την παραγωγή τελικών καθαρών μετάλλων, χρυσού, χαλκού και αργύρου, αμφισβήτηση η οποία θα καθιστούσε την αντιδικία αυτή περιττή. Ούτε βεβαίως και η καθής θα συνέχιζε τους αλλεπάλληλους δικαστικούς αγώνες, αν είχε πρόθεση να μη ολοκληρώσει το επενδυτικό της σχέδιο, όπως είχε συμφωνηθεί, αφού είναι προφανές ότι το Ελληνικό Δημόσιο χωρίς την εκπλήρωση του επίμαχου συμβατικού όρου, δεν θα επέτρεπε τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητα της καθής.

19. Η από 14/7/2011 Τεχνική Έκθεση με τίτλο "Technical Report on the Olympias Project Au Pb Ag Deposit, Northern Greece", που είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα της μητρικής εταιρίας Eldorado Gold, την οποία επικαλείται το αιτούν Δημόσιο, προκειμένου να αποδείξει την πρόθεση της

καθής να μην παράξει καθαρά μέταλλα, δεν αποδεικνύει ούτε καθεαυτή ούτε σε συνδυασμό με το σύνολο των λοιπών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν προαναφερθεί, την πρόθεσή αυτή. Τούτο δε διότι η ανωτέρω τεχνική έκθεση δεν συντάχθηκε από την μητρική της εταιρεία Eldorado Gold αλλά από την δικαιοπάροχο αυτής European Goldfields και παρέμεινε αναρτημένη στην ιστοσελίδα της μητρικής της εταιρείας ως ιστορικό στοιχείο, για τους λόγους που η καθής αναφέρει στην από 22-1-2018 προσθήκη αντίκρουση. Ανεξάρτητα δε από τη βασιμότητα των λόγων που οδήγησαν στη συνέχιση της αναρτήσεως αυτής που συντάχθηκε από τρίτη εταιρεία στην ιστοσελίδα της Eldorado Gold, η οποία, αν και μητρική της καθής, δεν είναι διάδικος στην παρούσα δίκη, η ανάρτηση αυτή δεν μπορεί ανατρέψει τη πιο πάνω δήλωση του Διευθύνοντος Συμβούλου της καθής, για τον επιδιωκόμενο από την ίδια σκοπό παραγωγής καθαρών μετάλλων, σε συνδυασμό και με τις λοιπές αποδείξεις. Οι λόγοι της συνέχισης της αναρτήσεως αυτής στην ιστοσελίδα της Eldorado Gold σε κάθε περίπτωση αφορούν την ίδια, και όχι την καθής, η συμπεριφορά της οποίας και μόνο θα κρίνει αν επενδυτικός της στόχος είναι η δημιουργία εργοστασίου για την παραγωγή τελικού καθαρού προϊόντος (χρυσού). Άλλωστε, η για πρώτη φορά μνεία με τις προτάσεις του Ελληνικού Δημοσίου της εν λόγω επί πολλά έτη αναρτήσεως, ουδέποτε κατά το παρελθόν προβληματίσε το αιτούν, το οποίο και ουδέποτε την αξιολόγησε ως απόδειξη του ότι τα επενδυτικά σχέδια της καθής είναι διαφορετικά από εκείνα που η ίδια δηλώνει.

20. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση - αγωγή, απορριπτόμενου του Β αιτήματος αυτής και γενομένων δεκτών των Α και Γ αιτημάτων, όπως αυτά εκτιμήθηκαν κατά την πλειοψηφήσασα γνώμη και αναφέρονται στο διατακτικό.

Ένα μέλος του Διαιτητικού Δικαστηρίου, ήτοι ο Γεώργιος Χρυσικός, Αντιπρόεδρος Αρείου Πάγου ε.τ., έχει την άποψη ότι η υπό κρίση αίτηση, εκτός από τα Α και Γ αιτήματά της, τα οποία πρέπει να γίνουν δεκτά, αν και με διαφορετική αιτιολογία, πρέπει να γίνει δεκτή και για το Β αίτημά της για τους ακόλουθους λόγους:

1. **Διατάξεις που διέπουν την υπό κρίση διαφορά.** Κατά τη διάταξη του άρθρου 70 Κ.Πολ.Δ, όποιος έχει έννομο συμφέρον να αναγνωρισθεί η ύπαρξη ή η μη ύπαρξη κάποιας έννομης σχέσης, μπορεί να εγείρει σχετική αγωγή. Για το παραδεκτό της αναγνωριστικής αγωγής πρέπει να συντρέχουν δύο διαδικαστικές προϋποθέσεις, η έννομη σχέση της οποίας ζητείται, η διάγνωση και το έννομο συμφέρον που δικαιολογεί την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου. Κατά την έννοια της πιο πάνω διάταξης δεν νοείται η

άσκηση αναγνωριστικής αγωγής για την αναγνώριση απλών πραγματικών περιστατικών ή για την αναγνώριση μόνο προϋποθέσεων δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων (Ολ.ΑΠ 18/2005).

Ως έννομη σχέση νοείται κάθε βιοτική σχέση ενός προσώπου προς άλλο πρόσωπο ή πράγμα, η οποία ρυθμίζεται από την έννομη τάξη. Συνεπώς, αντικείμενο της αγωγής αυτής είναι όχι μόνο οι λειτουργικές εκδηλώσεις της έννομης σχέσης, δηλαδή τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν απ' αυτή, αλλά και ολόκληρη η έννομη σχέση ως σύνολο, όχι όμως και τα απλά πραγματικά περιστατικά, τα οποία συνιστούν προϋποθέσεις γενέσεως μιας έννομης σχέσης, αλλά μόνο τους δεν συνιστούν έννομη σχέση.

Εξάλλου, ως έννομο συμφέρον νοείται κάθε υλικό ή ηθικό όφελος, που αναγνωρίζει ο νόμος υπέρ αυτού που ζητεί δικαστική προστασία, εφόσον επιπλέον είναι άμεσο και παρόν. Άμεσο έννομο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 68 Κ.Πολ.Δ., υπάρχει όταν κατά τη λειτουργία μιας έννομης σχέσης προκαλείται αβεβαιότητα στο πρόσωπο του ενάγοντος από άλλο πρόσωπο που συμμετέχει ή εμπλέκεται στην ίδια έννομη σχέση, και συνακόλουθα κίνδυνος για τα συμφέροντα του ενάγοντος άμεσος ή και επικείμενος, ή και εξαρτώμενος από πρόσθετα μελλοντικά περιστατικά, για την αποτροπή του οποίου ζητείται ως πρόσφορη και αναγκαία δικαιοδοτική πράξη η έκδοση δικαστικής απόφασης. Εξάλλου παρόν είναι το έννομο συμφέρον, όταν αφορά έννομες σχέσεις υπαρκτές και παρούσες ή όταν αυτές εξαρτώνται μεν από πρόσθετα μελλοντικά περιστατικά, που εμφανίζονται όμως βάσιμα ως ενδεχόμενα και με αυξημένη πιθανότητα ή και βεβαιότητα ως επικείμενα (ΑΠ 772/2014).

2. Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρου 867 εδ. α' του Κ.Πολ.Δ. προβλέπει ότι στη διαιτησία του 7^{ου} βιβλίου του Κ.Πολ.Δ. μπορούν να υπαχθούν με συμφωνία οι διαφορές ιδιωτικού δικαίου. Ως διαφορά για την εφαρμογή της διάταξης αυτής νοείται η από τη συμπεριφορά ή την κατάσταση προσώπου, ή και από άλλο λόγο προκύπτουσα διατάραξη κάποιας έννομης σχέσης κατά τρόπο που καθίσταται αναγκαία η παροχή εκείνης της μορφής έννομης προστασίας, η οποία είναι κατά το δίκαιο πρόσφορη για την άρση της διατάραξης. Προϋπόθεση της υπαγωγής διαφοράς σε διαιτησία κατά την ως άνω διάταξη είναι να πρόκειται για διαφορά που προέκυψε ή πρόκειται βάσιμα να προκύψει από ορισμένη έννομη σχέση του ιδιωτικού δικαίου, και έχει ως αντικείμενο είτε την ύπαρξη ή ανυπαρξία της έννομης σχέσης, είτε τις επιμέρους εκδηλώσεις της ως προς τα υποκείμενα, το αντικείμενο ή το περιεχόμενο του δικαιώματος. Εξάλλου, από την ίδια διάταξη του άρθρου 867 εδ. α' του Κ.Πολ.Δ., προκύπτει ότι σε περίπτωση

υπαγωγής σε διαιτησία κάθε διαφοράς από την ερμηνεία ή την εκτέλεση σύμβασης, χωρίς οποιαδήποτε άλλη ρητή επιφύλαξη, αυτό έχει ως συνέπεια ότι καταλαμβάνονται από τη γενική αυτή διαιτητική ρήτρα όλες οι διαφορές που αφορούν στα εκατέρωθεν δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών από τη σύμβαση, δηλαδή όλες οι διαφορές σχετικά, τόσο με το κύρος ή την ακυρότητα της σύμβασης και τις συνέπειες της ακυρότητας, όσο και με τις επί μέρους απαιτήσεις ή υποχρεώσεις των μερών, που έχουν σχέση με τη σύμβαση. Στο ίδιο ρυθμιστικό πλαίσιο της διάταξης του άρθρου 867 εδ. α' του Κ.Πολ.Δ. υπάγονται και εκείνες οι συμβάσεις του ιδιωτικού δικαίου, όπου συμβαλλόμενο είναι το κράτος (Ελληνικό Δημόσιο ή άλλο νπδδ), το οποίο μετέχει στη σύμβαση όχι ως φορέας δημόσιας εξουσίας, αλλά ως απλός ιδιώτης και ίσταται στο ίδιο δικαιοπρακτικό επίπεδο με τον αντισυμβαλλόμενο, οι συμβάσεις δε αυτές καταρτίζονται και λειτουργούν κατά τους κανόνες του ιδιωτικού δικαίου, ώστε οι διαφορές που ανακύπτουν απ' αυτές είναι ιδιωτικές και υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών πολιτικών δικαστηρίων, δυνάμενες να υπαχθούν προς επίλυση και σε διαιτησία. (βλ. και άρθρο 49 παρ. 1, 2 Εισ. Ν. Κ.Πολ.Δ.). Όταν όμως στο πλαίσιο λειτουργίας των ίδιων συμβάσεων ανακύπτουν και έννομες σχέσεις δημοσίου δικαίου, υπαγόμενες στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων (π.χ. διοικητικές ακυρωτικές διαφορές), τότε το πολιτικό δικαστήριο, ή και το διαιτητικό δικαστήριο δικαιούνται μόνο σε παρεμπίπτουσα εξέταση των παρεμπιπτόντως αναφουμένων ζητημάτων διοικητικής φύσεως, ως αναγκαίων για τη διάγνωση της διοικητικής διαφοράς, και μάλιστα ακόμα και του κύρους και της νομιμότητας των πράξεων αυτών, όχι όμως και σε αναγνώριση ή κήρυξη της ακυρότητάς τους.

3. Πραγματικό - Ισχυρισμοί των διαδίκων. Στην προκειμένη περίπτωση το προσφεύγον στην ένδικη Διαιτησία Ελληνικό Δημόσιο έχει υπογράψει με την καθής η αίτηση εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ» και το διακριτικό τίτλο «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ α.ε.» (ήδη θυγατρική εταιρεία κατά ποσοστό 95% της Καναδικής εταιρείας με την επωνυμία Eldorado Gold βλ. το από 20-10-2017 πρακτικό γενικής συνέλευσης της τελευταίας εταιρείας, η οποία εμφανίζεται να εδρεύει σε ταχυδρομική διεύθυνση στην Ολλανδία), την υπ' αριθ. 22138/12-12-2003 σύμβαση, της συμβολαιογράφου Αθηνών Ιωάννας Γαβριέλη-Αναγνωστάκη, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 52 του ν. 3220/2004 (ΦΕΚ Α'15/2004), σύμφωνα δε με την ίδια Σύμβαση το προσφεύγον Ελληνικό Δημόσιο

εκπροσωπείται κατά τη λειτουργία της από τους Υπουργούς Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

4. Στην ίδια Σύμβαση στο άρθρο 7 προβλέπεται μεταξύ άλλων ότι κάθε διαφορά σχετική με την ερμηνεία ή και την εφαρμογή της θα επιλύεται με διαιτησία εφαρμοζομένων των αντίστοιχων διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η υποβολή της διαφοράς σε διαιτησία γίνεται έγγραφα και περιέχει υποχρεωτικά συνοπτική περιγραφή της διαφοράς και κοινοποιείται στο άλλο μέρος. Το έγγραφο υποβολής της διαφοράς σε διαιτησία περιέχει υποχρεωτικά τον ορισμό διαιτητή για λογαριασμό του προσφεύγοντος. Τα Μέρη διορίζουν από ένα μέλος του Δικαστηρίου. Ο επιδιαιτητής επιλέγεται από τα μέλη του Δικαστηρίου με κοινή συμφωνία των μερών εντός δεκαπέντε ημερών από το διορισμό του τελευταίου διαιτητή. Εάν τα μέρη δεν συμφωνήσουν στο πρόσωπο του επιδιαιτητή αυτόν ορίζει ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, κατόπιν αιτήσεως του ενός ή αμφοτέρων των μερών. Η διαιτησία διεξάγεται στην Αθήνα. Γλώσσα της διαιτησίας είναι η Ελληνική. Η διαιτητική απόφαση λαμβάνεται κατά πλειοψηφία και οι διαιτητές οφείλουν να διεξάγουν την όλη διαδικασία με τη μέγιστη επιμέλεια και ταχύτητα. Η διαιτητική απόφαση είναι οριστική και αμετάκλητη και άμεσα εκτελεστή, δεν υπόκειται σε οποιοδήποτε τακτικό ή έκτακτο ένδικο μέσο και είναι δεσμευτική για τα μέρη. Η απόφαση εκδίδεται το συντομότερο δυνατό και πάντως όχι πέραν των τριών μηνών από του διορισμού του επιδιαιτητή. Στη διαιτητική απόφαση καθορίζονται οι δαπάνες διαιτησίας, οι αμοιβές των μελών του διαιτητικού δικαστηρίου και η κατανομή τους στα μέρη. Εξάλλου με το άρθρο 8 της ίδιας Σύμβασης ορίζεται ότι η παρούσα τροποποιείται με έγγραφη συμφωνία των μερών χωρίς να απαιτείται η κύρωσή της με νόμο. Στο πλαίσιο δε εφαρμογής της ίδιας διάταξης αποφασίστηκε από το Διαιτητικό Δικαστήριο, με τη σύμφωνη γνώμη των διαδίκων μερών, η παράταση της προθεσμίας έκδοσης της διαιτητικής απόφασης μέχρι την 6^η Απριλίου 2018 (βλ. το υπ' αριθ. 5/19-12-2017 πρακτικό σελ. 215-216).

5. Όπως σαφώς προκύπτει από την ένδικη υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης, από το επενδυτικό σχέδιο της καθής, από τις περιβαλλοντικές μελέτες (Μ.Π.Ε.) και τις άδειες του έργου, από τις εγκρίσεις των τεχνικών μελετών του έργου και την μεσολαβήσασα σχετική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί της ένδικης υπόθεσης (βλ. σχετ. την 1492/2013 απόφαση), περί των οποίων αναλυτικά κατωτέρω σε επόμενο κεφάλαιο, δικαιοπρακτικό θεμέλιο, αντικείμενο και σκοπός της υπό κρίση Σύμβασης - Μεταβίβασης αποτελεί η ανάπτυξη - εκμετάλλευση των

Μεταλλείων Κασσάνδρας και η αξιοποίηση του εθνικού ορυκτού πλούτου μέσω καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας, συγκεκριμένα δε μέσω εγχώριας παραγωγής από Εργοστάσιο Μεταλλουργίας καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου. Ως δε δικαιοπρακτικό θεμέλιο κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 361 επ. του ΑΚ νοείται το εννοιολογικό – αξιολογικό βάθος πάνω στο οποίο κατά τη βούληση των συμβαλλομένων μερών στηρίζεται και οικοδομείται η καταρτιζόμενη συμβατική έννομη σχέση με την έννοια του *condicio sine qua non*.

6. Όμως, κατά τα εκτιθέμενα στην ένδικη αίτηση, όπως συμπληρώθηκε στο ακροατήριο από το Ελληνικό Δημόσιο προφορικά και με το υπόμνημα των πληρεξουσίων του η Τεχνική Μελέτη του εργοστασίου Μεταλλουργίας, που προβλεπόταν από τις από 10-2-2012 δύο αποφάσεις έγκρισης των τεχνικών μελετών των υποέργων «Ολυμπιάδας» και «Σκουριών» (ομπρέλες κατά την τεχνική ορολογία) και υποβλήθηκε από την καθής εταιρεία στις 22-12-2014 στις αρμόδιες Υπηρεσίες του αιτούντος Ελληνικού Δημοσίου, κρινομένη αυτοτελώς με το υπ' αριθ. 9 παράρτημά της της με χρονολογία 7-11-2014 επικαιροποιημένης προμελέτης της Φινλανδικής Εταιρείας με την επωνυμία Outotec, που αποτυπώνει τις μελέτες και δοκιμές, που ύστερα από εντολή της καθής η αίτηση διενήργησε η ίδια εταιρεία, αποδεικνύει μόνο μέχρι το τέλος της τρίτης από τις εννέα συνολικά μοναδιαίες διεργασίες, την κατασκευή ενός εργοστασίου παραγωγής, όχι καθαρών μετάλλων, αλλά «υπολείμματος εκχύλισης μάτας, που θα είναι το τελικό προϊόν της διαδικασίας». Όπως δε διευκρινίσθηκε στο ακροατήριο του Διαιτητικού Δικαστηρίου κατά τη συζήτηση της ένδικης αίτησης, και την εξέταση των μαρτύρων, από τους πληρεξουσικούς δικηγόρους του αιτούντος Ελληνικού Δημοσίου, το τελικό αντισυμβατικό αποτέλεσμα της προσκομισθείσας προμελέτης με αριθμό 9 είναι απολύτως σύμφωνο και με την από 14-7-2011 Τεχνική έκθεση που η δικαιούχος της μητρικής εταιρείας της καθής η αίτηση εξακολουθεί να έχει διαχρονικά αναρτημένη στην ιστοσελίδα της δημόσια στον Καναδά, ανήκουσα ήδη στη διάδοχό της εταιρεία Eldorado Gold, και όπου ρητά χωρίς καμία επιφύλαξη οποτεδήποτε διατυπωθείσα έκτοτε αναφέρει ότι «πρόθεσή της είναι να έχει ένα εργοστάσιο χρυσού του οποίου όμως τελικό προϊόν θα είναι υπόλειμμα εκχύλισης μάτας χρυσού».

7. Εν όψει των προαναφερθέντων και της επικαλούμενης αντισυμβατικής συμπεριφοράς της καθής η αίτηση, το αιτούν Ελληνικό Δημόσιο κίνησε τη διαδικασία της διαιτητικής επίλυσης της διαφοράς του άρθρου 7 της υπ' αριθ. 22138/2003 Σύμβασης Μεταβίβασης μεταξύ των

Μερών, και ζήτησε στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 68 και 70 του Κ.Πολ.Δ. και 49 παρ. 1 και 2 του Εισ. Ν.Κ.Πολ.Δ. και 867 επ. του Κ.Πολ.Δ. με την από 14-9-2017 ένδικη αίτησή του από το Διαιτητικό Δικαστήριο με το υπό στοιχ. (Α΄) αίτημά του: «Να αναγνωρίσει ότι η πλήρης και ολοκληρωμένη κατασκευή από μέρους της καθής εργοστασίου (Μεταλλουργικής Μονάδας) παραγωγής χρυσού, χαλκού και αργύρου στη θέση Μαντέμ – Λάκκος και η παραγωγή καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου ως τελικών εμπορεύσιμων προϊόντων της καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας του ως άνω εργοστασίου (Μεταλλουργικής Μονάδας), εμπίπτουν στο δικαιοπρακτικό θεμέλιο της Σύμβασης Μεταβίβασης και συνιστούν επί μέρους υποχρεώσεις της καθής κατά τα άρθρα 1 και 3 (3.2) της Σύμβασης Μεταβίβασης».

Με το υπό στοιχ. (Β΄) αίτημά του, όπως κατά τα προαναφερθέντα διευκρινίστηκε και εντοπίστηκε: «Να αναγνωρίσει ότι η από 22-12-2014 Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεϊκού Οξέως Μαντέμ Λάκκου» (εργοστασίου μεταλλουργίας), όπως υποβλήθηκε από την καθής συνοδευόμενη από το υπό στοιχ. 9 παράρτημά της αποτελεί *ipso facto* μονομερή εκ μέρους της τροποποίηση του υποβληθέντος από την ίδια επενδυτικού σχεδίου, ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης και συνιστά ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση του αντικειμένου και του σκοπού της», και με το υπό στοιχ. (Γ΄) αίτημά της: «Να αναγνωρίσει ότι, σε κάθε περίπτωση, η παραγωγή από την καθής από το εργοστάσιο μεταλλουργίας στη θέση Μαντέμ Λάκκος οποιουδήποτε άλλου προϊόντος ως τελικού, πέραν των εμπορεύσιμων καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου, αποτελεί ενέργεια δηλωτική προσπάθειας μονομερούς εκ μέρους της καθής τροποποίησης του υποβληθέντος από την ίδια επενδυτικού σχεδίου, ανεπίτρεπτη μονομερή μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης και συνιστά ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, οδηγούσα αντικειμενικά σε διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση του αντικειμένου και του σκοπού της».

8. Από το υπ' αριθ. 5 της 19-12-2017 πρακτικό του Διαιτητικού Δικαστηρίου (σελ. 12 επ.), όπου ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Ελληνικού Δημοσίου Α. Αντωνίου στο πλαίσιο ενός «opening statements» προέβη σε συνοπτική ανάπτυξη των ζητημάτων της ένδικης αίτησης, μετά από αίτημά του και απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου με τον όρο παροχής ευχέρειας

ανάλογης στη συνέχεια και στην πλευρά της καθής η αίτηση, προέκυψαν εκτός άλλων και τα εξής: (βλ.σελ. 22) « Εδώ ήρθαμε να διαπιστώσουμε εάν το επενδυτικό σχέδιο έχει τροποποιηθεί μονομερώς από την καθής εταιρεία Ελληνικός Χρυσός». Το Ελληνικό Δημόσιο ισχυρίζεται ότι επιχειρείται τροποποίηση του επενδυτικού σχεδίου από την καθής, συνδυάζοντας το παράρτημα με χρονολογία 7-11-2014 και αριθμό 9 που έχει έλθει από την Outotec, το οποίο αποτυπώνει τις μελέτες και τις δοκιμές και δείχνει ένα εργοστάσιο χωρίς καθαρά μέταλλα, που είναι απολύτως σύμφωνο με την από 14-7-2011 τεχνική έκθεση που η δικαιούχος της μητρικής εταιρείας της καθής έχει αναρτημένη στην ιστοσελίδα της δημόσια στον Καναδά, η οποία λέει ότι η πρόθεσή της είναι να έχει ένα εργοστάσιο χρυσού του οποίου τελικό προϊόν θα είναι η μάτα». Συμπλήρωσε δε ο ίδιος πληρεξούσιος δικηγόρος ότι: «Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να κάνουμε τη δίκη που θα γίνει στο ΣτΕ και αφορά αν τεχνικώς είναι επαρκής ή ανεπαρκής, ή πλήρης, ή μη πλήρης στο σύνολό της η μελέτη της καθής που υποβλήθηκε στη διοίκηση και επιστράφηκε για συμπλήρωση. Το Δημόσιο απαιτεί καθαρά μέταλλα, γιατί αυτό διαβάζει στο επενδυτικό σχέδιο στις μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων και στην περιβαλλοντική αδειοδότηση και έγκριση των τεχνικών μελετών του έργου και των προσαρτημάτων τους».

Από το περιεχόμενο και τα αιτήματα της ένδικης αίτησης, όπως το Δημόσιο με την παράγραφο 32 της αίτησής του επιφυλάχτηκε να συμπληρώσει και εξειδικεύσει, στο πλαίσιο και τη διάταξη του άρθρου 106 του Κ.Πολ.Δ. (αναλογικά εφαρμοζομένη), προκύπτει σαφώς ότι δεν είναι πλέον αντικείμενο της ένδικης αίτησης ως διαφοράς ενδοσυμβατικού περιεχομένου, ούτε η δεύτερη επιστροφή του φακέλου της υπόθεσης από την διοίκηση στην καθής την 5-7-2016, ούτε η απόρριψη της αίτησης θεραπείας της καθής την 2-11-2016. Ζητείται δε από το Διαιτητικό Δικαστήριο να αναγνωριστεί ότι η από 22-12-2014 τεχνική μελέτη αυτοτελώς κρινομένη στο πλαίσιο του υπ' αριθ. 9 επικαιροποιημένου παραρτήματός της της 7-11-2014 αποτελεί ipso facto ανεπίτρεπτη ενέργεια μονομερούς τροποποίησης του επενδυτικού σχεδίου και παραβίαση της σύμβασης. Για τη θεμελίωση δε του αναγκαίου εννόμου συμφέροντός του το αιτούν αναγνωριστικά Ελληνικό Δημόσιο, στο πλαίσιο των προαναφερθεισών σε προηγούμενη σκέψη των άρθρων 68 και 70 του Κ.Πολ.Δ., ισχυρίζεται ότι δεν είναι αντικείμενο έρευνας του Διαιτητικού Δικαστηρίου, στο πλαίσιο εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 106 Κ.Πολ.Δ. η επάρκεια ή ανεπάρκεια, ακρίβεια ή ανακρίβεια της ένδικης τεχνικής μελέτης της καθής η αίτηση στο σύνολό της, ούτε η από 5-7-2016 απόφαση της διοίκησης για τη δεύτερη επιστροφή του φακέλου από

το Υπουργείο κατά τη διάταξη του άρθρου 102 του Κανονισμού Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών (Κ.Μ.Λ.Ε.), ούτε η απόφαση της διοίκησης για την απόρριψη της αίτησης θεραπείας της καθής, που ως εκτελεστές διοικητικές πράξεις δεν μπορούν να ακυρωθούν από το Διαιτητικό Δικαστήριο, αλλά μόνον από το ΣτΕ, όπου εκκρεμούν και οι συναφείς αιτήσεις ακύρωσης της καθής (συνολικά πέντε), που έχουν προσδιορισθεί ήδη να εκδικασθούν την 21-3-2018 στο Ε' Τμήμα του ΣτΕ. Όμως το παρόν Διαιτητικό Δικαστήριο, σε συνδυασμό με την αντίστοιχη διαιτητική ρήτρα του άρθρου 7 της ένδικης Σύμβασης, έχει δικαιοδοσία (σε αναφορά και με τα τρία πιο πάνω συναφή αιτήματα της ένδικης αίτησης, που αφορούν στο σύνολό τους την αντισυμβατική εκ μέρους της καθής μη τεκμηρίωση της από 7-11-2014 ως παράρτημα 9 μελέτης της Outotec με τις απαιτούμενες ειδικές μελέτες εφαρμογής για όλη την καθετοποιημένη παραγωγική μεταλλουργική διαδικασία μέχρι του σταδίου της παραγωγής ως τελικού προϊόντος καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου, αφού στην ίδια προμελέτη της 7-11-2014 κατά τους ισχυρισμούς του Δημοσίου δεν περιλαμβάνονται τα αποδεικτικά εκείνα στοιχεία εφαρμογής της ολοκληρωμένης μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας και για τις 9 συνολικά μοναδιαίες διεργασίες), να ελέγξει (το Διαιτητικό Δικαστήριο) εάν η ίδια αυτή τεχνική μελέτη της 7-11-2014 κατά το αιτούν αποτελεί ενέργεια δηλωτική, μονομερούς αυθαίρετης τροποποίησης του επενδυτικού σχεδίου της καθής η αίτηση εταιρείας κατά σαφή παράβαση της διάταξης του άρθρου 6 της Σύμβασης, αλλά και διατάραξη του σκοπού και του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση τελικά κατά αντικειμενική κρίση του αντικειμένου της, που στο σύνολό τους δεν αφορούν μεμονωμένα πραγματικό γεγονός.

9. Η καθής η αίτηση ισχυρίζεται με τα έγγραφα υπομνήματά της ότι δεν υφίσταται έννομο συμφέρον του Ελληνικού Δημοσίου ως αιτούντος διότι τα αιτήματα της υπό κρίση αίτησης ως αφορώντα στο σύνολό τους πραγματικά μόνο περιστατικά, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτα, μη δυνάμενα να αποτελέσουν περιεχόμενο αναγνωριστικής διαιτητικής αγωγής.

10. Εξάλλου, το αιτούν Ελληνικό Δημόσιο ισχυρίζεται ότι η ίδια επικαλούμενη αντισυμβατική συμπεριφορά της καθής, συνδυαζόμενη με την διαχρονικά διατήρηση στον Καναδά της ιστοσελίδας της δικαιοπαρόχου της μητρικής εταιρείας της καθής για ενημέρωση του ενδιαφερόμενου επενδυτικού κοινού της, ώστε το τελικό προς παραγωγή και πώληση προϊόν να είναι χρυσοφόρο συμπύκνωμα χρυσού προερχόμενο από μάτα, στηρίζει αντικειμενικά και πρόσφορα την αβεβαιότητα στο πρόσωπο του αιτούντος Ελληνικού Δημοσίου ως προς την μη τήρηση της συμβατικής υποχρέωσης

της καθής για την υλοποίηση της συμφωνημένης επένδυσης, η οποία θα περιλαμβάνει κατασκευή εργοστασίου μεταλλουργίας για εγχώρια παραγωγή καθαρών μετάλλων, και δικαιολογεί εύλογα την άσκηση της ένδικης αναγνωριστικής αίτησης για την άρση της οποιασδήποτε αβεβαιότητας μέσω της έκδοσης σχετικής απόφασης, με τη συνδρομή και των λοιπών επί της ουσίας προϋποθέσεων.

11. Τέλος, κατά ρητή δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων του Ελληνικού Δημοσίου, όπως διευκρινίζεται και στη σελίδα 45 του από 22-1-2018 κύριου υπομνήματός τους: «το κρίσιμο ζήτημα, το οποίο έχει αχθεί προς κρίση ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου δεν αφορά την εφαρμοσιμότητα της μεταλλουργικής μεθόδου επεξεργασίας, ούτε την εφαρμοσιμότητα της μεθόδου ακαριαίας τήξης, αλλά το εάν στο επενδυτικό σχέδιο της καθής περιλαμβάνεται τελικά ή όχι η δημιουργία μονάδας μεταλλουργίας για την επεξεργασία των κοιτασμάτων της Κασσάνδρας με στόχο την παραγωγή καθαρών μετάλλων. Το ότι δε η μεταλλουργική επεξεργασία είναι κατά την καθής πλήρως εφαρμόσιμη μέχρι το στάδιο εφαρμογής καθαρών μετάλλων, δεν αποτελεί άνευ ετέρου επαρκή συνθήκη και πλήρη απόδειξη ότι η καθής πράγματι θα κατασκευάσει και θα λειτουργήσει τέτοια μονάδα μεταλλουργίας, την στιγμή μάλιστα που εγγράφως και σε ανύποπτο χρόνο έχει δηλώσει ανεπιφύλακτα το αντίθετο, χωρίς έκτοτε να μεσολαβήσει διαχρονικά οποιαδήποτε αντίθετη ανακλητική δήλωση.

12. Η καθής η αίτηση με το από 18-12-2017 έγγραφο υπόμνημά της αρνείται ότι η υποβληθείσα τεχνική μελέτη υπολείπεται ως προς το περιεχόμενό της του νομοθετικά επιβαλλομένου μέτρου, περαιτέρω δε επικουρικά (για την περίπτωση που κριθεί ότι υπέχει υποχρέωση υποβολής στο παρόν στάδιο αδειοδότησης του έργου μελέτης λεπτομερούς σχεδιασμού), προβάλλει την άσκηση της αξιώσεώς της να αρνηθεί την προεκπλήρωση της οικονομικά βαρύτερης παρεπόμενης υποχρέωσής της, έως το αιτούν εγκρίνει στο σύνολό τους τις ήδη υποβληθείσες από αυτήν τεχνικές μελέτες και προσαρτήματα (συνολικά πέντε), δηλαδή έως ότου το αιτούν χορηγήσει τις λοιπές εγκρίσεις, άδειες και λοιπές διοικητικές πράξεις, που τελούν σε εκκρεμότητα ενώπιον του ΣτΕ κατά τα προαναφερθέντα για τη δικάσιμο της 21-3-2018, κατά διάψευση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της (ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 374 παρ. 1, 377 ΑΚ στο πλαίσιο εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 288 ΑΚ).

13. Επίσης η καθής η αίτηση με το από 18-12-2017 υπόμνημά της ισχυρίζεται με ανάλογη εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 686 εδ. α' του ΑΚ

ότι το αιτούν όχι μόνον δεν επικαλείται καμία σοβαρή και οριστική δήλωση της ότι δεν προτίθεται να κατασκευάσει το οφειλόμενο εργοστάσιο, ώστε να παράγει τα κατά τη σύμβαση τελικά καθαρά προϊόντα, αλλά ούτε και αποδεικνύει την αντίστοιχη πρόθεσή της με βεβαιότητα, όπως την επικαλείται.

14. Λαμβάνοντας υπόψη τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς καθώς και όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλούνται οι διάδικοι, καθώς και τις διατάξεις και συμβατικές προβλέψεις που παρατίθενται ανωτέρω στις παραγράφους 1 και 2, ο Διαιτητής Γεώργιος Χρυσικός, σε σχέση με τη διατυπωθείσα άποψή του για την παραδοχή των Α και Γ αιτημάτων της κρινομένης αιτήσεως, επίσης δε και για την παραδοχή και του Β συναφούς αιτήματος, κρίνει ως εξής:

Επί του παραδεκτού.

Παραδεκτώς προβάλλονται συναφώς και εκ παραλλήλου και τα 3 πιο πάνω ένδικα αναγνωριστικά αιτήματα διότι αφορούν στην αναγνώριση της ύπαρξης ή ανυπαρξίας μιας έννομης σχέσης, ήτοι πλέγματος δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, υπό την έννοια της διάγνωσης αντίστοιχων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων τελούντων σε αλληλοεξάρτηση, σχετικά με την αντισυμβατική εκ μέρους της καθής μη τεκμηρίωση της επικαιροποιημένης προμελέτης από 7-11-2014, όσο αυτή στηρίζει ως προσάρτημα 9 την από 22-12-2014 μελέτη, με τις απαιτούμενες ειδικές μελέτες εφαρμογής για όλη την καθετοποιημένη παραγωγική μεταλλουργική διαδικασία, μέχρι του σταδίου της παραγωγής ως τελικού προϊόντος καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου, αφού στην ίδια μελέτη στις 7-11-2014 (κατά τους ισχυρισμούς του αιτούντος Ελληνικού Δημοσίου), δεν περιλαμβάνονται τα αποδεικτικά εκείνα στοιχεία εφαρμογής της ολοκληρωμένης μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας και για τις εννέα συνολικά μοναδιαίες διεργασίες, ώστε τελικά η ίδια τεχνική μελέτη αποτελεί μονομερή τροποποίηση αυθαίρετη του επενδυτικού σχεδίου της καθής κατά σαφή παράβαση της διάταξης του άρθρου 3 της σύμβασης και διατάραξη του σκοπού και του δικαιοπρακτικού της θεμελίου και ματαίωση του αντικειμένου της. Θα πρέπει συνεπώς οι σχετικές ενστάσεις της καθής περί απαραδέκτου των αναγνωριστικών αιτημάτων και έλλειψης αμέσου εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο του αιτούντος, να απορριφθούν.

Ομοίως θα πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτη η ένσταση της καθής προεκπλήρωσης εκ μέρους του αιτούντος Ελληνικού Δημοσίου όλων των εκκρεμουσών υποχρεώσεών του, που έχουν σχέση με την καθυστερούμενη έγκριση των τεχνικών μελετών, που έχουν υποβληθεί από αυτήν, αφού η άσκηση της συγκεκριμένης ένστασης έστω και επικουρικά όπως ασκείται, ως αμυντικό μέσο, προϋποθέτει αναγκαίως ότι η υπόχρεη καθής

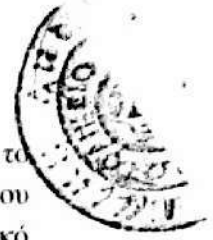

προσκαλείται σε προεκπλήρωση στο πλαίσιο άσκησης καταψηφιστικής αγωγής, οπότε θα είχε και νόημα η πρόταση της ένστασης, και όχι στο πλαίσιο της παρούσας διένεξης που έχει εν προκειμένω σαν αντικείμενο αναγνωριστική αγωγή (βλ. Μιχ. Σταθόπουλο: Γενικό Ενοχικό Δίκαιο παρ. 17 σελ. 375-377 και Γεωργιάδη-Σταθόπουλο: Αστικός Κώδικας Γενικό Ενοχικό άρθρα 374-378 σελ. 377). Ανεξάρτητα όμως από αυτά, η ίδια ένσταση, καίτοι θα μπορούσε δικονομικά αυτοτελώς, να χαρακτηριστεί ως ανταγωνικά ασκούμενη αξίωση (βλ. σχετικά Ερμ. ΑΚ Μιχαηλίδης Νουάρος άρθρο 374 σελ. 438), είναι επίσης απορριπτέα ως απαράδεκτη, μετά την από 14-12-2017 έγγραφη δήλωση της καθής προς το Διαιτητικό Δικαστήριο, ότι δεν θα ασκήσει στο πλαίσιο της παρούσας διαιτητικής διαδικασίας ανταγωνικές αξιώσεις.

15. Επί της ουσίας.

Λαμβάνοντας υπόψη την κυρωθείσα με το άρθρο 52 του ν. 3220/2004 η υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης, όπου αποτυπώνονται σαφώς οι σκοποί και το αντικείμενό της, περιγράφονται με λεπτομέρεια τα επί μέρους στοιχεία ενεργητικού της προκατόχου εταιρείας «TVX HELLAS A.E.» που μεταβιβάστηκαν στην καθής και θέτει τις υποχρεώσεις των Συμβαλλομένων Μερών (Ελληνικό Δημόσιο και Ελληνικός Χρυσός), και σειρά άλλων συμβατικών εγγράφων, που ακολουθούν σε επόμενη παράγραφο, όπως είναι κατά κύριο λόγο: α) το επενδυτικό σχέδιο που υπέβαλε η καθής, β) η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) του έργου, γ) η κοινή υπουργική απόφαση έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων (ΑΕΠΟ), του έργου και δ) οι αποφάσεις έγκρισης των τεχνικών μελετών του έργου και των προσαρτημάτων τους, κρίνει ότι δικαιοπρακτικό θεμέλιο με την έννοια του *condicio sine qua non*, αντικείμενο και κύριος σκοπός της υπό κρίση ένδικης Σύμβασης Μεταβίβασης αποτελεί η ανάπτυξη – εκμετάλλευση των Μεταλλείων Κασσάνδρας και η αξιοποίηση του εθνικού ορυκτού πλούτου μέσω καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας, συγκεκριμένα δε μέσω εγχώριας παραγωγής από εργοστάσιο Μεταλλουργίας καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου. Όπως δε προαναφέρθηκε ανωτέρω στην παράγραφο 5 της παρούσας δικαιοπρακτικό θεμέλιο, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 361 επ. ΑΚ, νοείται το εννοιολογικό-αξιολογικό βάθος πάνω στο οποίο κατά την βούληση των συμβαλλομένων διαδίκων μερών στηρίχτηκε και οικοδομήθηκε η καταρτισθείσα ένδικη συμβατική έννομη σχέση μεταξύ τους. Ειδικότερα με βάση τα πιο πάνω στοιχεία:

16. Διατάξεις της Σύμβασης Μεταλλουργίας.

Στοχος της ενόικης σύμβασης είναι η υλοποίηση ενός έργου το οποίο θα πρέπει να παρουσιάζει θετικό ισοζύγιο μεταξύ του προσδοκώμενου οφέλους στην εθνική οικονομία και της πιθανής βλάβης στο φυσικό περιβάλλον και να είναι σύμφωνο με τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης.

Η έρευνα των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τα στερεά και αέρια απόβλητα ανατέθηκε διαχρονικά στα εργαστήρια των δύο μεγαλύτερων Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, και συγκεκριμένα στο εργαστήριο Μεταλλουργίας του Ε.Μ.Π. και στο εργαστήριο Αναλυτικής Χημείας του Α.Π.Θ. ενώ με τις υπ' αριθ. 1492/2013 και 549 και 551/2015 αποφάσεις του ΣτΕ ο έλεγχος των περιβαλλοντικών όρων και επιπτώσεων κρίθηκε απόλυτα ικανοποιητικός, κατά την απόρριψη αιτήσεων ακυρώσεως κατά της Α.Ε.Π.Ο. τοπικών παραγόντων της Χαλκιδικής.

Για την επίτευξη του προαναφερθέντος σκοπού της αξιοποίησης δηλαδή του εθνικού ορυκτού πλούτου της Χαλκιδικής, προβλέφθηκε η κατασκευή στη θέση Μαντέμ Λάκκος πλήρους εργοστασίου Μεταλλουργίας, το οποίο θα τροφοδοτείται με μεταλλεύματα από τα μεταλλεία Ολυμπιάδας και Σκουριών αντίστοιχα (κατόπιν επεξεργασίας εμπλουτισμού) και θα παράγει ως τελικό προϊόν καθαρά μέταλλα σε ράβδους χρυσού, χαλκού και αργύρου. Η δε παραγωγή από τα μεταλλεύματα των Μεταλλίων Ολυμπιάδας και Σκουριών συνέχεται άρρηκτα με την τροφοδοσία του ανωτέρω εργοστασίου μεταλλουργίας και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Σύμβαση Μεταβίβασης δεν κάνει οποιαδήποτε αναφορά σε τελική παραγωγή συμπτυκνωμάτων, αλλά σε «δραστηριότητες εμπλουτισμού και μεταλλουργικής επεξεργασίας των μεταλλευμάτων προς εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και των μεταλλικών αξιών» (αρθ. 1) και σε επενδυτικό σχέδιο για την ανάπτυξη των Μεταλλίων Κασσάνδρας και την κατασκευή-λειτουργία Εργοστασίου Μεταλλουργίας χρυσού (άρθρο 3.2), όχι δε μόνο την τελική παραγωγή οποιουδήποτε συμπτυκνώματος (μάτα).

17. Επενδυτικό Σχέδιο και Διοικητική Διαδικασία αδειοδότησης.

Το άρθρο 3 της υπό κρίση Σύμβασης Μεταβίβασης υπό τον τίτλο «Υποχρεώσεις Αγοράστριας και Ελληνικού Δημοσίου» αναφέρει υπό 3.2 ότι: «3.2. Παράλληλα με τις ανωτέρω υποχρεώσεις, η Αγοράστρια αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκπονήσει πλήρες και άρτιο επενδυτικό σχέδιο το αργότερο εντός είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου που κυρώνει την παρούσα σύμβαση για την ανάπτυξη των Μεταλλίων Κασσάνδρας καθώς και την κατασκευή – λειτουργία Εργοστασίου Μεταλλουργίας Χρυσού, συνοδευόμενο από όλες τις προβλεπόμενες από την κείμενη νομοθεσία μελέτες

που είναι αναγκαίες για την έκδοση όλων των σχετικών αδειών και εγκρίσεων».

Όπως προκύπτει από το κείμενο του ως άνω όρου, το επενδυτικό σχέδιο της καθής έπρεπε να υποβληθεί εντός ορισμένης προθεσμίας, έπρεπε να είναι «πλήρες και άρτιο», έπρεπε να αφορά στην «κατασκευή-λειτουργία Εργοστασίου Μεταλλουργίας Χρυσού» και έπρεπε τέλος να συνοδεύεται από όλες τις μελέτες που κατά την κείμενη νομοθεσία είναι αναγκαίες προκειμένου να εκδοθούν οι προβλεπόμενες άδειες και εγκρίσεις, συγκεκριμένα δε δύο κατηγοριών: (i) περιβαλλοντικές άδειες και (ii) τεχνικές εγκρίσεις για το αντικείμενο του έργου.

Το άρθρο 3 της Σύμβασης Μεταβίβασης έχει στο σύνολό του ως εξής:

«3.1. Παράλληλα με την εκπόνηση του επενδυτικού σχεδίου σύμφωνα με την παράγραφο 3.2 του παρόντος, η Αγοράστρια υποχρεούται να προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες και ιδίως:

α) να εκτελεί το σύνολο των απαιτούμενων εργασιών και διαδικασιών για την προστασία του περιβάλλοντος και τη συντήρηση των υπογείων έργων, λιμνών, τελμάτων και φραγμάτων των Μεταλλείων Κασσάνδρας σύμφωνα με τις υπ' αριθμ. Πρωτ. Δ8-Φ7.49.13/ οικ.53/ 7.01.2003, Δ8-Γ/ Φ.12.7/ 1059/ ΓΔΦΠ265/ 29.01.2003, Δ8-Φ.7.49.13 /οικ. 11177/ 3327/ 27.6.2003 εντολές του Υπουργού Ανάπτυξης και 2111/ 30.10.2003 της ΕΜΒΕ ή τις τυχόν τροποποιήσεις τους, οι οποίες προσαρτώνται ως παράρτημα στην παρούσα μέχρι την παρέλευση των κατά την παρ. 3.3 της παρούσας προθεσμίας για την έκδοση των απαιτούμενων αδειών και εγκρίσεων.

β) να κάνει έναρξη όλων των προπαρασκευαστικών ενεργειών σε επί μέρους Μεταλλεία ή τμήματά τους για τα οποία δεν έχουν ακυρωθεί ή με δικαστική απόφαση ανασταλεί οι άδειες λειτουργίας τους και οι σχετικές εγκρίσεις, ώστε να καταστεί δυνατή, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος που πάντως δεν θα υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες, η έναρξη της παραγωγικής τους δραστηριότητας. Στο πλαίσιο της σταδιακής αυτής επαναλειτουργίας των Μεταλλείων Κασσάνδρας προσλαμβάνει το αναγκαίο κάθε φορά προσωπικό μεταξύ του οποίου και πρώην απασχολούμενους στα Μεταλλεία Κασσάνδρας. Επίσης η Αγοράστρια δικαιούται να προβαίνει στις κατά νόμο προβλεπόμενες ενέργειες, για την έκδοση νέων αδειών και εγκρίσεων για τα εν λόγω Μεταλλεία, συντάσσοντας και υποβάλλοντας με δική της ευθύνη τις αναγκαίες για το σκοπό αυτό μελέτες, εάν εκτιμά ότι αυτό είναι αναγκαίο. Επίσης δικαιούται να διενεργεί χωρίς νέες άδειες γεωτεχνικές και μεταλλευτικές

ερευνες εντός των ορίων των μεταβιβαζομένων παραχωρήσεων και μισθώσεων μεταλλείων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Μεταλλευτικού Κώδικα και του Κ.Μ.Α.Ε. (Κανονισμός Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών).

3.2. Παράλληλα με τις ανωτέρω υποχρεώσεις, η Αγοράστρια αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκπονήσει πλήρες και άρτιο επενδυτικό σχέδιο το αργότερο εντός είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου που κυρώνει την παρούσα σύμβαση για την ανάπτυξη των Μεταλλείων Κασσάνδρας καθώς και την κατασκευή – λειτουργία Εργοστασίου Μεταλλουργίας Χρυσού, συνοδευόμενο από όλες τις προβλεπόμενες από την κείμενη νομοθεσία μελέτες που είναι αναγκαίες για την έκδοση όλων των σχετικών αδειών και εγκρίσεων.

3.3. Το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξετάσει το υποβληθέν κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο επενδυτικό σχέδιο εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών και να εκδώσει όλες τις απαιτούμενες άδειες και εγκρίσεις το αργότερο εντός προθεσμίας δέκα (10) μηνών.

3.4. Το επενδυτικό σχέδιο, όπως θα εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές, θεωρείται παράρτημα της παρούσας και αναπόσπαστο μέρος της και θα δεσμεύει τα μέρη σύμφωνα με τους όρους της έγκρισης και της υπαγωγής στις διατάξεις του Ν. 2601/1998, όπως θα ισχύει.

3.5. Η Αγοράστρια υποχρεούται να πραγματοποιήσει το εγκριθέν επενδυτικό σχέδιο με έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας του το αργότερο εντός των προθεσμιών που θα καθορισθούν από τις διοικητικές άδειες και εγκρίσεις που θα λάβει».

Από τη συνολική θεώρηση του βασικού άρθρου 3 της Σύμβασης Μεταβίβασης προκύπτει ότι με το άρθρο αυτό τέθηκε ειδική συμβατική υποχρέωση στην καθής περί υποβολής επενδυτικού σχεδίου με συγκεκριμένα στοιχεία και με τελικό σκοπό και αντικείμενο τη συνδυασμένη εκμετάλλευση των Μεταλλείων Κασσάνδρας (Σκουριών, Ολυμπιάδας & Μαύρων Πετρών) και την εγχώρια παραγωγή καθαρού χρυσού μέσω καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας και συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, μέσω κατασκευής και λειτουργίας ολοκληρωμένου εργοστασίου μεταλλουργίας χρυσού. Η καθής όφειλε να υποβάλει το εν λόγω επενδυτικό σχέδιο εντός είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου που κύρωσε τη Σύμβαση Μεταβίβασης (ν. 3220/2004) και το αιτούν όφειλε εντός διμήνου από την υποβολή του να το εξετάσει.

Η εξέταση του αρχικού επενδυτικού σχεδίου από το αιτούν Ελληνικό Δημόσιο και η κατ'αρχήν θετική αξιολόγησή του, προκειμένου να

διερευνηθεί εάν το επενδυτικό σχέδιο είναι κατ'αρχήν συμφέρον για την εθνική οικονομία και σύμφωνο προς τις εθνικές επιδιώξεις του Ελληνικού Δημοσίου ως προς την αξιοποίηση του εθνικού ορυκτού πλούτου, τίθεται από τη Σύμβαση Μεταβίβασης ως προϋπόθεση έναρξης της προβλεπόμενης από την κείμενη νομοθεσία διοικητικής διαδικασίας αδειοδότησης (περιβαλλοντικές άδειες και τεχνικές εγκρίσεις) του σχεδίου. Το δε άρθρο 3 της Σύμβασης Μεταβίβασης εξειδικεύτηκε περαιτέρω στο πλαίσιο της εν λόγω διοικητικής διαδικασίας αδειοδότησης ως ακολούθως:

Το έργο, στο οποίο αφορά το επενδυτικό σχέδιο της καθής και η παρούσα διαφορά, συνίσταται στα εξής πέντε (5) υποέργα:

(i) Υποέργο Ολυμπιάδας: Ανάπτυξη υφισταμένου μεταλλείου χρυσοφόρου κοιτάσματος με υπόγεια εκμετάλλευση, επαναλειτουργία του υφισταμένου εργοστασίου εμπλουτισμού για περιορισμένο χρονικό διάστημα, κατασκευή σήραγγας προσπέλασης που θα συνδέει το υπόγειο μεταλλείο με τις εγκαταστάσεις του Μαντέμ Λάκκου, κατά προτεραιότητα αποκατάσταση χώρου απόθεσης παλαιών τελμάτων και λοιπά συνοδευτικά έργα.

(ii) Υποέργο Σκουριών: Εκμετάλλευση νέου χρυσοφόρου-χαλκούχου κοιτάσματος με συνδυασμό επιφανειακής και υπόγειας εκμετάλλευσης, κατασκευή εργοστασίου εμπλουτισμού, δημιουργία χώρων απόθεσης αδρανών εξορυκτικών αποβλήτων και λοιπά συνοδευτικά έργα.

(iii) Υποέργο Μαύρων Πετρών - Μαντέμ Λάκκου: Ανάπτυξη υφισταμένου μεταλλείου με υπόγεια εκμετάλλευση, υφιστάμενο εργοστάσιο εμπλουτισμού που θα λειτουργήσει για περιορισμένο χρονικό διάστημα, νέο εργοστάσιο εμπλουτισμού, εγκατάσταση απόθεσης στερεών αποβλήτων στον χείμαρρο Κοκκινόλακκα και λοιπά συνοδευτικά έργα.

(iv) Υποέργο Μεταλλουργίας Μαντέμ Λάκκου: Κατασκευή εργοστασίου μεταλλουργίας για την παραγωγή χρυσού, χαλκού και αργύρου.

(v) Υποέργο επέκτασης λιμενικών εγκαταστάσεων Στρατωνίου.

Η καθής υπέβαλε εντός της συμβατικής προθεσμίας των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών στις 27-1-2006 το αρχικό επενδυτικό σχέδιο συνοδευόμενο από βασικές μελέτες, σχέδιο το οποίο εξετάστηκε από τη Διοίκηση εντός της συμβατικής προθεσμίας των δύο (2) μηνών και αξιολογήθηκε κατ'αρχήν θετικά με συγκεκριμένες επισημάνσεις ως προς απαιτούμενες συμπληρώσεις. Κατόπιν συμμόρφωσης της καθής με τις εν λόγω επισημάνσεις της Διοίκησης, ενεργοποιήθηκε ο σχετικός συμβατικός όρος περί έναρξης της διοικητικής διαδικασίας αδειοδότησης του έργου (περιβαλλοντικές άδειες και τεχνικές εγκρίσεις). Στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας αδειοδότησης εκδόθηκαν αφενός η υπ'αρ. 201745/26.7.2011

κοινή υπουργική απόφαση έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων (ΑΕΠΟ) του έργου και αφετέρου οι υπ'αρ. Δ8-Α/Φ.7.49.13/2809/349/10.2.2012 και Δ8-Α/Φ.7.49.13/30258ΠΕ/5159ΠΕ/10.2.2012 αποφάσεις έγκρισης τεχνικών μελετών των υποέργων «Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Ολυμπιάδας» και «Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Σκουριών» του έργου «Μεταλλευτικές – Μεταλλουργικές Εγκαταστάσεις Μεταλλείων Κασσάνδρας» της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του (τότε) Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Υ.Π.Ε.Κ.Α., ήδη Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας). Με τις εν λόγω αποφάσεις έγκρισης των τεχνικών μελετών (ομπρέλες κατά την ισχύουσα τεχνική ορολογία) τέθηκε στην καθής η υποχρέωση να υποβάλει, εντός τριών (3) ετών το αργότερο, συγκεκριμένα ολοκληρωμένα προσαρτήματα των εν λόγω τεχνικών μελετών, μεταξύ των οποίων και το προσάρτημα «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θειϊκού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» (εργοστάσιο μεταλλουργίας).

18. Προβλέψεις επενδυτικού σχεδίου της καθής.

Η ενότητα 3.3.4 («ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑ») της σελ. 3-22 του επενδυτικού σχεδίου της καθής ρητώς αναφέρει ως στόχο του εργοστασίου μεταλλουργίας στη θέση Μαντέμ Λάκκος την «καθετοποιημένη διαδικασία εξαγωγής χρυσού και αργύρου από το συμπύκνωμα πυριτών Ολυμπιάδας με παράλληλη σταθεροποίηση του περιεχομένου στο συμπύκνωμα αρσενικού στη σταθερή και περιβαλλοντικά αποδεκτή μορφή του σκοροδίτη».

Στο Σχήμα 3.3-1 της σελίδας 3-23 του επενδυτικού σχεδίου παρουσιάζεται διάγραμμα ροής της μεταλλουργίας με τελικό στάδιο την παραγωγή ράβδων χρυσού από «Μονάδα Πολυτίμων Μετάλλων».

Στη σελίδα 3-24 του επενδυτικού σχεδίου αναφέρεται ότι: «Η παραγόμενη μάτα περιοδικά απομακρύνεται από τον κλίβανο ακαριαίας τήξης μέσω των αντίστοιχων οπών και ακολούθως, μέσω υδρόψυκτων καναλιών, οδηγείται στην μονάδα κοκκοποίησης. Η κοκκοποιημένη μάτα, στην οποία περιέχεται πάνω από το 90% του περιεχομένου στην τροφοδοσία χρυσού, οδηγείται στα επόμενα στάδια κατεργασίας για την ανάκτηση των περιεχομένων πολύτιμων μετάλλων».

19. Προβλέψεις της από 2010 Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ).

Στην ενότητα 3.6 υπό τον τίτλο «Νέο εργοστάσιο μεταλλουργίας Μαντέμ Λάκκου» (σελ. 3.30 επ.) της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) του έργου αναφέρονται τα εξής: «Τα διαπιστωμένα κοιτάσματα στα Μεταλλεία Κασσάνδρας αποδίδουν συμπυκνώματα Pb, Zn, Cu και

Αρσеноπουρίτη με σημαντικές περιεκτικότητες Au και Ag. Η εμπορική αξιολόγηση της πώλησης των συμπυκνωμάτων αυτών δείχνει εμφανώς μία πολύ μεγάλη προστιθέμενη αξία από την περαιτέρω καθετοποίηση μέσω μεταλλουργικής διαδικασίας, πέραν βεβαίως της στρατηγικής παραγωγής καθαρών μετάλλων που αποτελεί εθνική επιδίωξη.

Και μόνο για τους λόγους αυτούς επιβάλλεται η ίδρυση Μεταλλουργίας η οποία σε γενική θεώρηση πρέπει:

- να αποδίδει την παραπάνω προστιθέμενη αξία σε εθνικούς πόρους αξιοποιώντας τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, και
- να μπορεί να αξιοποιεί όσο το δυνατόν μεγαλύτερο φάσμα, τόσο των παραγόμενων από την υφιστάμενη μεταλλευτική δραστηριότητα προϊόντων, όσο και των αναμενόμενων πρόσθετων πόρων στην περιοχή όπως θα διαμορφώνεται από την προβλεπόμενη έρευνα αλλά και ειδικότερα:
  - να είναι ενταγμένη λειτουργικά στο μεταλλευτικό σχεδιασμό που αναφέρθηκε, ο οποίος προφανώς είναι τοπικά προσδιορισμένος
  - να μπορεί να αξιοποιήσει άμεσα ή με επεκτάσεις όσο το δυνατόν περισσότερα συμπυκνώματα μετάλλων [...].

Πρόκειται για μία καθετοποιημένη διαδικασία εξαγωγής χαλκού, χρυσού και αργύρου από τον συνδυασμό των συμπυκνωμάτων πυριτών Ολυμπιάδας και χαλκού – χρυσού Σκουριών».

Μάλιστα, στα σχεδιαγράμματα των σελίδων 3-31 και 3-33 της ΜΠΕ, όπου αποτυπώνεται η παραγωγική διαδικασία μεταλλουργίας, παρουσιάζονται ως τελικά προϊόντα της εγχώριας μεταλλουργίας (δηλαδή της Μεταλλουργικής Μονάδας στη θέση Μαντέμ Λάκκος) ράβδοι Au (χρυσού) και Ag (αργύρου) και πλάκες Cu (χαλκού).

20. Διατάξεις της Κ.Υ.Α. Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ)

Στην υπ'αρ. 201745/26.7.2011 κοινή υπουργική απόφαση έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων (Α.Ε.Π.Ο.) του έργου υπογραμμίζεται ότι: «Η επένδυση της Ελληνικός Χρυσός Α.Ε. έχει ως στόχο την παραγωγή συμπυκνωμάτων μολύβδου, ψευδαργύρου, πυριτών και χαλκού/χρυσού, ταυτόχρονα με την παραγωγή μεταλλικού χρυσού, χαλκού και αργύρου, μέσα από καθετοποιημένη διαδικασία εξαγωγής των μετάλλων» (σελ. 19). Στο σημείο 6 της ίδιας σελίδας της ΑΕΠΟ αναφέρεται επίσης ότι: « Τα απαραίτητα συμπυκνώματα χαλκού/χρυσού και χρυσοφόρων πυριτών για την παραγωγή χρυσού, χαλκού και αργύρου τροφοδοτούνται στη μονάδα Ακαριαίας Τήξης στο νέο εργοστάσιο μεταλλουργίας που θα βρίσκεται στην περιοχή Μαντέμ Λάκκου».

Ακόμη στην Α.Ε.Π.Ο. αναφέρεται ότι: «Το εργοστάσιο μεταλλουργίας τροφοδοτείται με συμπυκνώματα από τα μεταλλεία Ολυμπιάδας και Σκουριών και παράγει καθαρό χρυσό, χαλκό και άργυρο, τα οποία [καθαρός χρυσός, χαλκός και άργυρος] διοχετεύονται στην αγορά» (σελ. 20, σημείο 4).

Επίσης στην Α.Ε.Π.Ο. αναφέρεται ότι: «Το εργοστάσιο μεταλλουργικής κατεργασίας θα χρησιμοποιεί τη μέθοδο της ακαριαίας τήξης (flash smelting) για την παραγωγή χρυσού, αργύρου και χαλκού από συμπυκνώματα πυριτών και χαλκού – χρυσού» (σελ. 26 και 67).

21. Διατάξεις των αποφάσεων έγκρισης τεχνικών μελετών (που υποβλήθηκαν αρχικά τον Αύγουστο 2011 και στη συνέχεια συμπληρωμένες το Δεκέμβριο 2011).

Στην ενότητα 6 («Μεταλλουργία») σημείο δ΄ της υπ'αρ. Δ8-Α/Φ.7.49.13/2809/349/20.2.2012 απόφασης έγκρισης τεχνικής μελέτης του υποέργου Σκουριών της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής αναφέρεται ότι: «Η γενική κατεύθυνση [στην εκπόνηση των ειδικών τεχνικών μελετών] να είναι η αντιμετώπιση των ζητημάτων: δ΄ της εύρυθμης λειτουργίας της ακολουθούσας την τήξη (downstream) παραγωγικής διαδικασίας, με πρώτο κριτήριο τη δυνατότητα παραγωγής τελικών προϊόντων και ακολούθως την ποιότητα και εμπορευσιμότητα των προϊόντων αυτών».

Ομοίως στην ενότητα 9 («Μεταλλουργία») σημείο β.4΄ της υπ'αρ. Δ8-Α/Φ.7.49.13/30258ΠΕ/5159ΠΕ/10.2.2012 απόφασης έγκρισης τεχνικής μελέτης του υποέργου Ολυμπιάδας της ίδιας ως άνω Διεύθυνσης αναφέρεται ότι: «Η γενική κατεύθυνση [στην εκπόνηση των ειδικών τεχνικών μελετών] να είναι η αντιμετώπιση των ζητημάτων: β.4. της εύρυθμης λειτουργίας της ακολουθούσας την τήξη (downstream) παραγωγικής διαδικασίας, με κριτήρια τη δυνατότητα παραγωγής τελικών προϊόντων, και ακολούθως την ποιότητα και εμπορευσιμότητα των προϊόντων αυτών».

22. Όπως προεκτέθηκε, με τις οικείες από 10.2.2012 δύο αποφάσεις έγκρισης τεχνικών μελετών των υποέργων «Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Ολυμπιάδας» και «Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Σκουριών» του έργου «Μεταλλευτικές-Μεταλλουργικές Εγκαταστάσεις Μεταλλείων Κασσάνδρας» της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του Υ.Π.Ε.Κ.Α. τέθηκε στην καθής η υποχρέωση να υποβάλει, εντός τριών (3) ετών το αργότερο, ολοκληρωμένα προσαρτήματα των εν λόγω τεχνικών μελετών, μεταξύ των οποίων και το προσάρτημα «Τεχνική Μελέτη της

Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θειϊκού Οξέως Μαντέμ Λάκκου» (εργοστάσιο μεταλλουργίας).

Σύμφωνα δηλαδή με τις πιο πάνω δύο (2) εγκριτικές αποφάσεις του 2012 η εν λόγω αναγκαία τεχνική μελέτη θα έπρεπε να τεκμηριώνει με τις απαιτούμενες ειδικές επικαιροποιημένες μελέτες αναλυτικής τεχνικής εφαρμογής (engineering) όλη την καθετοποιημένη παραγωγική διαδικασία από τις ακολουθούσες την τήξη επόμενες μοναδιαίες διαδικασίες (downstream) μέχρι του σταδίου της παραγωγής ως τελικού προϊόντος της μεταλλουργικής διαδικασίας καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου, δεδομένου ότι η έγκριση της τεχνικής αυτής μελέτης από τη διοίκηση συνολικά με τα προσαρτήματά της θα επέιχε θέση οριστικής έγκρισης του επενδυτικού σχεδίου της καθής, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 της Σύμβασης Μεταβίβασης.

23. Ωστόσο η τεχνική μελέτη του εργοστασίου Μεταλλουργίας, όσο στηρίζεται αυτοτελώς στο από 7-11-2014 επικαιροποιημένο παράρτημα με αριθμό 9 της Φινλανδικής εταιρείας με την επωνυμία Outotec, που συνοδεύει την ίδια μελέτη, δεν περιέχει, κατά τις προαναφερθείσες ρητές προβλέψεις των οικείων από 10-2-2012 δύο εγκριτικών αποφάσεων των υπό έργων Ολυμπιάδος και Σκουριών, τα αποδεικτικά στοιχεία εφαρμογής επί ολοκληρωμένης μεθόδου μεταλλουργικής επεξεργασίας επί της οποίας ερείδεται ουσιαστικά η αδειοδότηση του έργου (τεχνική και περιβαλλοντική) η κατασκευή και η λειτουργία του εργοστασίου Μεταλλουργίας, καταδεικνύοντας ipso facto ενέργεια σοβαρή και δηλωτική σαφώς της προθέσεως της καθής να μην κατασκευάσει στην πληρότητά του το επίμαχο εργοστάσιο μεταλλουργίας για την παραγωγή, ως τελικών προϊόντων της καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας, χρυσού, αργύρου και χαλκού από συμπυκνώματα πυριτών και χαλκού-χρυσού, κατά παράβαση τόσο της εκ του άρθρου 3 της Σύμβασης Μεταβίβασης ρητής συμβατικής της υποχρεώσεως, όσο και των όρων της οικείας Α.Ε.Π.Ο. και των δύο παράλληλων αποφάσεων έγκρισης των τεχνικών μελετών του 2012 που προαναφέρθηκαν.

24. Ειδικότερα από την προαναφερθείσα ελεγχόμενη από 7-11-2014 επικαιροποιημένη προμελέτη της Outotec, προκύπτει ότι δεν υποβλήθηκαν τα τελικά στάδια της παραγωγής καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου στη διαδικασία της απόδειξης μέσω επικαιροποιημένων δοκιμών και δεν περιελήφθησαν στην ήδη επικαιροποιημένη προμελέτη και τα εννέα τελικά στάδια των μονοδιαίων διεργασιών. Ενόψει αυτών η καθετοποιημένη παραγωγική διαδικασία δεν αποτυπώνεται στο από 7-11-2014 επικαιροποιημένο παράρτημα της τεχνικής αυτής μελέτης στην αναγκαία

πληρότητά της, ήτοι μέχρι του σταδίου παραγωγής ως τελικού προϊόντος της μεταλλουργικής διαδικασίας καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου. Αντιθέτως δε στην ανωτέρω επικαιροποιημένη προμελέτη της 7-11-2014 ρητώς αναφέρεται ότι: «το υπόλειμμα εκχύλισης μάτας θα είναι το τελικό προϊόν της διαδικασίας». Από τις παραδοχές, το περιεχόμενο και τα συμπεράσματα της ίδιας ερευνώμενης από 7-11-2014 επικαιροποιημένης προμελέτης έχουν απαλειφθεί όλα τα στάδια της ακολουθούσας την τήξη (downstream) παραγωγικής διαδικασίας μετά την από την εκχύλιση της μάτας. Έχει μάλιστα τροποποιηθεί το εγκεκριμένο διάγραμμα ροής του επενδυτικού σχεδίου με την αφαίρεση των σταδίων που περιγράφουν την παραγωγή από το εργοστάσιο μεταλλουργικής μονάδας στη θέση Μαντέμ Λάκκος καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου.

25. Με το ως άνω περιεχόμενο η από 7-11-2014 επικαιροποιημένη προμελέτη της εταιρείας Outotec, όσο στηρίζει αυτοτελώς την από 22-12-2014 τεχνική μελέτη της καθής ως με αριθμό 9 προσάρτημά της, αποτελεί ipso facto ενέργεια αντισυμβατική και δηλωτική μονομερούς και ανεπίτρεπτης μεταβολής των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης, και συνιστά ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και προσπάθεια μεταίωσης του αντικειμένου και του σκοπού της.

26. Ειδικότερα, με βάση τους όρους Β6 και Β9 των προαναφερθεισών δύο παραλλήλων εγκριτικών αποφάσεων των Τεχνικών Μελετών και Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών του έτους 2012 αντίστοιχα, η καθής η αίτηση είχε σαφή και ρητή υποχρέωση, την οποία ουδέποτε βάσιμα αμφισβήτησε, κατά το ενδιαφέρον εν προκειμένω περιεχόμενό τους, αλλά ούτε και της ζήτησε ποτέ διευκρινίσεις ως προς το ίδιο περιεχόμενο, να προσκομίσει στις αρμόδιες υπηρεσίες του Ελληνικού Δημοσίου (προκειμένου να ολοκληρωθεί η τεχνική αδειοδότηση του έργου και να λάβει χώρα η τελική έγκριση του επενδυτικού της σχεδίου) τεχνική μελέτη επικαιροποιημένη αναλυτικής συνολικά τεχνικής εφαρμογής της Μεταλλουργικής Μονάδας, σε επίπεδο μελέτης εφαρμογής (engineering) κατά την έννοια των άρθρων 4 και 101 του Κ.Μ.Λ.Ε. και να τεκμηριώνει βάση επικαιροποιημένων δοκιμών και ειδικών μελετών ολόκληρη την καθετοποιημένη παραγωγική διαδικασία μέχρι την παραγωγή καθαρών μετάλλων και για τις εννέα συνολικά μοναδιαίες διεργασίες. Σε εκτέλεση της πιο πάνω υποχρέωσής της η καθής η αίτηση ανέθεσε εγγράφως στην ειδικευμένη προς τούτο Φινλανδική εταιρεία με την επωνυμία Outotec, σε συνέχεια προηγούμενης συνεργασίας τους, την εντολή να διεξαχθούν οι

επικαιροποιημένες δοκιμές για την σύνταξη επικαιροποιημένης μελέτης, με στόχο της συγκεκριμένης διεργασίας και του project, όχι όμως μέχρι το τέλος της ενάτης μοναδιαίας, αλλά μέχρι την παραγωγή μάτας. Στο πλαίσιο της εντολής αυτής συνετάγη το από 7-11-2014 επικαιροποιημένο παράρτημα της Outotec, με αριθμό 9, στο οποίο αποτυπώνονται μόνο οι τρεις πρώτες μοναδιαίες διεργασίες με τελικό προϊόν της διαδικασίας το υπόλειμμα μάτας, χωρίς παράλληλα στην ίδια μελέτη να διευκρινίζεται εάν θα επακολουθήσουν νεότερες έρευνες σε επίπεδο τεκμηριωμένης επικαιροποιημένης ειδικής μελέτης περιγραφής και εφαρμογής για όλη την υπόλοιπη καθετοποιημένη παραγωγική διαδικασία. Όπως διευκρίνισε ο συντάκτης της ίδιας προμελέτης ΙΛΚΚΑ ΒΕΙΚΚΟ ΚΟΙΟ, που εξετάστηκε και ως μάρτυρας στο ακροατήριο για λογαριασμό της καθής, «σύμφωνα με τη δική μας κατηγοριοποίηση, εμείς δεν έχουμε ακόμα μπει στο basic engineering» (βλ. σελ. 46 του υπ' αριθ. 6/20-12-2017 πρακτικού), ενώ σε άλλο σημείο της κατάθεσής του, κατέθεσε ότι: «Δεν χρειάζονται περαιτέρω δοκιμές, σαφώς όμως χρειάζεται ακόμα πολλή δουλειά, καθότι το υλικό αυτό δεν είναι στην τελική του μορφή και μπορεί να υπάρξει σαφής βελτιστοποίηση. Χρειάζεται πάρα πολλή δουλειά ακόμα σε επίπεδο σχεδιαστικό, μηχανολογικό και υπολογιστικό, γιατί το engineering τα βάζει όλα αυτά μέσα. Τα τεχνικά δεδομένα που έχουμε δώσει και που υπάρχουν δεν καλύπτουν όλο το φάσμα του basic engineering. Δεν έχουμε προσφέρει ακόμα εις βάθος την τεχνογνωσία μας και αυτός ο αναλυτικός σχεδιασμός δεν έχει τεθεί ακόμα επί χάρτου». (βλ. σελ. 34 του υπ' αριθ. 6/20-12-2017 πρακτικού).

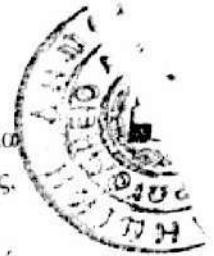
27. Σε αντίκρουση των προαναφερθέντων η καθής η αίτηση προβάλλει με τα έγγραφα υπομνήματα των πληρεξουσίων δικηγόρων της ότι:

α. Η παραγωγή των καθάρων μετάλλων από το υπόλειμμα εκχύλισης της μάτας είναι τυποποιημένη μεταλλουργική πρακτική και δεν απαιτούνται δοκιμές για την απόδειξη αυτού, αφού καλύπτεται από τη μελέτη του 2005.

β. Η διαδικασία downstream μετά την εκχύλιση της μάτας συνιστά παγκοσμίως συνήθη μεταλλουργία, συνήθη βιομηχανική πρακτική, δεδομένου ότι συνιστά κοινή συμβατική τεχνολογία για την οποία δεν απαιτούνταν καμία ειδική δοκιμή και καμία πρόσθετη ειδικότερη μελέτη, ώστε να αποδειχθεί ως υλοποιήσιμος ο σχεδιασμός, η κατασκευή και έναρξη λειτουργίας των διεργασιών που ακολουθούν την τήξη έως την παραγωγή των προαναφερθέντων καθάρων μετάλλων.

γ. Το υπόλειμμα εκχύλισης μάτας θα μπορούσε να υποστεί επεξεργασία για την παραγωγή χαλκού, χρυσού και αργύρου με τη χρήση μιας

σειρας διεργασιών ευρέως διαθέσιμων και εφαρμοστέων στη βιομηχανία χαλκού ώστε να παρασκευασθεί τελικά εμπορεύσιμος και καθαρός χρυσός, χαλκός και άργυρος. Και

δ. Ότι τα υπόλοιπα στάδια της μεταλλουργικής διαδικασίας μετά την εκχύλιση της μάτας καλύπτονται από την αρχική μελέτη του 2005 που προσκομίστηκε στη διοίκηση ως παράρτημα 1 της από 22-12-2014 μελέτης.

28. Περί όλων των ανωτέρω η καθής η αίτηση επικαλείται εκείνα που κατέθεσαν στο ακροατήριο ο Δημήτριος Πάνιας, Καθηγητής Μεταλλουργίας στο Ε.Μ.Π. και ο ILKKA VEIKKO KOJO, συντάκτης της ελεγχόμενης από 7-11-2014 προμελέτης, ο Ιωάννης Πασπαλιάρης, Καθηγητής Πολυτεχνείου με την υπ' αριθ. 3122/19-1-2018 ένορκη βεβαίωση του συμβολαιογράφου Αθηνών Παναγιώτη Κορομάντζου, η Νυμφοδόρα Παπασιώπη, Χημικός Μηχανικός με την υπ' αριθ. 3121/19-1-2018 ένορκη βεβαίωση του ίδιου συμβολαιογράφου, η Βηθλεέμ Γαζέα, Χημικός Μεταλλίων με την υπ' αριθ. 3001/15-12-2017 ένορκη βεβαίωση του ίδιου συμβολαιογράφου, και ο Μιχάλης Βραχόπουλος, Μηχανολόγος Μηχανικός με την από 18-12-2017 έκθεση τεχνικού συμβούλου.

29. Όμως η σύνταξη της από 7-11-2014 ελεγχόμενης τεχνικής μελέτης για το ένδικο εργοστάσιο μεταλλουργίας, το οποίο κατά τη σύμβαση και τα πιο πάνω συμβατικά των παραγράφων 15 έως 20 της παρούσας περιελάμβανε αναγκαιώς εγκαταστάσεις ανάκτησης καθαρών μετάλλων, έπρεπε να περιλαμβάνει και αναλυτική μελέτη εφαρμογής και όχι απλώς ως αναλυτική τεχνική περιγραφή όλες τις επιμέρους μεταλλουργικές διεργασίες μέχρι το τελικό στάδιο παραγωγής τελικά καθαρών μετάλλων και όλων των επιμέρους εγκαταστάσεων και των διαδοχικών σταδίων της καθετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας της μεταλλουργικής μονάδας στην πληρότητά τους, ανεξάρτητα από το εάν η διαδικασία για την παραγωγή των καθαρών αυτών μετάλλων συνιστά ή όχι συνήθη βιομηχανική πρακτική και ανεξάρτητα από το εάν η τεχνολογία που θα χρησιμοποιηθεί είναι κοινή συμβατική τεχνολογία, για την οποία, δεν απαιτείται καμία ειδική δοκιμή και καμία πρόσθετη μελέτη, αφού ήταν αναγκαίο τελικά να αποδειχθεί ως υλοποιήσιμος ο σχεδιασμός και η μελέτη των διεργασιών μέχρι την παραγωγή καθαρών μετάλλων με βάση την εμπειρία, τις πληροφορίες και την τεχνογνωσία που έπρεπε να επικαιροποιηθούν, όχι με τα δεδομένα του 2005, αλλά εκείνων του 2014. Αυτό άλλωστε επιβεβαίωσε στην κατάθεσή του και ο μάρτυρας της καθής ILKKA VEIKKO KOJO, ο οποίος κατέθεσε ότι: « Όλα τα τεχνικά δεδομένα που έχουμε δώσει και που υπάρχουν δεν καλύπτουν όλο το φάσμα του basic engineering που έχει να κάνει με τη δυνατότητα να προχωρήσουμε με βάση τη

προχωρήσουμε με βάση τη συγκεκριμένη διαδικασία. Δεν έχουμε προσφέρει ακόμα την εις βάθος τεχνογνωσία μας και αυτός ο αναλυτικός σχεδιασμός δεν έχει ακόμα τεθεί επί χάρτου». (βλ. σελ. 34 του υπ' αριθ. 6/20-12-2017 πρακτικού).

Επίσης, σε άλλο σημείο της κατάθεσής του ο ίδιος μάρτυρας κατέθεσε: «ίσως εδώ τώρα που καθόμαστε, πράγματι η διατύπωση να μην ήταν αυτή που έπρεπε μέσα στην έκθεση αυτή. Ωστόσο το πεδίο τότε που εμείς είχαμε αναλάβει και ο στόχος και σκοπός της μελέτης που κάναμε, ήταν να φτάσουμε στο τελικό προϊόν της συγκεκριμένης διεργασίας. Ο στόχος δηλαδή της συγκεκριμένης διεργασίας και του project που εμείς είχαμε αναλάβει ήταν ακριβώς η παραγωγή αυτής της μάτας (βλ. σελ. 25 του υπ' αριθ. 6/2017 πρακτικού). Επίσης σε άλλο σημείο της κατάθεσής του ο ίδιος μάρτυρας κατέθεσε: «δεν φθάσαμε στη μελέτη μας στο κομμάτι που έχει να κάνει το τελικό με τις καμίνους, άρα το κομμάτι που αφορά αυτό που εμείς παραδώσαμε και προσφέραμε τη μελέτη δεν αφορά και δεν παραδώσαμε όλο το basic engineering. Αυτή είναι η δική μας δουλειά να κάνουμε basic engineering. Δεν καλύπτεται όμως όλο το basic engineering. Ναι είναι σαφές ότι δεν πρόκειται εδώ για μια μελέτη τελικής εφαρμογής. Γι' αυτό το λόγο είπα ότι χρειάζεται πολλή δουλειά για να φτάσουμε στο κομμάτι της εφαρμογής (βλ. σελ. 32 και 33 του υπ' αριθ. 6/2017 πρακτικού). Η μελέτη του 2005 εμπεριέχει όλες τις λεπτομέρειες για τη διαδικασία από το συμπύκνωμα μέχρι το καθαρό μέταλλο και για τη μελέτη τότε για την Ελληνικός Χρυσός υπήρχαν και τα νούμερα και οι εκτιμήσεις των τιμών του 2004. Η αλήθεια όμως είναι ότι δεν έχει γίνει επικαιροποίηση αυτών των τιμών και το 2004 είναι αρκετά πίσω μας τώρα. Θα πρέπει να αναπροσαρμόσουμε το κόστος αυτής της μελέτης. Έχουν περάσει 12 χρόνια από τότε που έγινε, οπότε καταλαβαίνετε και οι οικονομίες έχουν αλλάξει πάρα πολύ και έχει υπάρξει και μεγάλη άνοδος στο κομμάτι της μεταλλουργίας και των μεταλλίων γενικότερα (βλ. σελ. 51 και 55 του υπ' αρ. 6/2017 πρακτικού). Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι οι δοκιμές που εκπονήθηκαν από την Outotec για τη σύνταξη της από 7-11-2014 προμελέτης και σταμάτησαν κατά τη ρητή υπόδειξη της καθής στο στάδιο της εκχύλισης της μάτας δεν οδήγησαν τελικά ούτε στην επικαιροποιημένη διαπίστωση, της ποσότητας, ποιότητας και εμπορευσιμότητας των παραγομένων τελικά καθαρών μετάλλων χαλκού, χρυσού και αργύρου, με αποτέλεσμα οι αντίστοιχες τιμές να παραμείνουν στις παρωχημένες τιμές του 2004, καίτοι το αντίθετο επιβαλλόταν τόσο από τους αντίστοιχους όρους B9 και B6 των εγκριτικών αποφάσεων των τεχνικών μελετών των Μεταλλευτικών Εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Σκουριών,

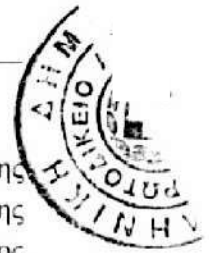
αλλά και κατά την άποψη του πλέον προς τούτο αρμόδιου μάρτυρα της καθής ILKKA VEIKKO KOJO κατά την προαναφερθείσα σχετική κατάθεσή τους. Άλλωστε ο ίδιος μάρτυρας κατέθεσε σε σχετική ερώτηση ότι δεν είχε ενημερωθεί μετά το 2012 από την εντολίδα του καθής για την έκδοση των αποφάσεων περιβαλλοντικών όρων που επέβαλε να προχωρήσει το έργο σε επίπεδο τεχνικής αδειοδότησης, ούτε για τους όρους που έθεσε το Ελληνικό Δημόσιο το 2012, σχετικά με την προσκόμιση μελέτης engineering ως όρο της περαιτέρω αδειοδότησης, και αυτό το έμαθε τελευταία δύο εβδομάδες πριν από την κατάθεσή του στις 20-12-2017 (βλ. σελ. 56 του υπ' αριθ. 6/2017 πρακτικού).

30. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων η καθής αποφάσισε μονομερώς ενεργούσα και αντισυμβατικά να συμφωνήσει με την πλέον αρμόδια προς τούτο Outotec, και μάλιστα εγγράφως, να προχωρήσει η τελευταία στο έργο σχεδιασμού της παραγωγικής διαδικασίας του εργοστασίου μεταλλουργίας μέχρι όμως μόνο το τρίτο στάδιο της εκχύλισης μάτας, χωρίς μάλιστα να ενημερώσει την Outotec για το περιεχόμενο των εγκριτικών αποφάσεων του έτους 2012, τις δημιουργηθείσες για την ίδια από αυτές πρόσθετες υποχρεώσεις της για το engineering, και να μη ζητήσει από την Outotec να επικαιροποιήσει καταλλήλως την προμελέτη της το 2005. Ως προς το σχετικό κόστος της όλης επένδυσης και την διαπίστωση της ποσότητας, ποιότητας και εμπορευσιμότητας των τελικά παραγομένων καθαρών μετάλλων. Η επιλογή δε αυτή της καθής συμβαδίζει απόλυτα με την τεχνική έκθεση της 14^{ης} Ιουλίου του 2011 της δικαιοπαρόχου της μητρικής εταιρείας της καθής με την επωνυμία European Goldfields, στην οποία περιέχεται η απόφασή της για κατάργηση της μονάδας πολυτίμων μετάλλων και πρόθεσή της είναι να έχει ένα εργοστάσιο χρυσού, το οποίο όμως τελικό προϊόν θα είναι το υπόλειμμα εκχύλισης μάτας χρυσού. Η μάτα δε αυτή δεν είναι τελικό μεταλλικό προϊόν αλλά είναι ένα ενδιάμεσο προϊόν και η αποκλειστική του χρήση είναι για την παραγωγή χαλκού. Με την συμπεριφορά της αυτή η καθής δημιούργησε εύλογα αντικειμενικά στα όργανα του αιτούντος Ελληνικού Δημοσίου αβεβαιότητα ως προς την μη τήρηση της συμβατικής υποχρέωσής της για υλοποίηση επένδυσης, η οποία θα περιλαμβάνει κατασκευή εργοστασίου Μεταλλουργίας για την εγχώρια παραγωγή καθαρών μετάλλων, αβεβαιότητα που βάσιμα αντικειμενικά εμφανίζεται ως ενδεχόμενη και με αυξημένη πιθανότητα ως επικείμενη, όπως αυτό βεβαιώθηκε από τους μάρτυρες του Ελληνικού Δημοσίου Ιωάννη Ζαφειράτο και Ειρήνη Γκόγκου, διδάκτορα Μηχανικό Μεταλλίων και Μεταλλουργό Μηχανικό, ο πρώτος και Μηχανικό Μεταλλίων, η δεύτερη.

31. Ειδικότερα το έτος 2011 μετά την έγκριση από το Υπουργείο Περιβάλλοντος της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έτους 2010, η μέχρι τότε κάτοχος του 95% των μετοχών της καθής η αίτηση εταιρείας Ελληνικός Χρυσός, συμφερόντων τότε του Ομίλου Μπόμπολα με την επωνυμία «European Goldfields», η οποία στη συνέχεια απορροφήθηκε κατά το ίδιο ποσοστό 95% από τη σημερινή μητρική εταιρεία της καθής με την επωνυμία «Eldorado Gold», ενώ το υπόλοιπο 5% συνέχιζε να ανήκει στην εταιρεία επίσης συμφερόντων Μπόμπολα «Actor Enterprises Limited» (βλ. το προσκομιζόμενο από 20-10-2017 πρακτικό γενικής συνέλευσης της Ελληνικός Χρυσός), ανάρτησε στη δημόσια ιστοσελίδα που ανήκει έκτοτε στην εταιρεία «Eldorado Gold» την από 14 Ιουλίου 2011 τεχνική έκθεση, που έχει υποβληθεί στις χρηματιστηριακές αρχές του Καναδά, και έχει αναρτηθεί στο ηλεκτρονικό μητρώο με τα αρχικά SEDAR, σε εκπλήρωση σχετικής υποχρέωσης, η οποία επιβάλλεται από την Καναδική Εθνική Νομοθετική Πράξη 43-101 (Προδιαγραφές Δημοσιοποιήσεων για Μεταλλευτικά Έργα). Η νομοθεσία αυτή καθορίζει πρότυπα για όλες τις δημόσιες ανακοινώσεις των επιστημονικών και τεχνικών πληροφοριών που αφορούν σε μεταλλευτικές εκμεταλλεύσεις προσώπων της δικαιοδοσίας του Καναδά. Το περιεχόμενο της επίμαχης αυτής τεχνικής έκθεσης που παραδεκτά τέθηκε υπόψη του Διαιτητικού Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία της απόδειξης έχει συνταχθεί σύμφωνα με το έντυπο 43-101 f1, που προβλέπει η ανωτέρω Εθνική Νομοθετική Πράξη και το οποίο ορίζει το ειδικότερο περιεχόμενο και τις απαιτήσεις για την προετοιμασία της τεχνικής έκθεσης, η οποία δεν πρέπει να είναι παραπλανητική, αλλά πρέπει να περιγράφει κάθε διαθέσιμη πληροφορία σχετικά με τις δοκιμές ανάκτησης του πολύτιμου συστατικού ή του εμπορεύματος, με περιγραφή της ροής, της εγκατάστασης και τις απαιτήσεις σε ενέργεια, νερό και υλικά επεξεργασίας. Κατά ρητή δε πρόβλεψη της πιο πάνω Νομοθετικής Πράξης, οι τεχνικές εκθέσεις που καταχωρίζονται, ως διαχρονικής ισχύος, πρέπει να είναι επίκαιρες και πλήρεις ανά πάσα στιγμή και όταν ακόμα αντικαθίστανται, ενώ οι ίδιες τεχνικές εκθέσεις δεν μπορούν να αποσυρθούν ακόμα και αν η δικαιούχος εταιρεία (εκδότης) πωληθεί ή εξαγοραστεί από άλλη εταιρεία στο μέλλον, αλλά παρακολουθούν τη διάδοχο εταιρεία όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση με την καθής η αίτηση εταιρεία. Η προμνησθείσα από 14 Ιουλίου 2011 τεχνική έκθεση αφορά στην επεξεργασία του συμπυκνώματος χρυσοφόρων πυριτών/αρσеноπυριτών της Ολυμπιάδας και αποτυπώθηκε σ' αυτήν ως απόφαση της δικαιοπαρόχου της μητρικής εταιρείας της καθής, με την επωνυμία «European Goldfields» και κατ'ακολουθία στη συνέχεια της μητρικής εταιρείας της καθής «Eldorado

Gold», αλλά τελικά και της καθής ατομικά, αφού το 95% των μετοχών της κατέχονται στη συνέχεια από την «Eldorado Gold», με απορρόφηση της «European Goldfields», για επεξεργασία (ανάμειξη του συμπκνώματος χρυσοφόρων πυριτών της Ολυμπιάδας, με το συμπύκνωμα χαλκού-χρυσού Σκουριών και ταυτόχρονα αποτυπώθηκε διαχρονικά από τότε η απόφαση και των τριών εταιρειών, δικαιοπαρόχου – μητρικής αλλά και της ίδιας της καθής για κατάργηση της μονάδας πολυτίμων μετάλλων ώστε το τελικό προϊόν της μεταλλουργικής επεξεργασίας να είναι ένα χρυσοφόρο συμπύκνωμα χαλκού που προέρχεται από τη μάτα της καμίνου ακαριαίας τήξης. Η μελέτη αυτή, που με βάση το προαναφερθέν διαχρονικά νομοθετικό καθεστώς του Καναδά αποτελεί τη μόνη δημόσια έναντι του κοινού του Καναδά και των επενδυτών ανακοίνωση του επενδυτικού στοιχείου και των τριών εταιρειών, όσον αφορά τη μεταλλουργική επεξεργασία του συμπκνώματος των χρυσοφόρων πυριτών/αρσеноπυριτών της Ολυμπιάδας, αποδεικνύει ότι η καθής από άποψη αρχείου SEDAR δεν περιλαμβάνει ήδη από το 2011 στο επενδυτικό της σχέδιο για την αξιοποίηση των Μεταλλείων Κασσάνδρας την παραγωγή καθαρών μετάλλων.

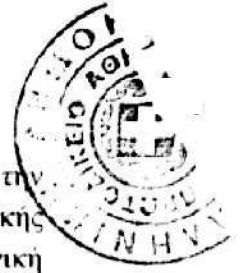
32. Εν όψει αυτών, η κατά την συνεδρίαση της 20-12-2017 κατατεθείσα έγγραφη δήλωση του νομίμου εκπροσώπου της καθής η αίτηση Δ. Δημητριάδη (βλ. σελ. 2-3 του πρακτικού 6/20-12-2017, σε συνέχεια παρόμοιας δήλωσης και κατά την προηγούμενη ημέρα και συνεδρίαση της 19-12-2017 ότι: «ουδέποτε η εταιρεία του απέβλεψε στην παραγωγή άλλων προϊόντων εκτός από καθαρά μέταλλα ως τελικά προϊόντα και ότι ουδέποτε παραβίασε την από 12-12-2003 Σύμβαση Μεταβίβασης με το Ελληνικό Δημόσιο», ενόψει της ρητής άρνησης κατά τα λοιπά της ιστορικής βάσης της ένδικης αίτησης και της έλλειψης (κατά τον δηλούντα) οποιασδήποτε πρόθεσης αποδοχής ή ομολογίας της αίτησης, κρίνεται αβάσιμη. Άλλωστε, χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι η καθής η αίτηση, ενώ έκτοτε από το 2011 απέφυγε να ενημερώσει είτε ατομικά, είτε δια της μητρικής της εταιρείας ως κατόχου κατά 95% των μετοχών της στις Καναδικές Χρηματιστηριακές Αρχές για τις πραγματικές πιο πάνω προθέσεις τους, που αναιρούσαν ενδεχόμενα την από 14-7-2011 έγγραφη δήλωση της προκατόχου της, εν τούτοις κατά τη συνεδρίαση της 19-12-2017 (βλ. σελ. 216 του υπ' αριθ. 5/19-12-2017 πρακτικού) έγινε δεκτή η από 6-12-2017 έγγραφη αίτηση της καθής η αίτηση και παρασχέθηκε στην τελευταία η άδεια να ανακοινώσει στη μητρική της εταιρεία στον Καναδά με την επωνυμία «Eldorado Gold Corporation» την παράταση της προθεσμίας εντός της οποίας πρέπει να εκδοθεί η προκειμένη διαιτητική απόφαση, προκειμένου η τελευταία αυτή εταιρεία να προβεί σε ανακοινώσεις

προβλεπομενες απο το δικαιο του Καναδά, αλλά και των Η.Π.Α., γεγονός που υποδηλώνει ότι και αυτή ακόμα η προθεσμία έκδοσης της παρούσας διαιτητικής απόφασης ήταν ανακοινωτέα από πλευράς της μητρικής εταιρείας της καθής στο ηλεκτρονικό μητρώο SEDAR, όπου είναι καταχωρημένη αναλλοίωτα και η από 14-7-2011 επίμαχη προγενέστερη έγγραφη γνωστοποίηση, χωρίς ωστόσο να έχει μεσολαβήσει καμία νεότερη ενημέρωση από της πλευράς της «Eldorado Gold» ως προς τις προθέσεις και τα σχέδια της θυγατρικής της εταιρείας και καθής «Ελληνικός Χρυσός». Τα προαναφερόμενα στις παραγράφους 31 και 32 του παρόντος κεφαλαίου, ως προς τη λειτουργία του συστήματος ηλεκτρονικών δεδομένων και ανάκτησης του Καναδά με τα αρχικά SEDAR, επιβεβαιώνονται και από την από 5-12-2017 έγγραφη γνωμοδότηση σε νόμιμη μετάφραση της Δικηγορικής Εταιρείας «Fasken Matrino D. Moulen LLP», η οποία απεστάλη και στα μέλη του Διαιτητικού Δικαστηρίου για ενίσχυση του από 6-12-2017 αιτήματος της καθής για την παροχή άδειας γνωστοποίησης προς το SEDAR της παράτασης της προθεσμίας έκδοσης της προκειμένης διαιτητικής απόφασης. Στο ίδιο δε έγγραφο με την επίκληση του εθνικού νομοθετήματος του Καναδά με αριθμό 51-102 σε συνδυασμό με το συνοδευτικό ειδικό έντυπο με αριθμό 51-102 F3, αναφέρονται οι περιπτώσεις της συνεχούς υποχρέωσης δημοσιοποίησης εκ μέρους των διευθυντών των υπόχρεων εταιρειών οποιαδήποτε ουσιώδης αλλαγή εντός δέκα ημερών από τότε που επήλθε η αλλαγή αυτή, εφόσον αφορά, εκτός άλλων και ουσιώδη αλλαγή στην επιχειρηματική δραστηριότητα της υπόχρεης επιχείρησης, όπως εν προκειμένω η εταιρεία “European Goldfields”, η οποία απορροφήθηκε στη συνέχεια από τη μητρική εταιρεία της καθής “Eldorado Gold”, η οποία τελικά απέκτησε το 95% των μετοχών της καθής.

33. Η καθής η αίτηση με το έγγραφο υπόμνημά της ισχυρίζεται ότι η ένδικη αίτηση κατά το μέρος της που αποδίδει στην από 7-11-2014 με αριθ. 9 επικαιροποιημένη προμελέτη της έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων μεταλλουργικής επεξεργασίας είναι απαράδεκτη δικονομικά γιατί παραβιάζει το δεδικασμένο της υπ’ αριθ. 3191/2015 ακυρωτικής απόφασης του ΣτΕ επί της πρώτης επιστροφής του φακέλου της υπόθεσης από τις υπηρεσίες του Ελληνικού Δημοσίου στην καθής η αίτηση.

Ειδικότερα, η καθής επικαλείται απόσπασμα της 3191/2015 απόφασης με το εξής περιεχόμενο: «Τα πορίσματα των δοκιμών αυτών, από τα οποία προέκυψε η εφαρμοσιμότητα της μεταλλουργικής μεθόδου με πολύ καλά αποτελέσματα και υψηλή ανάκτηση (βλ. την προσκομισθείσα από 4-3-2013 επιστολή του υπευθύνου του ερευνητικού κέντρου Outotec),

παρατέθηκαν στο σώμα της τεχνικής μελέτης και χρησιμοποιήθηκαν για την σύνταξη των ειδικών μελετών των διεργασιών της μεταλλουργικής επεξεργασίας, ενώ όλα τα στοιχεία τεκμηρίωσης (μεθοδολογία, τεχνική πληρότητα, αποτελέσματα, λεπτομερή στοιχεία αναλύσεων τροφοδοσίας, προϊόντων, ισοζυγίων, μάζας και ανακτήσεων) παρατέθηκαν ως παραρτήματα της τεχνικής μελέτης». Οι εν λόγω αναφορές του ΣτΕ αποτελούν πλεοναστικές κρίσεις σε σχέση με το κριθέν από το Δικαστήριο εκείνο ζήτημα της πλημμελούς αιτιολογίας απόρριψης της τεχνικής μελέτης λόγω μη διενέργειας δοκιμών επί τόπου του έργου, και επομένως δεν αφορούν τα στάδια εκείνα τις μοναδιαίες διεργασίες που δεν δοκιμάστηκαν από την Outotec ούτε περιλαμβάνονται στα πορίσματα των δοκιμών της κατά την σύνταξη της επικαιροποιημένης προμελέτης της 7-11-2014 με αριθμό 9. Επομένως τα κριθέντα με την 3191/2015 απόφαση του ΣτΕ διοικητικής φύσης ζητήματα δεν ταυτίζονται ούτε αφορούν τα ζητήματα και τους ισχυρισμούς του Ελληνικού Δημοσίου που προβάλλονται στο πλαίσιο της υπό κρίση ενδοσυμβατικής διαφοράς. Οι ισχυρισμοί δε αυτοί με βάση όσα προαναφέρθηκαν, σχετίζονται με το ότι οι δοκιμές και οι μελέτες της Outotec που συνδυάζονται με την σύνταξη της από 7-11-2014 επικαιροποιημένης μελέτης, δεν περιέλαβαν τα στάδια των μοναδιαίων διεργασιών της παραγωγικής διαδικασίας μετά την εκχύλιση της μάτας έως την παραγωγή καθαρών μετάλλων και με το ότι τα στάδια αυτά μετά το τρίτο δεν απετέλεσαν περιεχόμενο της επικαιροποίησης της από 7-11-2014 προμελέτης της Outotec για το όλο εργοστάσιο (παράρτημα 9) της τεχνικής μελέτης, η οποία εμφανίζει διάγραμμα ροής χωρίς εγκαταστάσεις ανάκτησης μετάλλων και με τελικό προϊόν τη μάτα. Άλλωστε τα ζητήματα που τίθενται και ερευνήθηκαν κατά τα προαναφερθέντα με την υπό κρίση αίτηση δεν αφορούν ούτε τις δοκιμές που διενεργήθηκαν από την Outotec στη Φινλανδία και το επιτρεπτό της διεξαγωγής τους εκεί, ούτε το εάν οι δοκιμές αυτές αποδεικνύουν ή όχι την εφαρμοσιμότητα της μεθόδου ακαριαίας τήξης. Συνακόλουθα, ζήτημα δέσμευσης του παρόντος Διαιτητικού Δικαστηρίου από το δεδουλευμένο της 3191/2015 απόφασης του ΣτΕ στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 50 παρ. 5 του Π.Δ/τος 18/1989, δεν τίθεται εν προκειμένω, αφού τα ζητήματα της ένδικης υπόθεσης, όσο σχετίζονται με την έλλειψη επικαιροποίησης μεταξύ των δεδομένων του 2005 και του 2014, ούτε ως πρόκριμα διοικητικής φύσεως ζητημάτων κρίθηκαν με την 3191/2015 απόφαση.

34. Συμπερασματικά η ένδικη αίτηση όπως εκτιμάται από τον Διαιτητή Γεώργιο Χρυσικό, ενιαία και κατά τα τρία συναφή αιτήματά της πρέπει να γίνει δεκτή στο σύνολό της ως βάσιμη και κατ'ουσία, αφού άλλωστε

από το σύνολο των αιτιολογιών που προαναφέρθηκαν, κρίνεται ότι δεν ασκήθηκε καταχρηστικά κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 281 Α.Κ., όπως αβάσιμα αντίθετα ισχυρίζεται η καθής η αίτηση.

Δικαστικά έξοδα. Το Διαιτητικό Δικαστήριο όρισε την αμοιβή των μελών του Διαιτητικού Δικαστηρίου και της Γραμματέως με το υπ' αριθ. 7/16.3.2018 Πρακτικό του και λαμβάνοντας υπόψη ότι κανένα από τα διάδικα μέρη δεν νίκησε ή ηττήθηκε πλήρως, κατανέμει τη δικαστική δαπάνη (αμοιβές μελών Διαιτητικού Δικαστηρίου και Γραμματέως και τα έξοδα της διαδικασίας), κατά τον αναφερόμενο στο διατακτικό τρόπο.

Επειδή όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα από το Ελληνικό Δημόσιο παραστατικά, αυτό κατέβαλε εξ ολοκλήρου τις εν λόγω αμοιβές, όπως ορίστηκε με το ως άνω Πρακτικό, πρέπει να υποχρεωθεί η καθής να καταβάλει στο Ελληνικό Δημόσιο το αναλογούν μέρος, ήτοι το ήμισυ των ορισθεισών αμοιβών.

Κάθε διάδικος επιβαρύνεται με τις δαπάνες αμοιβών των πληρεξουσίων δικηγόρων του και με τις καταβληθείσες ήδη λοιπές εν γένει δαπάνες της διαιτητικής διαδικασίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει την κρινόμενη αίτηση – αγωγή.

Δέχεται κατά ένα μέρος την από 14.9.2017 αγωγή – αίτηση διαιτησίας του Ελληνικού Δημοσίου.

Αναγνωρίζει ότι: **α)** η πλήρης και ολοκληρωμένη κατασκευή από μέρους της καθής εργοστασίου (μεταλλουργικής μονάδας) παραγωγής χρυσού, χαλκού και αργύρου στη θέση Μαντέμ Λάκκος και η παραγωγή καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου ως τελικών εμπορεύσιμων προϊόντων της κατετοποιημένης παραγωγικής διαδικασίας του ως άνω εργοστασίου (μεταλλουργικής μονάδας) συνιστούν επιμέρους υποχρεώσεις της καθής κατά τα άρθρα 1 και 3 (3.2) της Σύμβασης Μεταβίβασης και **β)** η παραγωγή από την καθής από το εργοστάσιο μεταλλουργίας στη θέση Μαντέμ Λάκκος οποιουδήποτε άλλου προϊόντος ως τελικού, πέραν των εμπορεύσιμων καθαρών μετάλλων χρυσού, χαλκού και αργύρου, αποτελεί ανεπίτρεπτη ενέργεια για μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης και συνιστά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής και ματαίωση του αντικειμένου και του σκοπού της.

Απορρίπτει το αίτημα να αναγνωρισθεί ότι η από 22.12.2014 «Τεχνική Μελέτη Μεταλλουργικής Μονάδας Χαλκού, Χρυσού και Θεϊκού Οξέος Μαντέμ Λάκκου» (εργοστασίου μεταλλουργίας), όπως υποβλήθηκε από την καθής, αποτελεί ipso facto μονομερή εκ μέρους της τροποποίηση του

υποβληθέντος από την ίδια επενδυτικού σχεδίου, που συνίσταται στη δημιουργία εργοστασίου παραγωγής εκχυλισμένης μάτας και όχι εργοστασίου παραγωγής καθαρών μετάλλων χρυσού, αργύρου και χαλκού, κατά ανεπίτρεπτη μεταβολή των συμφωνηθέντων μεταξύ των μερών με την υπό κρίση Σύμβαση Μεταβίβασης και ότι συνιστά ευθεία και σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 αυτής, διατάραξη του δικαιοπρακτικού θεμελίου της και ματαίωση του αντικειμένου και του σκοπού της.

Κατανέμει εξ ημισείας τα καθορισθέντα με το υπ' αριθ. 7/16.3.2018 Πρακτικό δικαστικά έξοδα για την αμοιβή των μελών του Διαιτητικού Δικαστηρίου και της Γραμματέως.

Υποχρεώνει την καθής να καταβάλει στο Ελληνικό Δημόσιο το αναλογούν μέρος, ήτοι το ήμισυ των ορισθεισών αμοιβών των μελών του Δικαστηρίου και της Γραμματέως, οι οποίες καταβλήθηκαν ήδη εξ ολοκλήρου από το Ελληνικό Δημόσιο.

Εξουσιοδοτείται η Γραμματέας Μάρθα Ψαραύτη να καταθέσει το πρωτότυπο της παρούσας απόφασης, καθώς και τα πρωτότυπα των πρακτικών και των σχετικών δικογράφων της υπόθεσης στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών. Επίσης εξουσιοδοτείται η Γραμματέας να παραδώσει αντίγραφο της παρούσας απόφασης στους διαδίκους μέσα σε προθεσμία τριών ημερών.

Η παρούσα απόφαση εκδόθηκε στην Αθήνα στις 29 Μαρτίου 2018 και υπογράφεται ως ακολούθως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ-ΕΠΙΔΙΑΙΤΗΤΗΣ

~~ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΝΟΥΔΑΚΟΣ~~

ΟΙ ΔΙΑΙΤΗΤΕΣ

~~ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΥΣΙΚΟΣ~~

~~ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ~~

~~Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ~~

~~ΜΑΡΘΑ ΨΑΡΑΥΤΗ~~

